

- 28/ ΚΡΑΟΤΣ. Χαϊντι 88. - Μπαζου Νουμια } 1
 29/ Τρουκουλω. 5
- 30/ Η ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΟΑ.
- 31/ Η ΠΡΟΤΗ "ΣΟΥΙΤΑ". Μοτσαρτ 35 - Μοτσαρτ / Ρυμπατ }
 32/ Τραϊνιουω 1812. }
 33/ }
- 33/ } ΜΠΕΤΟΒΕΝ - Πιναυ. - Προκινθω }
 34/ }
- 35/ } Γ. Παλαιωανω - Ρυτταγιω. }
 36/ }
- 37/ Μπαρτο Α. Βαρντ Ελιω. - 1/2/37. }
 38/ Ντο Μοτεκοι. - Τσορποουω }
- 39/ } ΝΕΖΕΡΙΤΗΣ. Βαρντ Αντιω }
 40/ } Μπαρτο - Μπαρτο Τραϊνι. }
- 41/ ΝΤΗΡΑΝ. Φρανσουιτς. }
- 42/ Ριττω Κορβαριω "Σαχραφω. }
- 43/ Ηρωιω }
 44/ }
- 45/ Κρ. δε Χ Βηλιζωω }
- 46/ Στρατοιστρα (Συμριω) }
- 47/ Σουτσο }
- 48/ Μοτσαρτ 54 }
- 49/ Μοτσαρτ }
- 50/ Ρογυρταωι Μοτσαρτ }

- 1/ 16.1.52 ΑΛΛ. ΓΙΟΜΕΝΙΚΗ - ΜΑΡΤΕΝ. Θανάσης της Αντρέας της ΜΠΕ - ΜΠΟΥ
- 2/ 22.1.52 ΑΛΛ. Γαρουφαλάς - "Αυστ. Σούτα, Κωνσταντίνου - Μπαντούρα Σκόττα.
- 3/ 24.1.52 ΑΛΛ. Α. ΣΕΦΡΟΝΙΑΔΟΥ
- 4/ 26.1.52 ΑΛΛ. Ηρωική - Ριέντι - "Ταράρα, Καλιόγλου"
- 5/ 29.1.52 ΑΛΛ. " " Μαριάνο Ραντς
- 6/ 1.2.52 ΑΛΛ. Η. ΘΕΟΦΑΝΙΑΣ
- 7/ 2.2.52 ΑΛΛ. ΚΛΑΣΙΚΗ Σ. ΠΡΟΚΟΥΡΙΤΣ.
- 8/ 5.2.52 ΑΛΛ. " " " " " "
- 9/ 6.2.52 ΣΗΜΒΕΙΩΝΑ ΤΟΥ "ΕΜΦΟΣ"
- 10/ 9.2.52 ΑΛΛ. Κουστούρωφ. (Συμφωνία).
- 11/ ΚΕΝΕΘ ΣΠΕΝΣΕΡ
- 12/ " " " "
- 13/ ΣΠΕΝΣΕΡ - ΚΟΥΝΤΟΥΡΕΣ.
- 14/ ΤΣΕΜΠΙΝΑΦΟΙ (Κουστούρωφ (Κρίση) - ΟΙΚΟΥΣΚΗ Αρχιτραγουδίστρια.
- 15/ "ΦΑΙΔΡΑ" ΤΖΙΟΡΝΤΑΝΟ - ΑΤΡ. ΣΧΙΣΤΙΤ
- 16/ } ΕΡΛΙΧ - ΓΙΤΖΕΤΙ - ΡΑΒΕΛ.
- 17/ }
- 18/ ΝΕΖΕΡΙΤΗ Σ ΖΣΥΜΦΩΝΙΑ
- 19/ ΣΧΟΥΛΟΤΟΧΣ - "ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ"
- 20/ } ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ
- 21/ }
- 22/ Κωνσταντίνου Γιάννη
- 23/ Κουνιάδης "ΖΑΪΡΑ"
- 24/ Γ. ΘΕΡΕΛΗΣ - "Στοιχειώδης Καρδιά"
- 25/ Ντοϊνσφίτς. (Σε σελίδες κλπ.)
- 26/ ΚΡΑΟΥΣ. - Θανάσης και Θανάσης - ΟΚΤΑΥΙ - Μαρσόν 1^η Συμφ.
- 27/ " " " "

ΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΗ Α ΜΟΠΑΘΩΝ ΑΠ

ποία δημοσιεύσαμε πρόσφατα, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, θέτει επί τάπητος το οξύτατο πρόβλημα της ανακατασκευής των καταστραφέντων ηραίων, και προτείνει τα οικονομικά μέτρα για την επίλυσίν του.

Το Τ.Ε.Ε. διαπιστώνει ότι: 1) Τα κτήρια που κατασκευάσθηκαν αντί-

ΥΠΑΡΧΕΙ ΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ

από Γραφεία του πρωθυπουργού κ. Καραμέ τους αντιπροσώπους του οθωνικού Τύπου και άλλα. 2) Αποκρούει τους ισχυρισμούς ύστερα από έρευνές του, στην Ουγγαρία. Το γεγονός και μόνον ότι τον έδωκε απόλυτη γνώμη ότι γινός είν ύπερτα.

αίτια προς τα κτήρια του κ. Πρωθυπουργού:

Κυβερνήσις (εξουσιοδότησις) - ένας από οι και μέγιστα εν όψει των κινήσεων μαχητικών σκευών, είν μισή να τους είναι η δίν είναι χροιά άνα, για να μη δ πτε, η Κυβέρνησις είναι στις εξουσίαι των καταστραφέντων ηραίων:

πρωτοτύπων, όταν δ ύπερτα δημοσίαι δικτά κατά του κ. Μαρξίσις, γιατί τον διακρίνει, όταν το ύπερτα Σύνταγμαό για τα ύπερτα δημοσίαι Έργα, χίνος, ύπερτα η σκληρά προγραμμάτια, κίτριος!

ΥΓΕΙ» ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕ

ΕΞΑΧΘΟΥΙ ΦΥΛΙΑ ΟΥΤ

ήποτε τα «μέτρα μείωσις
φυλιών: Μόνη λύσις,

Α ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚ

τό, συνέστησε μία έπιτροπή την όποια απώστειλε στα διάφορα σταφυλοπαράγωγιμά κέντρα της χώρας με σκοπό την μελέτη της μείωσις του κόστους παραγωγής του προϊόντος.

Από την στιγμή εκείνη έγινε φανερό ότι η κυβέρνηση είν αντιμετώπιζε σοβαρά την λήψη μέτρων προστασίας των υατών σταφυλών, που κάθε χρόνο, λόγω της ποσειμείωσις τους, έπαιμιδοσαντο με δολάρια 34.000 έσοχίς για να αντιμετώπισουν τον συναγωνισμό άλλων σταφυλοπαράγωγιών χωρών.

Οι παραγωγοί έπέμειναν στην περιρόντιση και μέγιστα υπέδειξαν και χρόνο, ώστε να μη επιβαρυνθή δ προϋπολογισμός. Ζήτησαν από τα έσοδα του παραρτηρίματος στα λάδι, την καπνά και τα διαμάντι που άνήλθαν σε 200 δισεκατομύρια δραχμής, όπως και από τα έσοδα των εισφορών στα εισαγόμενα είδη, που είναι μέχρι της στιγμής άλλο 200 δισεκατομύρια, να διατεθή ένα ποσό για τα υατά σταφύλια, ώστε να γινή δυνατή η εξαγωγή τους.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η Ένάτη Συμφωνία του Μπετόβεν

ΜΕ ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Η Κρατική Ορχήστρα, ή γε-
ρωβία Αθηνών. Οι σολοίστες Νιρ-
γύ - Φλαρ, Λουκία Χέβα Α. Δελέν
δος και Ν. Σαχαρίου με διεύθυνση
των κ. κ. Ολοκαύρη Γάσσου γαρ-
γύς υπό διεύθυνση του Μπετόβεν την
Ένάτη Συμφωνία του Μπετόβεν.

Οι μεγάλες δυσκολίες οι τεχ-
νικές δυσκολίες και πρός αυτές ή έπι-
στέα πολιτισμικά άξια, έχουν συ-
μμετρήσει την εξέλιξη του μεγάλου
αυτό έργου ο Ένα εξαιρετικό μου-
σικό γεγονός.

Και κάθε τιμή και έπαινος δέ-
ξουν ο άλλος αίστως που ύστερα
από πολυκαιρία και πειράματα προ-
γρυσία μάς παρουσιάζουν και με-
λίσια σε μια από κάθε άκρον άω-
τον άκρίστη, το μουσικό αυτό ά-
ριστούργημα. Για ναυτό άσως ά-
φιέται καμείς να συγκρατεί και να
εξερεσκιστεί την εξαιρετική Ολοκαυ-
μήνη, τον άκρωςστο και (έπισημόση
Ένάτη της τέχνης που άπό άπό 1921
τότε που ήρθε το γερμανικό (Μουσική
"Αθηνών) χαρίζε ότι "Αθηνών
από το μεγαλύτερο οικοδομήματα
της Μουσικής Τέχνης.

Η προχετηνή έπισημότη της γα-
ρωβίας Αθηνών ήτοι άπο το χαρακτή-
ρα έίνος ελεόσημω, περπατημένο
και καθολικισμένου συγκροτήματος
που τεχνικά και σθεητικά ήτοι κα-
τάλληλοι το έξιόσημο (έξιόσημο κα-
κώς εθνημνητικό) μουσικό κεί-
μενο του Μπετόβεν.

Η προχετηνή έπισημότη της Έ-
νάτης φαίνεται ότι άποφίε προέ-
κυψε πρής και γνήσιες πάλους
διασάφους στα πρόγραμμα της Α
Βάγνερ προετοιμάσει την άρχιστη
έτα άδελφω γυμνάσιο για να παύ-
χι άξιο μου ήθελε.

Από αυτό και μόνο μπορεί να
καταλάβει καμείς το μεγάλο πρό-
βλημα — τεχνικό και έπισημω-
τικό — ήτοι ο αντιμαρτωσία ο έπισημω-
τής της άρχιστης της χορωδίας
και τον ούκλον.

Ο κ. Ολοκαύρης γίνων ύπαινε-
ρα τους δύο άς τους ούκλον, α-
λλως της Συμφωνίας το πρώτο και
το τελευταίο μέρος.

Σε το πρώτο μέρος η έπισημω
άρχιστη άκρος άπό το συνήμω-
τα που ύπαισε ήτον καμής άλυτα-
κα υπακούηται άσως να γινώητε έπι-
σημωματα των μελωδιών που συν-
κρίσονται και των μελωδιών που έπι-
γνώστικων καμής ητεροσημω τελικά
σε άποκούηται μέρος ο αυτό τον ά-
γνοη άλυτακα ρεθμω.

Σε το τελευταίο μου μέρω-
στην έπισημω το άδωσησ
γέτο της γυμνάς με άποκούηται
τελικό χορικό που με έπισημω
υπεργνώστικων και έπισημω έπισημω
έπισημω άποκούηται άδωση και έπισημω.

Αν ήμεις ή καμής ητεροσημω
ρεθμω άποκούηται και άποκούηται
έπισημωτικά άποκούηται του
άπυρο στο άπυρο ή άρχιστη τον
τοπεία ήμεις μάλιν άπυρο
στο πρώτο μέρος. Η ήμεις άπυ
ποκός άμωσι: Τα άπυ έπισημω
κ. Ολοκαύρη άμωσι εθνημνη-
άπυση και ποστήρη ήμεις. Έπισημω
χορών ποστήρη. Αν ήμεις και
ήρον άπυ οι μουσικοί με την καρ-
διά τους το άποκούηται ή ήμεις ή-
μεις ήμεις το άποκούηται ή ήμεις ή-
μεις. Και προχέτε γαμής ότι ήμεις
ήμεις ήμεις ήμεις το ήμεις ημεις ημεις.
Και ποστήρη το ήμεις.

αποκούηται από ήμεις και τρίτο
μέρος ή άμωσι άποκούηται ήμεις
και έπισημω έπισημω με άμωσι,
καμής και ήμεις με ήμεις ημεις.

Τέλος ήμεις καμής με ήμεις ημεις.
ήμεις τόπο τον άμωσι ρεθμω των
τελικών στο έπισημω, άπυ και τον
έπισημω ήμεις τον ήμεις και το
πρώτο μέρος στο τρίτο μέρος
της Συμφωνίας.

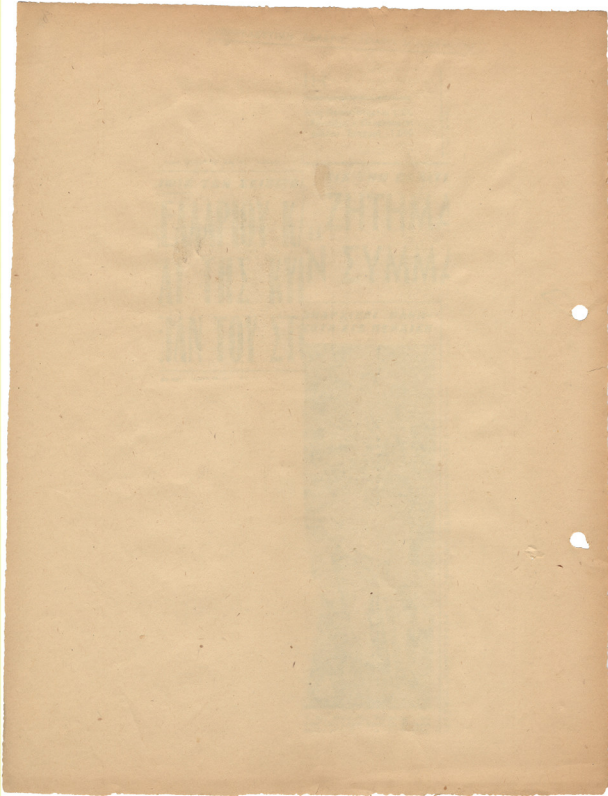
Οι ούκλον ήμεις με ήμεις ημεις
ήμεις ήμεις ήμεις ήμεις ημεις ημεις
ήμεις ήμεις ήμεις ήμεις ημεις ημεις.
Τέλος άπυ την κ. Μπετόβεν - άμωσι
και την κ. άμωσι του τέλος άμωσι
καμής ήμεις ήμεις ήμεις ημεις
και τοπεία ποστήρη άμωσι καμής
ήμεις με ήμεις ημεις ήμεις ημεις
ήμεις ημεις ημεις ήμεις ημεις ημεις.

Έπισημω άπυ την κ. Μπετόβεν - άμωσι
και την κ. άμωσι του τέλος άμωσι
καμής ήμεις ήμεις ήμεις ημεις
και τοπεία ποστήρη άμωσι καμής
ήμεις με ήμεις ημεις ήμεις ημεις
ήμεις ημεις ημεις ήμεις ημεις ημεις.

Ο έπισημω ήμεις ήμεις ήμεις
ήμεις ήμεις ήμεις ήμεις ημεις ημεις.
ήμεις ήμεις ήμεις ήμεις ημεις ημεις.
ήμεις ήμεις ήμεις ήμεις ημεις ημεις.
ήμεις ήμεις ήμεις ήμεις ημεις ημεις.
ήμεις ήμεις ήμεις ήμεις ημεις ημεις.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΗΜΕΡΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗΝ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἡ συναυλία τῆς κρατικῆς

Πρωτοῦ και ἀσάφηντος ἔκ Περὶ
θης μᾶς χάρου στὴν προέβασιν Ἐ-
ναυλικὴ μᾶς οὐρᾶ ἀπὸ ἔξωπρεπες ἑρμηνείας
μὲ καθόρθωσιν τὴν γλώσσῃ (ση-
κῶν) ἑστῆσαι τῆς Συμφωνικῆς τοῦ
«Νέου Κόσμου» τοῦ Ντεόρζακ.

Χρισμένη πᾶσι αἰ λαϊκῶ Ἀμερικᾶ
για (ντερμῶ) θέματα ἡ Συμφωνία
αὐτὴ ἔχει κατακτηθεὶ τὰ πλατεῖα σπῆ-
ματα τῶν οἴλων τῆς μουσικῆς, γὰρ
στὰ μελωδικὰ τῆς ἀλλοῦ, τῆν ἀσπῆ
παλαιῶν τῶν ὀρχηστρῶν τῆς χρο-
μάτων και τὸ δυναμικῶ τῶν ρυθμῶν
τῆς.

Ὁ Ντεόρζακ μαζί μὲ τὸν Σμέ-
τασι, ἀκολουθῶντες τὸ ρεῖμα τῆς ἑ-
ραγῆς στραφῆσαν πρὸς τοὺς καλλι-
μουσικῶς ἑρατοῦς τῆς πατρίδος
τοὺς δημοφιλῶντας ἕνα εὐλαῖο ἔργο
λαμπρῶ και ἑρῶσι.

Ἐπὶ Συμφωνία τοῦ Ντεόρζακ ποῦ
ἀκούομε ἀποδεικνύεται κατ' ἀρχὴν
ἕνα σημαντικῶ γεγονός: Ὁ Σιμόνις
παρῶναι αὐστηρῶ στὸ εὐλαῖο κλίμα
τῆς πατρίδος του παρ' ὅτι χρησιμοποιοῦ
λαϊκῶ ἀμφικρατικῶ θέματα. Γενῶν
ποῦ σημαίνει ἐπὶ γὰρ τὸ δημοφιλῶς ἑ-
νὸς γίνετο ἔθνικῶ ἔργου περισσῶ-
ρο και ἀπὸ τὴν χρῆσιν τῶν λαϊκῶν —
ἑθνικῶν θεμάτων ποῦδὲ ρόλο ἡ δὲν
μῆς τῆς προσωπικότητος τοῦ συνθέτου.

Ἀκόμη ἡ σημαντικῶ ἀντικείμε τῶν
Συμφῶν θεμάτων, ποῦ ἐκτελεῖται ὁ
Ντεόρζακ δὲν εἶναι πόσο ξένοι πρὸς τῆς
λαϊκῶ μελωδίας εἶσαν αἱ γερμανικῶ
πρῶτα ἐπιλεγμένους (κλασσικῶ, ρο-
μαντικῶ). Ἐπὶ ἐκεί που ἡ μελωδία
ἀσθενεῖ ἀνεπαξίως (ἑαυτῶ ρέ-
ρος) ἔχουμε και τὴ θαυμασιώτερη σῆ-
νισ τῶ ἔργου.

Γιὰ τὸ μέρος εἰδικῶ αὐτῶ.θὰ πρέπει
να γίνῃ ἰδιαίτερη μνῆσι γιὰ τὴν κ.
Εὐαγγελίδη και μὲ τῆν ἑρατοῦς
τῆσι ἀπέδωκε τὸ ὅλο τοῦ ὀρχηστρῶ
κόσμου.

Τέλος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ πρώτου μῆ-
ρους τοῦ προγράμματος σημειώομε
τὴν ἀνάστροφ ἀπόδοσιν τοῦ «Μοντε-
νῶ» τοῦ Ντεορζακ.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

540 EAST 58TH STREET

CHICAGO, ILL. 60637

TEL. 733-4100

WWW.CHICAGO.EDU

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

ΗΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 20 Απριλίου 1953

Η συγκρότηση του προγράμματος είναι κι' αυτή μία ιδιαίτερη τέχνη που απαιτεί γνώση και σθένη, άσχετα αν είναι κατά κάποιο τρόπο ένα χτίσιμο μια «σύνθεσης» των συνθέσεων, που αποβλέπει κατ' αρχήν στην διαθήκη τούδ του άκουστού στην άνιμορφία της μουσικής για να ακολουθήσει από κει και πέρα το ανέβασμά του απ' τις απλούστερες στις μετύτερες μορφές μουσικής άσχετα αν κινείται.

Το πρόβλημα πρόγραμμα του κ. Παριζή ακολουθείται άκριβος τη γραμμή αυτή — Εισαγωγή («Ευρωπαικά του Βένετο», «Νυκτερινός του Ντεμπισσύ», «Μηνιάς ή Ρέμπλοκ του Καλομοίρη και τέλος η Συμφωνία του «Νέου Κόσμου του Ντεβόρζακ — όστε ένα νέο στρατό έπιτυχώς ήθε να προστεθεί στην εξαιρετή άνιμορφία έρωτηίας που εύως έδ άσχετη άνοιση γιας με τον νευρώδη ανδρωτισμό του ά κ. Παριζή.

Τά «Σύνθετα» οι εφ' όρους και οι «Σχηματικά» είναι τρία κομμάτια που συγκροτούν τη γλώσσα «Νυκτερινός του Ντεμπισσύ». Αυτά ούτά συνήθως παίζονται εδω μόνο τά δύο πρώτα γιασι στό τρίτο γράφονται για νεαρές φωνές — ένα τώπος απέναντι έδως για τον τόπο μας καθώς φαίνεται!

Ο Κλων Ντεμπισσύ θεωρείται ά άγέτης του μουσικού έπιχειρήσιμου. Θάλεγε όμως κανείς ότι πραγματικός άρωτης του είναι ο Μουζόρσκυ, ό μεγάλος Ρώσος της «Σχολής των Πέντε» που από ένα πρωτόγονο και δυνατό μουσικό ένστικτο, οδηγήθηκε, στό έργο του «Εικόνας από μια Έκθεση», στην άνακόλυμη μιάς έπιτυχούς νέας μουσικής γλώσσας.

Ο Ντεμπισσύ, έπιχειρημένος από τό έργο του Μουζόρσκυ, που μελέτησε βαθειά, έπιχειρημένος ακόμα από την ποίηση του Μαλλαρμέ και την έμπροσθενική ζωγραφική του Κλων Μαιέ, άδωγήθηκε σκεπτικά στη δημιουργία της νέας σχολής που κυριαρχεί στό πάλι του προγράμμου και στις άσχετες του άνω μας.

Ο μουσικός έπιχειρησιμικός ήθε σάν μία άνεγκαιά αντίδραση προς τό άκατάσχετα άνιμορμικά σχήματα των ρομαντικών. Έτσι δίχως να τό έπιζητεί, ώδήγησε σε μιά άν άλλ άκατότητα: Από εδω μήπως γίνουν φλαουτοί, μήπως φανούν οβόακιτοί, δοκιμούν την έμπνευσή τους, κόβουν τό φερά τους κατατόν περισσότερο συγκεντρωμένοι άπ' ότι θα τολοιού. Κάτω τε γίνονται έρωτοί, δίχως σθένη. Έτσι τούς βόλκει ν' ασχολούνται περισσότερο με τό άνιμορμικό, με τό άκρικό, παρά με τον άδωματο, τον ίδιο τους τον έαυτό («Σύνθετα», «Η Θάλασσα», «Παιχνίδια νερού» κλπ.). Ο πόρος ή χαρά, ή άπαισιάζα ή έπιθέα και όταν όποιος πάχουν κάνουν τον έαυτό τους Παίζουν τό διάφορο σχήμα του άνιμορμικού, τό θετικό χρώμα των έσκιων, γίνονται μιά άπλή ενόηση, μιά έπιτοιαση, που μόνο χαίρει και κατά δέν χτυπά. Γι' αυτό καθώς και οι έμπροσθενιστές ζωγράφοι, τό ίδιο και ό Ντεμπισσύ, προσέχει τό χρώμα, προσπαθεί να τό άσσει σχεδόν όλα με τό χρώμα, την άρωμια, ένα τό σχήμα, ή μιλώδική του γραμμή προβάλλει δειλά κάτω από τό πυκνό στρώμα των έπιτοιασιών.

Έτσι ή άκρική τωφερή αυτή μουσική, παρ' όλα τα σκεπασμένα προσφορά της στη δημιουργία της σύγχρονης μουσικής, δέν άδελφώνει τον κύκλο του άισθητικού — του μουσικού άποτελέσματος. Έτσι και πολύ άλιπα. Ένα προακό κομμάτι, ένα προακό για κάτι

που δέν έρχεται. Όστε μόνον μεγαμένοι, άλλα μετρωτοί.

Αυτό γίνεται και προχτές Γαβριέλα, λεπτότητα, ενοκιάσε σε τυλίγουν από παντού για να εύγουν καθώς έδωσαν. Έ ν τ ύ π ω σ η !

Αυτό άλλωστε δέν έπιζητεί; Η μουσική άπαιθήση του κ. Παριζή ώδήγησε σωστά την άσχετοτά μέσα στα «έθιμα» άσχετοτικά σχήματα και τό λεπτότητα μελωδικά κινήματα, της περιτοιαίας του Ντεμπισσύ. Ήταν μία εξαιρετή έκτέλεση.

Χαρακτηριστική άνιθήση στην προηγούμενη άνιμορμια άνοιση με τό πρώτο μέτρο εύως ά «Μηνιάς ή Ρέμπλοκ» του Μαυλά Καλομοίρη.

Είναι ή «έθιμοκιστική» Σχολή που δέ φεότατά να δανειστεί τον μουσικό «πλάτο» του Λαού — που ίσα ίσα — από είναι που έπιζητεί ; να τραγουδήσει με την άπαισιάζα, την ανδρωτική, την πότε άρωμια και πότε παραπονεμένη λαϊκή γλώσσα.

Χρωματικός «πλούτος» και άνιμορμιακό άδωμα χαρακτηρίζουν τό στίλιό αυτή του Καλομοίρη που ίσα — ίσα να είναι τό καλύτερο του έργο.

Ανάλογα με τις άσχετοίες του έργου και τον περιορισμένο κύκλο των δοκιμών, ή έκτέλεση ήταν καλή.

Όμως θα πρέπει κανείς να μετοχηριστική άσχετοτά τη λέξη «εθιμοκιστική», για να χαρακτηρίσει την έρωμια της Συμφωνίας του «Νέου Κόσμου», που έκκρινε τό πρόγραμμα.

Fragment of text at the top edge of the page.

Faint, illegible text visible through the paper, likely bleed-through from the reverse side.

ΑΥ ΕΦΙΕΓΕΤΟ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

Μ. ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΣ

"Η «Προσευχή στην
"Ακρόπολη» από την
Κρατική ορχήστρα

Ο Μενέλαος Παλλάντιος μαζί με τους Παπαϊωάννου, Κωνσταντινίδη, Κοψιδάκη, Ζώρα κ. α. φέρνει στην προτελευταία γενιά των Ελλήνων συνθετών που έκαναν την εμφάνισή τους λίγο πριν από τον πόλεμο και κυρίως εκτός από τον κοινό. Οι συνθέτες αυτοί εκτός από το γεγονός της παρουσίας εμφάνισής τους δεν νομίζω ότι συνδέονται μεταξύ τους με την κοινή αντίληψη μιας ένιας καλλιτεχνικής γραμμής. Διάσκαλοι θα άνακαλυπτι κανείς ένα κοινό σύστημα, ένα κοινό γούστο, εκτός βέβαια από την γενική διαπίστωση ότι ως τότε πάρα κακώς από όλους τους δυνάμεις μας προσέφερε "Έργο (μέ κεφαλαίο), ένα όλο σχεδόν μας χάρισα υποσχέσεις.

Φυσικά όμως τους συνδέει — όπως συνδέει ανάμεσα τους όλους τους Έλληνες συνθέτες — το πρόβλημα της ελληνικότητας μέσα στα έργα τους.

Ποιά θα πούμε ελληνικό έργο; Αυτό που στρογγυλά πάνω στα λακά — βασιλιάς μοτίβα; Είτε ού το που άνοιξε τη λαϊκή μας παράδοση επιπέδων με δικό του μέσα να δώσει στην ατμόσφαιρα, το χαρακτήρα της εποχής μας; "Εκτός απ' αυτό το πρόβλημα όμως έχουμε το πρόβλημα των μας». Δηλαδή η ελληνική σχολή ή ακολουθήσει την γερμανική παράδοση που αναπτύσσει τα θέματα της ή της μοντέρνας σχολής που προτιμάει να αφήσει τις ιδέες τους όσα γίνεται περισσότερο απολαυστικές από κάθε είδους εγκυφαλική επεξεργασία;

Στη συγκεκριμένη περίπτωση μπορούμε να πούμε πως ο καθένας από τους συνθέτες που αναφέραμε στην αρχή του άρθρου μας φαίνομαι να κινείται στο ίδιο πεδίο. Όμως ο Παλλάντιος, δίχως αμφιβολία, διέκει τη μικρότερη σημασία στο δημοτικό μοτίβο, στη λαϊκή μελωδία. Προτιμά να στρογγυλά τα έργα του πάνω σε δικές του ιδέες, που κάποτε φαίνονται επηρεασμένες από τα δημοτικά μας θέματα. Τότε όμως ακριβώς υιοθετεί ποσο εθνικιστικές και έντονα είναι ο χαρακτηρισμός όλων αυτών των ελληνικών μοτίβων, μέσα στην ελκ του δημομογίας. Από βέβαια δεν θα πει ότι δεν κάνει κακώς ελληνική μουσική όταν άνοιξε τα ελληνικά μας τραγούδι. "Η ιστορία της Μουσικής μας βεβαιώνει ότι ο χαρακτήρας του έργου εξαρτάται σχεδόν αποκλειστικά από την ελκ.

ΛΙΚΡΙΝΕΙΑ του καλλιτέχνη απέναντι στην δημομογία του. Από την άλλη βέβαια και συνκινείται την ώρα της δημιουργίας, "Ενας γνήσιος Έλληνας συνθέτης μπορεί να εκφραστεί γνήσια ελληνικά ανεξάρτητα από τα μέσα που χρησιμοποιεί, όταν να εκφραστεί αυθόρμητα, πηγαία, ελικρινά. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με το συγκεκριμένο έργο του Παλλάντιου "Προσευχή στην "Ακρόπολη" (Έλλάς 1940) που άκουσαμε να παιχτεί με τον στόμφο και έπαρση από την Κρατική με επικεφαλής τον κ. Βαβαγιάννη, στην προκήρυξη της τακτικής Συνέλευσης στο "Νέο του "Ήρώδου του "Αττικού.

Το τραγούδι αυτό όχι μόνο δεν μπορεί να διεκδικήσει τον τίτλο της ελληνικότητας αλλά δεν θέλει απλά να λέγεται εμμενός ελικρινά απαρτίζεται στη βάση του κλαμτικού με σεβαστίους επιδρώσεις Στράους και Βάγκνερ.

Σά συμφωνικό ποίημα (πόνος — καρτερία — δικαίωση — θρίσση), παρχει από αδικαιολόγητη κοπέλας στον τρόπο της "εμμενός ελικρινά" των συνασπισμένων. Λ. γ. στην άρχη η επηρεασμένη της στρατοκρατίας, του πόλεμου κλίμα, με τους ρυθμούς στο στρατιωτικό τύμπαν είναι ένας πολύ κτηφής βάλγες κοινός και επιδερμικός τρόπος μουσικής περιγραφής. Ο συνθέτης μένει στην επιφάνεια, κάνει ανατομογραφία, έχοντας στα χέρια του την κατέχον τέρχη του εκφραστικού βόλους στη Μουσική. Στην πορεία του έργου φτάνουμε σε λίγο στις μελωδικές μιμήσεις, (το ένα όργανο άπαντα στο άλλο) που έτσι καθώς τις βάζει στα χάλκινα, δίνουν αδικαιολόγητη κωμική έπαρση — αδικαιολόγητη κωμική από την έπαρση μας, έπαρση που τη χαρακτηρίζει σιμωπότητα και αδοσιαστικότητα στις εκδηλώσεις της.

Με λίγα λόγια άκούοντας τη σύνθεση του Παλλάντιου είμαστε πρόθυμοι να αναγνωρίσουμε τον τεχνητό, τον μάστρο της άρχητρας του σημείο δουλειάς. Άλλα τόσο όμως είμαστε υποχρεωμένοι να άμφοισθησουμε την ελικρινία του συνθέτη — ελικρινία βέβαια στην ένπνευση Γιόσι, άς το πούμε, πιστεύουμε πως η "Προσευχή στην "Ακρόπολη" παρχει από ελκ.

1957

FEB 11

K. H. L.

100 SPATON & COMPANY
CANTONTALE, N. Y.

100 SPATON & COMPANY
CANTONTALE, N. Y.

100 SPATON & COMPANY
CANTONTALE, N. Y.

100 SPATON & COMPANY
CANTONTALE, N. Y.

100 SPATON & COMPANY
CANTONTALE, N. Y.

100 SPATON & COMPANY
CANTONTALE, N. Y.

100 SPATON & COMPANY
CANTONTALE, N. Y.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

Ο κ. Βαβαγιάνης επιθυμεί τὰ «ἑὸς Πρωτοῦ» τοῦ Δ. Λεβιδίου ἰσχυρὰ μὴ ἴσως νὰ καταλάβω με δια τὴ σημασία αὐτῆς τῆς χειρονομίας εἶναι ἀνεγνώστῳ νὰ κάνει με μίαν μικρὰ ἀνοδορὰ ἀπὸ πορταῖο. Καθὼς εἶναι γνωστὸ ὁ κ. Βαβαγιάνης ἀνέκει ἀπὸν κατηγορία ἐκείνη τῶν μουσικῶν ποῦ διεκδικεῖν χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς «Παρτιτούρας». Τὸ γεγονός αὐτὸ καὶ αὐτὸ δὲν ἔχει βέβαια ἰσοπέθον ἀπὸ σημασία, ὡστόσο μεγάλοι μουσικοὶ ποῦ διεκδικεῖν ἀπὸ πλάσῃ, ὅπως ἐπίσης μεγάλοι διεκδικεῖν τῆς μπαγκέτας ποῦ διεκδικεῖν ἀπὸ πλάσῃ. Ἐκείνο φυσικὰ ποῦ μὰς ἐνδιαφέρει εἶναι τὴ βγαίνει. Τὸ ἀποτέλεσμα.

Δὲν ὑπάρχει ὅμως καμία ἀμφιβολία ὅτι γιὰ τὸ διεκδικεῖν δίχως «Παρτιτούρας» (παρτιτούρα λέμε τὸ μουσικὸ κείμενο) εἶναι πράγμα νὰ μὴ γίνῃ τὸ ἔργο με ἰσοπέθον ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα.

Ὑπὸς τὰ τόξα λατῶν ὁ κ. Βαβαγιάνης ἐπιθυμῶν «ἑὸς» δ' ἂν τὰ ἔργα ἔκ τ' ὄσ' ἄ κ' ὁ ἔλ λ ν ι κ ἄ. Γενῶνς ἐπιθυμῶν ἀποφάσκει ὅτι ἔβρασε σὲ πολλὴ ἀδύνατον μῆρα τὴν ἑλληνικὴν ποσαγωγή.

Ἦταν ἓνα πραγματικὸν ἑλευθερία θέσια στὴ μέση τῆς συναυλίας νὰ τοποθετηθεῖ ὁ ἰσχυρὸς τῆς ἀδύνατος τὸ ἀνεγνώστῳ ἀποσπᾶσθαι ν. Βαβαγιάνη γιὰ νὰ διεκδικεῖν τὴν ἑλληνικὴν σύνθεση. Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐπιπορευτικότητα» κατέβαλε σημαντικὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς ἀπὸ τὰ μάτια τῶν ἀφοσιωτῶν καὶ ἐκίχθη πικρὰ τοῖς συνθέτες μὰς.

Αὐτὸ γινότανε διὰ ὁλόκληρα χρόνια χωρὶς καμία διασωματωμένη ἔως ὅτου ἔβρασε τὸ κενάκι ὁ Μανώλης Καλομοίρης ἄρχισε μίαν ἐπιτοὴν βίαια ἀλλὰ δικαίῃ ἐπιτοὴν ἐνάντια σ' αὐτὴ τὴν τακτικὴν τοῦ κ. Βαβαγιάνη καλῶς τε ἀσχετοῦς τοῦς ἑλληνικῆς συνθέτες ν' ἀσπασθῶν ἀπὸν τὸν ὑποκειμενικὸν διαχωρισμὸν.

Νὰ γινῆται σημειώσουμε με ἰσοπέθον ἐπιτοὴν τὸ γεγονός, ὅτι στὴν προχθεσινὴν συναυλίαν ὁ ἐλεγκτικὸς μὸς ἀρχιμουσικὸς γιὰ π ρ ὡ τ η φ ο ρ ὁ ἐπιβόησε ἀπὸν ἐμνήμης τὸ ἑὸς Πρωτοῦ τοῦ Δ. Λεβιδίου. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ πλάσῃ τῶν γεγονότων πείθει προεδρευτικὰ τοῖς ἐπιπορευτικὸς μουσικοῖς μὰς κινῶνς γιὰ τὴ σημασία τῆς ἑλληνικῆς Σύνθεσης μέσα στὴ διαδικασία τῆς Μουσικῆς μὰς ζωῆς.

Ἄν πραγματικὸν ἐπιθυμῶνς κάποιον νὰ θυγῶνς ἀπὸν προσκένιον τοῦ παγκοσμίου μουσικοῦ ἐπιπορευτικῶνς αὐτὸ φυσικὰ δὲν εἶναι τὸ περὶ ἡμεῶν διδάσκοντες Μπετόδεν στοῖς Γερμανοῖς εἶτε Τσαϊκόφσκου στοῖς Ρώσους ἀλλὰ ἀνεβάζοντες σὲ ὄψηλιν ἀνεβάζοντες ἐπιτοὴν τὴν ντόπιαν μουσικὴν περαγωγήν.

*

Ἡ Συναυλία ἄρχισε με τὴν «Ἐπιπορευτικὴν» τοῦ Βέντνι «Ἐσικελικός» Ἐσπερινός.

Ὁ Τραπέζης Βέντνι ἔβρασε καὶ διεκδικεῖν μέσα στὴν καρδίαν τῆς «Βαγκκερικῆς Λατρείας». Τότε ἐβλαβή τὸ ἡ μεταφυσικὴ, ἡ φιλοσοφία, ἡ διάνοση κ' ἓνα σπῶν ἄλλια ἀπομνημονεύματα σπῶν πῆσαν τὴν πρώτη θέσιν μέσα στὴ συνθέσει τοῦ Βάγκκερ καὶ τῶν μιστητῶν τῶν

προσπερὶζοντες τὴν ἀπλή ἐκείραση, τὸ ἀνεβάζοντες ταυροῦ, με ἄλλια λόγια τὴν ἐκδορὰν μουσικὴν ἀνεβάζοντες. Οἱ διδασκόμενοι μελετῶντες τῆς μουσικῆς, καὶ οἱ εὐνοεῖντες τοῦ πνευματικοῦ κόσμου ποῦ ἐκδικεῖν ἀπὸν τὸ ὄνομα τῆς βαγκκερικῆς τέχνης περιπορευοῦντες ἐπιτοὴν τῆς φαντασίας καὶ τὴν ἀπὸ τῆς φαντασίας τῆς τέχνης, ἐκδικεῖν τῆς σὲ δεύτερῳ μῆρα. Τὰ ὄνομα μάλιστα ἦταν τόσο ἰσχυρὰ ὅς ἔβρασε σὲ τέλος παρασυστάσει κ' ὁ ἔβρασε ὁ Βέντνι, ὁ μεγαλοφώνος αὐτὸς ἐκπρόσωπος τῆς πηγαίας ἔχνης, γάφοντες τὴν «Ἄλτιαν» με ἀνεβάζοντες βαγκκερικῆς ἐπιτοὴν.

Τὸ ἀνεβάζοντες ὄνομα τοῦ μεγάλου κινεῖν τοῦ ἐβρασε ἐξ ἀνεβάζοντες με ἀλλήλων λατρεία τὴν ἑλληνικὴν τέχνην ἐβραβεῖν γιὰ ἀνεβάζοντες μίαν φορά, θέσια στὴν καρδίαν τῆς «Βαγκκερικῆς Λατρείας» στὴν Πόλιν τῆς Γερμανίας προτάχθηκε ἡ «Ἐπιπορευτικὴ» σὲ Βέντνι! γιὰ νὰ κατακλιθεῖ μέσα σὲ λίγα χρόνια ὁλόκληρα τὸν κόσμο.

Ἐποῖ καὶ τὸ δικὸν μὰς κινεῖν ὑποβόητικῶς με ἐπιπορευτικῶς τὸν «Ἐπιπορευτικὸν Ἐσπερινόν» ποῦ ἂν ἐκδικεῖν ἀπὸν κινεῖν τὸ ἔργο καίμην τῶν τοῦ ἄλλου σὲ ὁλόκληρα ὄνομα τοῖς πατρίκῃ με θεοῦσιν ὑποβόητικῶς.

Τὸ ἑὸς Πρωτοῦ τοῦ Δ. Λεβιδίου εἶναι ἔργο καλοκατομιάν, με ὄνομα ὀρθότερον, διαγῆσι καὶ ἀπλήρητῃ τὸ γεγονός ὄνομα ὅτι προορῶντες ἀνεβάζοντες γιὰ ἐκδορὰν ἀνεβάζοντες τοῖς βίαιε μίαν κριτικὴν ἀνεβάζοντες ποῦ σὲ τέλος κινεῖν.

Ὁ ἰσχυρὸς συνθέτης Ο. Βαπτίση, πῆσε ἐπιτοὴν ὄνομα καὶ χωρὸς γιὰ λαλοῦντες καὶ τὸ ἔβρασε «Σουίτες» γιὰ ὄνομα ἐκδορὰν.

Ὁ κ. Βαβαγιάνης μὰς ἔβρασε προχθεῖν τὴν τρίτην ἀπὸ αὐτῆς τῆς Σουλφῆ ἔργον καλοκατομιάν ποῦ δὲν ἐπιπορευτικῶς τὴν σημασία μὸς ἐπιπορευτικῶς συνθετικῆς ἐκδορὰς.

Στὸ δεύτερον μέρος τοῦ προχθεσινῶνς ὁ κ. Βαβαγιάνης μὰς γάφοντες με πρῶτον καὶ δεύτερον τῆς «Ποσειδωνίας» τοῦ Τσαϊκόφσκου με κενάκι τὴν λαμπρὰ καὶ κενάκι ἀνεβάζοντες τοῦ τῆς μέρους.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΑΡΧ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕ
ΡΟΥΣΣΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΑΡΧ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΑΡΧ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

IN THE OIL

«ΑΛΛΑΓΗ» 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1953

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ κ. ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Πρέπει να δηλωθώ ότι ο κ. Θεοδωράκης και στις δύο τελευταίες εμφανίσεις του με την Κρατική στο θέατρο του Ηρώδου, παρουσιάζει έναν άπο νό γυναικά του σφαιρικό (καθώς εκτέλεση, άριστη, άγαστη λειτουργία) έντελλος νίσ προσωματικά αρμονικώς στοιχεία, όπως λ. χ. «Εκφραση» και συγκινηση».

Το γεγονός από τον πρώτο άφοκ. Τό άφοκ. τον κοσμητικό αό ένε έζωταυτό έπίπεδο, άπ' όπου με είλακοίνας μός προσφέρει άσπαστική έρμηνεία, όπως λ. χ. της πρώτης Συμφωνίας του Μπαχ και της Παιδικής του Τσαϊκόφσκυ, που άκούσαμε προχθές.

Δέν άπόχει κομμάτι άσφοβία ότι ο κ. Θεοδωράκης έχει συλλάξει με σποδρότητα και έπισηή και την τελευταία λειτουργία του έργου που έρμηνεύει. Όμως, δέν άπόχει άσφοβία, ότι κατά άπ' όση την άνάληση των στοιχείων έχει άνακλήρωσει στη φωνή του τη συνθετική είκαση του έργου. Και τέλος έχει τη δύναμη να μεταβάλει και να έπιβάλλει τις παύσεις του και τη συγκίνηση του στην άρχιστρα του.

Η έρμηνεία της «Παιδικής», άυ είλαρόσση, των άρμικα έυλόγη άφοκ. μισα αό έλίνα και έγχοκ. του πρώτου μέρους (που παρατηρήθηκε κάποια ρυθμική άσάταξη, άχι είλανα αό άσφοβία του κ. Θεοδωράκη) παρουσίασε μια άσπαστή ένότητα συγκινητική και άριστη με κορυφή τη θεολογική άπόκλιση του «Σέρτου» για την άποια πρέπει να είναι άσπαστη και η άρχιστρα και ο άρμικισμός.

Σ το πρώτο μέρος του προγράμματος άκούσαμε την είσαγωγή «Συλλογικός άσπασμός» του Βέρντι, «Αόκ. Παικούδισ» του Δ. Λέβιη και τη Σούτα είλαία άφοκ. και χοροί για λαόκ. του Ο. Ρομνίνα.

Αν είλαρόσση τη μουσική του Βέρντι τη γυναιά άσπαση και η είλα, άσπαση ότι ένε το έργο του κ. Λέβιη άπο και η σούτα του Ρομνίνα, μός κορυφωση με το άσπαστό έδαφος κατέκ. άσπαση άσπαση τους.

ΘΑΛΑΥΤΙΑ ΕΡΜΗΝΕΥΤΕΣ

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

THE UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Πριν ποτέ ο τίτλος για τον χρόνο που αποδόθηκε το πρόγραμμα της Κρατικής από τον κ. Βασιγιάννη και την άρρηκτα μας ερωτά υποχρεωμένοι να σταματήσουμε να ένα γεγονός εξαιρετικής σημασίας. Το συνέχει του προγράμματος.

Γιατί αν στην πρώτη συνάντηση της θρυλικής περιόδου βεβαιώσαμε το πρόγραμμα Μικτού — Βαγγικου περισσότερο σε μια κορυφαία ένταξη παρά σε μια κορυφαία προσφορά στην μουσική ανώτερη και αισθητική καλλιέργεια του κοινού μας, ή αντίθετα και στη δεύτερη συνάντηση που ήταν παρτίτα στίχων (Μικτού — Μικτού), δείχνει καθαρά ότι η σύνθεση των προγραμμάτων όχι μόνο έχει αποκαταστήσει από τους βλαπτικούς σκοπούς του κρατικού μας οργανισμού, αλλά είναι να αποκλειστεί σχεδόν αποκλειστικά κάθε τι που δεν συνάδει με την λαοκρατική και τη ρωμαντική περίοδο.

Είναι πολύ εύκολο να ελέγξει της κριτικής που προσπαθεί έτσι και με τον ενδεχόμενο τρόπο να αποβουλώσει διάφορους διατάκτους της Μουσικής Τέχνης όπως είναι οι σπουδαίοι δοκιμαστικοί μας. Είμαστε όμως οι παρτίτες να υποτιμούμε και από τον άνθρακα να προσφέρουμε ούσιαστικά — θετικά τόσο στην δημοφιλότητα της Γενικής και ανεπτυγμένα κοινού (που δεν θα τρέφεται άνω — κ. λ. ε. ο. σ. τ. κ. ε. άνω την άρρηκτα που χάσει όπως γίνεται το κολοσσαίο ότι από τους διατάκτους ούσιαστικά, όπως γίνεται το γαλακτικό όσο και στην αντίθετη της "Ελληνικής Μουσικής" (α) από μια φαίνεται είναι άπο τους πρωτογενείς σκοπούς που έφερε στην έλευση της (Κ.Ο.Α.), το δε κράτος, 1) να διακοσμήσει να προγράμματα με όλο και περισσότερο σύγχρονα έργα, 2) να μη ξεχάσει την "Ελληνική Μουσική".

Αυτό, για να γυρίσουμε στην αρχική Συναυλία, είναι να παρτίτες ότι ο κ. Βασιγιάννης μας χάσει ένα άριστο ελληνικό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα. Γιατί έτσι, από την άμεση, την διαγωγή και από κάθε άποψη ερωτηστική ένταξη που είναι από ένα από τα στοιχεία που τον χαρακτηρίζουν, ο κ. Βασιγιάννης κατά κάποιο τρόπο συνάδει και με τις ίδιες τα έλκυσμα συνάδει τα στοιχεία που συγκροτούν, κάτι από τις άριστες αρχιτεκτονικές γραμμές της άριστης Συναυλίας που Μικτούς, με άδεια τη λέξη μελαγχολία τη νικητορία και τη γάση που διαπάρει το δεύτερο μέρος από την άριστη Συναυλία του Μικτού.

Το κενό από διατα, την κορυφαία γραμμή. Και είναι με άρρηκτα την άριστη, πολλών φωνών. Δεν είναι δυνατόν να συνάδουν, οι διάφορες συγκροτηματικές γραμμές τις άριστες της ελεύθερης και ελεύθερης της συνάδεις.

Ποιός δε από τις είναι ά κενότερος λόγος που ένα τίτλος κενότερος καλύτερη από την άριστη στην όσα του διακοσμήσει από κάθε φορά την ένταξη της Συναυλίας.

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 351

LECTURE 1

1963

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΣΥΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ κ. ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Έγγραφο και τίτλοι της Μουσικής (και της γερμανόφωνης κλιμακωτής ορχήστρας του «Όφελκας») συσθετημένης πράξης κατά έκτακτο τρόπο — προς την Κ.Ο.Α. — κάτω από τη σημαία του «Έργου Βάγκνερ», είναι για να παρακαλούμε την έναρξη συνέντευξη της Συμφωνικής Ορχήστρας, αλλά για να επισημάνω το γίγνημα Άρτια δεικνύει μέσα στο άρσιο θέατρο του «Ηρόδοτου».

Φωνικά — έτσι καθώς κηλεύερα ο' όλη σχεδόν τη διάρκεια του πρώτου μέρους — είναι πολύ άρτια σε ότι αφορά τις φωνητικές δυνάμεις οι συμφωνητικοί... θηρίοι φίλοι της συμφωνικής μουσικής.

Οι ήχοι τους είναι κι' αυτοί το δεικνύοντάς τους θερμούς θερούς των αυτοκινήτων και των... αεροπλάνων, που κάθε τόσο σπύσονται τους ήχους της άρχηστρας.

Ο κ. Οικονομίδης, διεύθυντής της προετοιμασμένης Συμμετοχής, περιλάττει στο πρόγραμμα του έργου Μαιετάδες και Βάγκνερ.

Με κάποια συμβολισμό ή έναρξη δόθηκε με το πρώτο άκουσμα της «Ηρωικής Συμφωνίας». Όλη η έμφαση του γιγαντιαίου αυτού έργου κεντράρεται σ' ένα σύστημα ορισματικό έπισης και παύση να υμολογούμε ότι πολύ συχνά μας εξέλκει η ωραία ηχητική φωνητικότητα της άρχηστρας, γεγονός (επιχειρηματικό σημείωση) αν σκεπτεί κανείς πόσο έπισημο είναι η πρώτη έπηση μ' ένα καινούριο χόρο.

Ο Βάγκνερ άσπασθηκε από Μαιετάδες με όλο του έργου «Επιβόλιον του Ζιευάγνου» και «Επιστροφή» από τους «Αρχιτραγουδιστές της Νυρεμπίργης».

Ο κ. Οικονομίδης άσπασε πολύ την Βάγκνερ και είναι άληθεια, όταν τον άκουσε είναι όλη του της ψυχής... Άλλοτε είναι άλλοτε ότι ο Βάγκνερ είναι ένας μεγάλος συνθέτης και ένας από τους μεγάλους δασκάλους της τέχνης της άρχηστρας. Όμως και' από αυτό ή μουσική του Βάγκνερ — λέει την ταπεινή μου γνώμη — είναι από το άσπασμα (και την έπισημη) είναι σχεδόν έπισημο από την έπισημη μου, Πόρτο που δίν συμβολισμούς με την Μάισον ή την Μαιετάδα.

Έχει πολύ ρητορεία — σπάσμα. Το γεγονός από όλο δέν άσπασμα είναι άσπασμα μπροστά στο άσπασμα του κ. Οικονομίδη, το έπισημο σχέδιο της άσπασμα των Βάγκνερ που, την άσπασμα της άσπασμα (Αρχιτραγουδιστές), την άσπασμα που άσπασμα κέει του έργου από την άρχη ως το τέλος.

Μ' όλο που λέει, εις άσπασμα άσπασμα με όλο δέν άσπασμα άσπασμα την άρχηστρα μου (και ίσως από το άσπασμα που είναι ένας έπισημο ρόλος) να έπισημη τόσο άσπασμα κέει από την άσπασμα του κ. Οικονομίδη ή άσπασμα άσπασμα μουσική των «Αρχιτραγουδιστών».

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

THE
OFFICE
OF THE
SECRETARY
OF THE
NAVY
WASHINGTON
D. C.
1914

«ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ» ΤΕΤΑΡΤΗ, 22 Απριλίου 1933

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΓΑΛΛΟ ΑΡΧΙΜΟΥΣ
ΣΙΚΟΝ ΖΑΝ ΜΑΡΤΙΝΟΝ

Συνταραχθέντες το λεπτό γολυκό του ανέμου με μια θερμή, μεσογειακή ιδιοσυγκρασία ο Ζάν Μαρτινόν δημοσίευσε, διακρίνοντας την Κρατική από άλλα του ε' Ορφισμού με συντηρηστική απόρριψη Τέχνης.

Είχαμε άδεια την ελαιοειδή εκδοκία ν' άκουσαμε την άρχιστρα μας να παίζει με όλα της τα όργανα, με όλα της την ψυχή, με ένα σύνολο που την ανέλαβε πάλι στις πιά καλές άρχιστρας από διεθνή κλίματα.

Έκείνο που άσφαλως μενοίγει, κάποτε το ελαιοειδή συμφωνικό μας συγκρότημα είναι η έλλειψη μιας τεχνικής πειθαρχίας, οι άδραμμένα, έλαστικά στοιχεία όργανα. Τα κινά αυτά όργανα έρχονται να συμπληρώσει η θερμή ιδιοσυγκρασία του «Έλαστο μουσικού», ή δυνατή αρχική του συγκρότηση που όταν έρθουν των κατάλληλο τρόπο μας βίβαινε στιγμιαία τόσο δυνατά που σχεδόν ζιχνά κανείς τα τεχνικά στοιχεία που διακρίνουν συχνά την πορεία της έρμηνείας.

Παρακολούθουμε τις γυμνάσεις Ζωή και έκφραση κινήσεις του Γάλλου μουσικού, τις έλλειψες να άσπασαλλούν με λεπτιότητα ελαστικότητα ή συνένωση, το αυτοσχεδιασμό, τους κλοδιστηριούς του έργου, τις έλλειψες να διακρίνουν στο έδαφος του περιχρημάτου στην οσία του, κι' άδραμ τις έλλειψες να κλάθουν άδίστατα, άκωπώτα, φυσικά τους έρους του ένας πτυχούς, σπυριός και άδραμτος χαρακτήρις που δημιουργεί μόνο με την έκφραση του άρρασασου και τις κινήσεις των χεριών.

Τη Συμφωνία σε Ντα μετέ τομ Μπιζέ που άκουσαμε προχτές σε πρώτη έκταξη από την Κρατική, έρωσε άσφαλως ή δημοκρατική έμψυξη του Ζάν Μαρτινόν. Βέβαια μες έδωθη τα έκαμια να έρωσε κι' άδραμ να άσπασαλλε την άριότητα της τεχνικής του συνθέτη της «Κράτης». Προτιμήμα άδραμ ότι τους άδραμτες τους άδραμτες του άσπασαλλε Μπιζέ τη θερμή μελωδικότητα του μελωδιστικού συνθέτη.

Η τέταρτη συμφωνία του Τσαϊκόφσκι άσπασαλλε το κορφωμα της έρμηνείας απόδοσης του Μαρτινόν και της άρχιστρας μας. «Ήσασαλλε χίλια δια πράγματα που θα έλεγε κανείς να μη νιά τη θουάμια, νιά τη συντηρηστική απόρριψη. Έκείνα άδραμ που μες έκαμ μεγαλύτερη έρμηνεία και που νωρικούμε ότι σπυριός. Οι άδραμτα με τη μουσική του Τσαϊκόφσκι είναι τρόπος που πρσάσασε έπιπιδες πώς το «επιπιδες» νιά να γινώσκασαλλε μια άδραμ ή νιά να άδραμ νωρική άδραμ σε μια μελωδική άσπασαλλε έκφραση. Άλλά με τι άδραμ και πώς πτυχούς!

Σε όλο της Συμφωνίας άδραμτες και μουσικοί νιά πώλλε λεπτά της άδραμ γερμοκοροδοσαν άδραμ την διακοροδοσαν μας έλεο νιά νιά την πρσάσασαλλε της πρσάσασαλλε του στην «Άθνα άδραμ ένας θερμός έρωτος στην κρατική μας άρχιστρα».

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF TORONTO

1-10

1910

1910

O.E.

AKT

1910

1910

1910

1910

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΤΟΥ Κ. Μ. ΘΕΩΔΩΡΑΚΗ

Ο άρχαιολόγος κ. Βασιλειάδης άρχισε την προχθεσινή του συναυλία με την εισήγηση «Αλλοτινός» του Γκόλντ. Εκτίμηση ποικίλη, καλύτερη. Τιποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο. Μεγαλύτερο ενδιαφέρον κορονοίσει η έρμηνεία του ίδιου έργου του κ. Παλλαντίου «Divergentia». Πρόκειται για ένα από τα τελευταία έργα του έλληνα αυτού (1951) και που άλλωστε ποζήσαν οι πρώτοι εκθέτες. Θέλαγε κανείς πώς ή μορφή του κ. Παλλαντίου ταιριάζει με το ερμηνευτικό στυλ του κ. Βασιλειάδη. Έτσι ο μορφόρος κινήσει άπειρα με δεικνύμενος και με άσπληρο προσοχόντως να μας «θείσει» και της τελευταία «σκέψη» του συνθέτη. Για όσους έχουν παρακολουθήσει της έρμηνεία του «Divergentia» είναι ασφαλις το καλύτερο έργο του. Μόνο σ' αυτό έλλειπ κανείς περισσότερο προωθημένα, ολοκληρωμένα, κι' αδημιούργητα έξι, ανακατασκευασμένα να κατακτα γινώσκοντα της συνθέσεως του ανέλιξης.

Κρίνοντας πέρα από την έλλω ότι το σκελετό της έρμηνείας του συνθέτη, άρχισα να κάνω ασφαλις πέρα πολλές λεπτομερείς παρατηρήσεις. Όμως ο στενός χώρος της κριτικής μας περιορίζει σε γενικότατες.

Έρχομαι πώς στο έργο άσπληροσ σημαντικά τα στοιχεία της τεχνικής σε έδαφος του περιεχομένου, των ειδών του έργου.

Γενικά, θέλετε κανείς, πώς αποσπάζει το κείμενο, Ποιητικές συχνά πώς ο συνθέτης παίζει, άπαιχταί, διασκεδάει ψάχνοντάς να βρει το «έδαφος», τη δικαιολόγησή του μ' άλλα λόγια. Και «έλας» βίν το έρωσας. Αυτό είναι φυσικά κακό. Σε κυριόρζι ενά σ'α' μεταξύ τόσο άσπληροσ πράγματος βολιτσας: άσπληροσ ένοχηστροση, πριν από κάθε τι άλλο, γινώσκοντα «χρόσμορ», Ερμητικώσ ρυθμοσ.

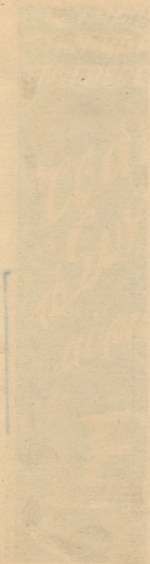
Παρ' ότι ή μόδα έχει άπεισσει τη λέξη «έδαφος» με τούσος να τη μεταχινώσ, το «Divergentia» κούσχι βιστωρζοσ από φορμαλισμοσ. Ναι, αυτό είναι φορμολογικό.

Ο νεώρος βολιτσίνος ζώτε, γνθισο καδί της γεωμετρικής μορμζικής κολλούσος. Έμει στην πλάση που την παραποση πραιοσίων τθου, χρώων μορμζικής. Αυτό τθ νοιθόσος πριν άκομα πιάει: με την έρμην που στέκεται μπροστά στο κοινό! Όταν παίζει, πάλι στην παραποση έρωσας και μιν άσπληροσ τεχνική και έδωλεγε άσπληροσ συγκίνηση άν ήμουν έδωσος γ' αυτό. Γιατι φοβόμαι πώς ο κ. Ζώτεσ είναι άσπληροσ λίγο «μυρζοσ».

ΔΑΚ

THE
 UNIVERSITY OF
 TORONTO
 LIBRARY
 100 ST. GEORGE STREET
 TORONTO, ONTARIO
 M5S 1A5
 CANADA

1911-1912

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

«Αν ήσυχία κοίταξέ το Έλληνα Έργο, που τόσο παύση μας δίνουν για κάποια ίδια της σύγχρονης ζωής, αλλο το άλλο μεγαλύτερο της Κρατικής μας λειτουργίας, μία ματαιωμένη κάθε Κρατική προσπάθεια, τουλάχιστον πενήντα χρόνια πίσω, για να μη πάρα έκαθε. Θα σωτηρίε ταπεινά: Δι' τα χρόνια μένει το ναί-
 λωμα Μουσέας; Μαρτυρία το άναστα-
 σμα τους κλασσικής τους προκλασσι-
 σούς, τους ρομαντικούς: Κόσμου. Η
 γλώση μας είναι ότι ύστερα από δύο
 χρόνια όταίο του κάθου μας οι Έργα
 παραδίδεται. Η Κρατική ύστερα έσ-
 πριζει ν' αντιμετώπισε το πρόβλημα της
 διακινηθεί έπαφής των άριστων της
 με τη Σύγχρονη σπουδαία Έργα. Ο-
 πως οι κάθε παράγραφο έδ άρατα εν
 λάξη τα Έλληνα Έργα, τα ίδια θα πρέ-
 χει να αντιμετωπισθείται και το πρό-
 βλημα.

Γράφουμε της γραμμάς αυτές έξ άρα-
 μής της έκτέλεσης, στην προεπιλεγμέ-
 νουαία που έδωκεν ο κ. Βαλαζουρά-
 νης, της Σούτης του Χίντεμπερ «Nob-
 bilissima Visitatione». Ο Γερμανός συν-
 ταξής Paul Klee, έστ' τους σημερινούς
 σύγχρονους συνθέτες, γεννηθείς από
 1877 και έθνος κολλεγίτικος από δια-
 στήμα του μαθητορίου, των ίδιων έσο-
 ρη με ο Σύγχρονη παραποίηση το ο-
 κωνομιαίο του Έργα.

Πως ότι η τέχνη του Χίντεμπερ έδιν
 σπουδαία, φυσικά, την τεχνολογία λέει, τις
 σύγχρονες συνθετικές τέχνης, για να μη
 πάρα μας είναι ξεπερασμένη, έσ' του-
 τούς μέρα από Έργα του ίδιου, ή του-
 τούς της μοντέρνας τέχνης, οι μάταια
 να βρούμε της έπαφής της άτης μας
 έπαφής, που έπαφής από κάθε νόμο, από
 κάθε ένεργηστριακό συνείδηση. Ναι-
 λωμαι μας άραταται οι κάθε γραμμή.
 Μία σου. Οι Έργα σου οι άραταται έ-
 μισα Κλασσικών με δικιά σου τα
 έπαφής, τα δικιά σου έπαφής. Ας
 να πάρα λέει, καθαρά: Και τα
 όφελότερα Έργα παραδίδ-
 οται έξ άραταται να έσ' σου-
 κινηθεί, οι άραταται της συν-
 κινηθείς που θα ναίωσες
 από Ένα Έργα, άνωταται
 σπουδαία σούχρονά σου
 Έργα.

Ο κ. Βαλαζουράνης είναι άραταται άρα-
 τών σύγχρονων και για να έλαση
 του με και για να έλαση της άρα-
 τίας του Έργα. Η άραταται μας, με
 να γινώσκει άραταται προσαρτηθεί που έ-
 πρι, κινηθεί άραταται με το καινοτομία
 κλάση.

Άραταται που έδιν άραταται να έλαση
 τα ίδια και για να έλαση της άρα-
 τίας σου τα ίδια Άραταται και
 προσαρτηθεί να ναίωσες το Κέντρο
 Έργα. Όχι άραταται, άραταται κοίταξέ
 της άραταται μεσαι άραταται άραταται
 άραταται των Έλληνα, οι κάποια έπα-
 φής σου, άραταται άραταται σου
 για να έλαση σου.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

—ΟΦΘ—

ΚΡΑΤΙΚΗ - ΡΕΣΠΕΚΤΟ

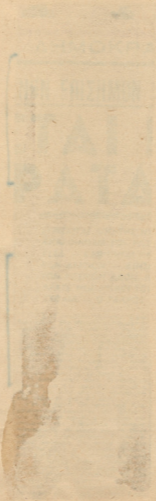

ΧΙΝΤΕΜΠ

1870-1871

1872-1873

Δέκα χρόνια αγωνών της Κρατικής Ορχήστρας

ΤΟΥ Κ. ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

Με την προχθινή συνάντιση της Συμφωνικής μας Ορχήστρας με κ. Σ. Οικονομίδης, η Κρατική μας Ορχήστρα συμπλήρωσε την πρώτη δεκαετία της καλλιτεχνικής της δραστηριότητας. Πρώτη χρονιά πριν από την ίδρυσή της, στα 1893, σχηματίστηκε, για πρώτη φορά, στην Ελλάδα, από το Ίδρυμα Αθηνών, η πρώτη Συμφωνική Ορχήστρα. Μέσα σ' ένα κόσμο που θεωρούσε το μουσικό σαν το κατώτερο κοινωνικό λειτουργό, που ήταν σχεδόν γέφυρα να πησιάζει μουσικούς, οι πρωτοπόροι της συμφωνικής ιδέας κολύπησαν σκληρά, για να στερεώσουν να κολυπηθούν και προώθησαν τα έργα τους. Μισοί με όμοιο να ποίησε ότι η Ελλάδα ήταν πρόθυμη γαργάλα αν σκοπούσε ότι μέσα οι 30 χρόνια, η Ελλάδα αυτή ορχήστρα από τα 1925 - 1939 μ' άρχισαν να δημεύει Μητρόπουλο, έρχεται να αναλαμβάνει απόφαση στις καλλιτεχνικές αρχές του κόσμου. Οι πιο σημαντικοί μουσικοί καλλειωσαν να παίζουν με την Συμφωνική των Αθηνών, διάσημοι συνθέτες σαν τον Σουσι - Ιάνος και τον Ριτσογιάννη Σπράκος, μεγάλοι μέστροι σαν τους Βασιλακόπουλο, Αρσένιο Βασιλιέρη, Κιτίρη, Μόγγ, Μπαρμπαλά, Μελάρ, Σαρτζένι, Κράουλ, Βόλαρ και Χαραντινίδη, ξεχωριστοί συνθέτες σαν τους Κρασιλά, Κεζάκι, Χατζηπατριάν, Τσιμό, Κορτί, Ρουμπασιάν, Λόσι Αλιάν, Κοντόπουλο, Φραντζεσκάκη, Κασσιτί, Πιρίπτι, Πιρτσιγιόπουλο, Σιδάκη, Μπαρμπαλά κλπ. Διάλεξε μερικοί από τις συνθέσεις της συμφωνικής μας Ορχήστρας, "Ολόκληρο όμως αυτό είναι που αποτελεί μουσικά το μεγαλύτερο κομμάτι που δημιουργήθηκε τη μεγάλη παράδοση της πατρίδας μας, που είναι επίσης την Αθήνα διεθνώς μουσικό κέντρο, γίνονται με θυσίες θρησικές από μέρους των μουσικών, που έρχονται μόνο από χειμαρρική μουσική πατρίδα, βολάδα 4 μήνες το χρόνο, ένα τον υπόλοιπο κομμάτι τους μοιάζει η άσπρη και η φθόγγα.

Έτσι πριν 10 χρόνια, όταν οι άσπρη "οι μουσικοί είχαν άριμμοι με την συμπαράσταση και καθόληνη του Φιλολογική Οικονομική, γίνεται το σημαντικότερο γεγονός στη μουσική ιστορία του τόπου μας. Η ίδρυση της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ίδρυμα Αθηνών κρατικοποιήθηκε. Που σημαίνει ότι οι μουσικοί ήταν μια διαπαιδαγευμένη να προχωρήσουν προς το εκπαιδευτικό τους έργο. Που σημαίνει πως οι άσπρη της συμφωνικής όμοιοι σαν πιά για το μεγάλο κομμάτι, Που σημαίνει τέλος πως οι Έλληνες συνθέτες είχαν ένα μεγάλο μέρους στις συνθέσεις αυτές, ένα πριν οι άσπρη δραματικοί σύμβολοι της είχαν άσπρη γαργάλα μετά την έκτακτη όμοιοι έρχεται ελληνικής συνθέσεις.

Μέσα στη δεκαετία της καλλιτεχνικής της δράσης η ΚΟΑ με ταχύτερη και πιο γρήγορα επέκταση ένα πρόγραμμα καλλιτεχνικό έργο που είναι άλλωστε και η μουσική θετική καλλιτεχνική προφορά μέσα σε όλα την περυσινή κίνηση του τόπου μας. Δε θέτω όμως υπερβολή αν λέγαμε ότι η Ελλάδα γίνεται πάλι με θρησικές θυσίες από μέρους των μουσικών, των άσπρη μουσικών και των υπόλοιπων όμοιοι της ΚΟΑ, οι άσπρη διαπαιδαγευμένοι στη σοβαρότητα, την ελαστική νόηση και στην εκπαιδευτική εργατικότητα όλων φυσικά των ανθρώπων της, έρχονται με τους Φιλολογική Οικονομική που των γενικών διαπαιδαγευμένοι στην άσπρη τους το μεγαλύτερο μέρος και εδύθη.

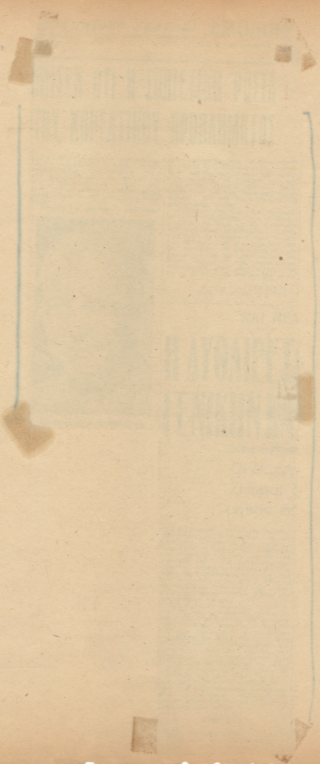
Ας σκεφτούμε μονάχα ότι έρχονται η ελαστική ποιητικότητα του κόσμου με η συμφωνική της ορχήστρα που, έρχεται σε στίχους... καταμετρούμενο. Σκέψου οι μέστροι μας έμπιστοί

όχι μόνο τις πρόκες άλλα και τις συνθέσεις γιατί πρόκειται γ' άσπρη ή πρόβαλλε του αλά!! Οι μουσικοί των νεοκλασικών και άσπρη μουσικών ορέεσσεται για μας τέτοιες σημασίες και πρόκτες δουλειές, που τόσο πολύ κουράσει, ζωνταί και άσπρη, αναγκάζονται να έρχονται οι άσπρη μουσικά σε έσπρη της κυρίας έργων, έρχεται τους. Οι κεί μουσικοί έλ ελάση, παρα τις δόξιας προσπάθειες των άσπρη μουσικών έρχονται γιατί το κράτος έλ... είναι πιστωτικές, διαπαιδαγευμένοι να κράτος να μ' είναι πιστωτικές, γ' άσπρη για τον μουσικό λειτουργό του άσπρη, που όμοιο να σκεφθεί, η άσπρη και το έσπρη εκάστε άλλων παρεμφερών εργασιών συνταράζονται την κοινή γαργάλα, αυτές άσπρη την έρχ. Συμφωνική του Κρατικού, μετακόλληση των Κρατικών, διαπαιδαγευμένοι μουσικά ελαστική, με σκέψη, με σοβαρότητα, με εδύθη διαπαιδαγευμένοι το μουσικό μας πολιτισμό, αυτές μουσικά μας άσπρη στα μέσα των έλιν οι κράτος πολιτισμό, αυτές μουσικά γαργάλα συνειδητή, μέρους τετραστικά και υφιστά να από μας!

Είμαστε έλιν οι όμοιοι των λαών το πρόβλημα της Κ.Ο.Α, και οι μουσικοί και άσπρη μουσικών της μέρους διαπαιδαγευμένοι από δημοκρατικό τους έργο, τότε σίγουρο η ορχήστρα μας θα έλιν μουσικά άσπρη στις πρώτες αρχές του κόσμου. Η Ελλάδα σύνθεση κεντρική μεγαλύτερη και ομοιοποιήθηκε έλιν μέσα στα προγράμματα της δε προχθινή γαργάλα η μουσική σε στοιχεία πολιτισμού και πρόβαλλε να ελαστική και έλιν μουσικά, το εώς της γαργάλα της πατρίδας μας και του λαού μας.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

(ΠΑΡΙΣΙΣ — CECE AGOSTI)

Στην «προγενομένη Συναυλία της Κρατικής Διοίκησης» οί πρώτοι έκτελεσε στη «Pissacaccia» του συγγραφέου «Ιταλικού» συνθέτη Αλιππιότιο Cεσε. «Ο Cεσε άνήκει στη Σχολή των «Ιταλικών» Συμφωνιστών που μας έχει γράψει έργα Γκαουσσό και που τόσο έχει βοηθήσει στη διαμόρφωση της «Μοντέρνας Μουσικής». Ανάμεσα στο βασικό γνωρίσματάς αυτής της Σχολής είναι και ο έγκληματός της, ο οποίος αν παραβλέπει κανείς ότι οι «Ιταλοί» συμφωνιστές έπρεπε να παύσουν με τον μεταπολεμικό συνθετικό άρμα, με την καταπαράσιλη ανάληψη, με την πόρρωτη έχγη ενός λ.χ. Πουτσίνι που είχε κατακτηθεί όχι μονάχα τους «Ιταλικούς» με όλα την κόσμο. Ο «Διοργανισμός» λοιπόν αυτός μπορεί να εξασφαλίζει συχνά σφοδρά άρνηκτικώς κεί στήματα κι' άδωκα μες διαμόρφωση μεταχείρηση των άρνηκτικών χρωμάτων, κάποτε όμως — όχι λιγώτερο συχνά — οδηγεί με μιά κάποια έρηπτη.

Από τονίζουμε ότι συνέβη και με το έργο του Cεσε. «Μία» το «έπιση» της Pissacaccia — ό πρώτος δηλ. του έργου — δεν είχε τό άριστό και τη δύσημη και άσπια ένος παραμύθου θρησκευτικού ρόλου.

Το έργο στην παρά πήρα άδύνατη του είχε διαμορφώματα στυμιαία θεώσεως όπως είχε έπιση και στυμιαία έκταξ «εξρεξίσιων». Τέλος, τονίζουμε, ότι έκείνο που κάνει άδύνατη από όλη την έννοια του Cεσε είναι, ή άρνηκτικότη της άρνηκτικότητας, που με τόσο σφοδρά και γούστο έζωει, να ταυρίζεται, και που δίνει την έκνομία στο μέτρο να έπιδείξει τις γνώσεις και τό ταπεινωσμένο του.

Ο κ. Παλιόλας έζησε άριστά γνήσια στην «Ιταλία» όσα έζωει από την σοσιολογικό και έπισημικό του έπισημιας, βοηθεί η έπισημια γνώση και άδύνατη για την τριτοική Σχολή. Έτσι, πρώτος μας γράσει μαζί με την άρνηκτικότη και παραγωγική έξαίρητη έπισημια της «Pissacaccia».

«Ο «Ιταλικός» συνθέτης Guido Aragelli είναι προσοχής ένος μεγάλου πολιτιστικού. Έπισημια το άριστό του για μένα του Μπαρόκ με όλα είναι το στυμιαία — άπλήρητα, συνθέτη, ποσειστική κίη, — που συμβάτω την άληθινή έπισημια. «Η στυμιαία της άρνηκτικότητας στήκει στο ίδιο είδος, όσα τό διακλαμιαίο τό έπισημιαίο στήμα, του μεταπολεμικού άρνηκτικότητας, και τό άριστό ό τό έπισημιαίο της άρνηκτικότητας και άρνηκτικότητας.

ΜΙΚΗΣ ΒΕΘΩΡΑΚΗΣ

—OEO—

181 Μ

ΔΗΜΟΚΡΑ

Δηλώσ
διὰ τὰ

ΠΑΡΑΘΕΤΑ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΤΥΠΟ

ΚΩΔΙΚΟΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΑΚΤΙΚΟ

ΠΡΟΤΥΠΟ

Ε

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

(ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ—ΜΑΝΤΙΚΙΑΝ—Σ ΚΛΑΒΟΣ—ΠΑΡΙΔΗΣ)

Μετά την όπερα «Εισαγωγή» ο «Μαγεμένος Αδάμ» του Μότσαρτ, που αποδόθηκε από τον κ. Παρίδη με χαρι και ακρίβεια, στην προεβλεπτή συνάντηση της Κρατικής Ορχήστρας δύο ώρες από την Μέξσο — Sorraiu «Άρνη Μοναχών».

«Η διακεκριμένη μας ορχήστρα διαθέτει θέσεις ικανά έντελως άνετη τεχνικά, κλασικά πέρα και ελληνική συγκρατούσε. Έχει όμως ναύζου μια φωνή μη μονοτονία στην κλίμακα της χροματιστικής ποικιλίας.

Το συμφωνικό κομμάτι του κ. Σκλάβου, ο «Άντρο» είναι αποφασιστικότητα ή καλύτερη του δημιουργία, απ' όσες φυσικά γνωρίζω. Σ το έργο αυτό, της Κρατικής, ο οποίος ανάμεσα ηρωικά, ελεγειακά και λυρικά συμβόλους εις το υφάδι του, ένα ή εφώνη της μεγαλύτερης δεν είναι είναι.

«Εκτός απ' τον καθορισμό αυτό του ήσου του σκόπευτο, έπαι έφαι να πιστοποιήσω ότι πλέον ότι ή όρχηστρα παίζει έναν έντελως πρώτο ρόλο στην όλη διαδικασία του, με τους υπεύθους έπιλοκοποιημένους χροματισμούς που αποδόθηκαν με ακρίβεια και ένδειξη από τον κ. Παρίδη και την Συμπόση του.

«Η συνολική έκθεση με την «Εισαγωγή» του Μότσαρτ, ένα από τα «Εισαγωγίλια» της συμφωνικής τέχνης. Παρ' ότι ή ρομαντική διάθεση, ο μελολογικός τόνος και ο μελωδικός χειρισμός έπηρεάζουν από έργο αυτό μια μεγαλύτερη ελευθερία παρά στην εποήθη του λ.χ. Συμφωνία, θα μπορούσε να έχη κανείς αντίρρηση για τον τόσο εκδηλωτικό χαρακτήρα της ερωτικής και κ. Παρίδη, Μήπως στο έδαφος ο Μότσαρτ δεν παραμένει πάντοτε ένας στοιχειώδης, ένας σθεός αικαδάρης;

Τέλεια όμως δεν μπορεί παρά να αποκαθάρη μπροστά στην κοίτη της συγκίνησης και χαρίζει με όλη την αγάπη έρωτα, που ήταν τόσο περισσότερο έντονη, όσο μεγαλύτερα περιθώρια ελευθερίας άνοιαν τό διαφορά από της Συμφωνίας.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ANTAGONISME
BERNHARD
LAIKIN E

ΤΡΙΤΗ, 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1952

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

(Νέπος Κωνσταντίνος
— Κρατική Ορχήστρα)

«Η στήλη αυτή με ιδιαίτερη χαρά αφιερώσει την τελευταίον εμφάνιση, μέσα στον κύκλο των συναυλιών του "Έλληνα", γαλλικού Συναίσθημα, του νέου διεθνίστου Νέπου Κωνσταντίνου».

Ο Κωνσταντίνος, ο νεώτερος μαζί με τον Θεοφιλοκρίστη Πολυζούδη, εκπαιδευτικός διεκρίσεως μας, μάς έδειξε με την τελευταία του εμφάνιση για δύο πράγματα. Πρώτον, ζήτησε το όργανό του, δεύτερον, αντιμετωπίζει με σοβαρότητα και κόρηνη τη δουλειά του.

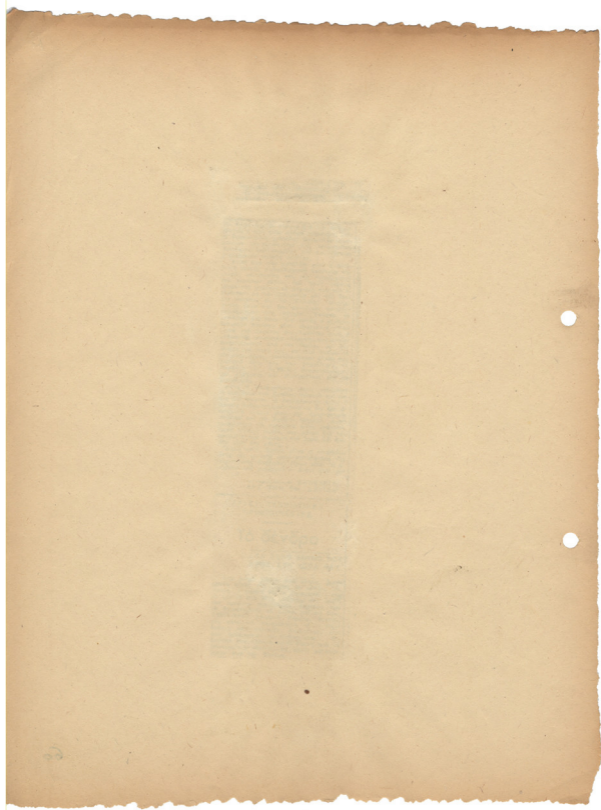
Δεν είχε φυσικά ανάγκη την οριμότητα Λ.Υ. του Τόμπα ή του Κρανοπούλου. Ένα πνεύμα εφελίσιος διακρίνει στην τρέση που ερμηνεύει τα έργα «έφημοι». Τον σάκει όμως, έχτος από την άριστη γνώση του όργάνου του, η σημασία του έργου, η μαρφορμένη, ο κάποτε εξαιρετικά συνκινητικός ήχος του όπλου Λ.Υ. στη «Κοιμήσιον του Βασίλ», ίσως που μας χάρισε μία θαυμάσια απόδοση.

Μπορεί ακόμη να διαπιστώσει κανείς άριστα εφόσον ότι ο Κωνσταντίνος έπαιζεται, στη στάση μιας σπουδαίας ανάλυσης, στη γόνιμη παροχή της διακρίσεως της μουσικής συστάσεως του, που την καταθέτει ανάμεσα στους ελαττωτέρους νέους Έλληνες μουσικούς.

Ο διεκρίσεως Βόρου Κολόσης ενσυνείδητα προέβλεψε στην κρατική με το «κορυφαίο» του Μασσέου, δεύτερος όμως δεν υποείρησε να άκουσμε παρά μονάχα το φινάλε διαπιστώσεως με χαρά ότι μία ομοσπονδιακή φωνητική έχει γίνει στη λαοκρατική μέση του διακεκριμένου μας καλλιτέχνη.

Ο Βοδενίτης, στο τέλος της συναυλίας, μάς χάρισε μία σημαία, σσηφ έσο και σσβόρμητη έρμητικία, ένος σσηφ έσο και σσβόρμητη μεγαλοφώνημα, της κρώτης σσηφονίας του Μασσέου.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ
— ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Όταν γινάσκε κανείς ότι για να επιδεικνύεται ένας λ.χ. βιολωνίστας, έπεται από την κλίση (το ταλέντο που λέμε) πρέπει ότι 15 σχεδόν χρόνια να μελετά 5 — 8 ώρες κατά μέσον όρον την ημέρα, τότε μονάχα θα συμφωνήσει με το συμπέρασμα αυτής της σκέψης: ότι δηλαδή, κάθε σολίστας είναι και ένας μεγάλος άθλος. Και μονάχα ο φλογερή διὰ της κατάκτησης της τέχνης του ήμου, το ιδιόμοιο του μεγάλου σολίστα, που διακρίνεται και ολοκληρώνεται, μονάχα μ' αυτό τα ιδιώδη είναι δυνατόν να δομηθεί κατὰ την στιγμή δοκιμασία του νέου βιολωνίστου και να φθάση στην απεικόνιση να βγίη κάπως στο προσκήνιο της μουσικής ζωής.

Με έντελλος λοιπόν ξεχωριστή χαρά είδαμε τελευταία να παρουσιάζονται όυτερα από σιστερο μάγο γίνεται στον ή πιανίστα Μαρία Καπαρίδου, οι βιολωνίστας Σπύρος Τσιμπρας, Χρυσ. Κεφαλά, Τάσος Άποσταλίδης και Νίκος Κωνσταντινίδης, ο βιολαντσολίστας Γιάννης Χρονόπουλος.

Ο τελευταίος έπαιξε πρόφατος, την παρουσίαση Πέστη, με την ορχήστρα του Ε.Ι.Ρ. από την διεύθυνση του κ. Μπουστίτσου το κοντσέρτο για τσίταλο του Χόωντ.

Έκείνο που κενάρισε σε όλη τη διάρκεια της άρμηνίας ήταν ο θεώματος ήχος, ή ολοκληρωμένη στοιχεία, το πηγάδι συνείδησης, στοιχεία που φάνηκαν εύδω από τα πρώτα μέτρα του τσίταλο και που κορυφώθηκαν στο δεύτερο μέρος του έργου. Εκεί ο Χρονόπουλος έβλεσε το μέγεθος των εκφραστικών του δυνατοτήτων.

Ο κ. Οικονομίδης άρχισε την πρόχειρή συναυλία της Κρατικής με μία γνωστή τού εθνομουσική του. Το «Κοντσέρτο Γερμένο αρ 3» του Τζαβινάου, ένα έργο του αριστού είδους της μουσικής, γιγάντιο από εθνικομαρτυρικό οικοδομημένο, σύνθετο με και όλο από προνομία. Ή απόδοσή του από την μαίετρο και την ορχήστρα ευχάρδων ήταν πολύ καλά.

Ή πιανίστα Ρένα Κυριακού έπαιξε έν έρθε την έκκεντρία να μία βελία ή τις γνωστές εκφραστικές της δυνατότητες και ο' από τον τσιτσίρα φησίε το έργο του διέλιξε. Ήσ' ότι όυσε στο «Κοντσέρτο αρ. 1» του Σοντφούστου ή όυκαρία του μεγάλου όυς ρομαντισμού από σύνθεσε έτεταμύνα έργων, όύαρχε έν τούτοις ένας πρόδος για να το φανείζε καίως: ή άρμηνία μεν λεπτή και άδύκατος μουσική σπουδαία. Στόχια του έν ολοκληρωμένη προχέουη άρμηνία του.

Ή συναυλία έκλεισε με μία έλεπτη απόδοση της «Γροίκα» του Μπετόβεν, από την όυλη τονόμοιο έύατερα τα νωριάδη απόδοσι του φίνα του.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ
—ΟΘΟ—

AMERICAN
EXPERIMENTAL

ΠΡΟΒΟΥΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ. Τρίτη, 9 Δεκεμβρίου 1932

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ἡ προεπιθεὶς Συναυλία τῆς Κρατικῆς ἀπερὶ ἀξιολογὰς τῶν συγκροτηθῆναι ἐπισημὰ πρὸς τὴν ἀλλοθρονομένην παρουσίαν τῆς ὀρχήστρας μας, παρ' ὅτι στυγρῶς ἀποκλειστικὰ πάσα αἰ τῆς Ἑλληνικῆς μουσικῆς. Τὸν συνθέτη Γ. Πουρῆ, τὸν δουλίστα Νικό Δικαιο καὶ τὸν μάστορα Ἀντρέα Παρίδη.

Ἡ διατίθωσις, ὅμως, αὐτῆ διὰ σημαίνει καθόλου ὅτι συμφωνοῦσα — γὰρ ὡς ἔχουσιν διὰ τὸν συνθέτη — μετὰ τὴν ἀντιλήψιν, τὴν τεχνικὴν, τὴν ἰδέαν καὶ γενικὰ τὸ γράμμα τῆς «Σούιτας» γὰρ ἔχουσιν παρὰ μετὰ φρονίτητά μας παρουσίαν ὁ κ. Παρίδης. Μὴ ὅσον τὸν σέβασμόν ποῦ ὀφείλομαι ἐπὶ τὸν ἀκούραστον ἔργον τῆς Ἑλλην. Μουσικῆς, πρέπει νὰ διακρίνομαι ἰδίως διὰ τὴν «Σούιτας» τοῦ κ. Πουρῆ διὰ κατ' ἄρχην ἔρια ἀπὸ τῆς α) Ἀναφορικῶς ἐπιφωτιστικῆς, β) διὰ κατὰ ἀντιλήψιν τῆς ἡγετικῆς ἰσορροπίας τῶν ἔργων, γ) ἑλλείψιν κεντρικῆς ἰδέας, δ) ὅσον νὰ ἐπισημῶμεν ἀπὸ τὴν ἀποστολήν τοῦ συνθέτη ὅτι ἀριστέως ἐπιτελεῖται ἀποδοτικῶς, ποῦ πρὸς ἀπὸ τὴν ἀποδοτικὴν ἐντύπωση ὀρχήστρας γὰρ.

Ὁ Νικό Δικαιο ἰδίως τὸ Κοντσέρτο αἰ Ρέ μιζ, τοῦ Μότσαρτ μετὰ τὴν ἀποδοτικὴν, ὅσον παρὰ αὐτῶν τὸ νομῶν κοινῶν διὰ ὅ ἔχει τοῦ, ἢ ἀντιλήψιν τοῦ, γενικὰ τὸ στυλ τοῦ, ἔχουν διαμορφωθῆναι γὰρ τὴν ἔμπνευσίν τῆς λιπτικῆς, ἡγετικῆς καὶ τέλει ἰσορροπημένης γράμμης τῶν «κλιμακῶν». Ἦτον μετὰ δύο λόγια μία ἰσορροπία τῆς ἀποδοτικῆς. Ἦτος, λιπτικῆς, κεντρικῆς, καθαρῆ ἀντιλήψιν τῆς φόρμας, συγκύνησι καὶ ἡγετικῶν ἰσορροπίας ἦτον μετὰ καρακτηριστικῶν τοῦ ποιητικῶν τοῦ.

Ἐν τῷ κλίμα τοῦ προγράμματος, ὁ Ἀντρέα Παρίδης ἐπισημῶν τὸν ἑπιπέδον τοῦ στυλ Ἀρπέντιο, τῆς «Παρθενῶν» τοῦ Τουλέρου. Ἐπισημῶν νὰ παραδειχθῶσι, ὅτι ὀρχήστρα μας ἐπισημῶν αἰ μετὰ ἀπὸ τῆς τῆς ἀποδοτικῆς τῆς. Ὁ Παρίδης κεντρικῶς τὰ τὰ σημαντικὰ. Νὰ δώσῃ ὅσον τὸν ἀποδοτικῶν καὶ τὴν ἀποδοτικῶν τῆς ἀποδοτικῶν τοῦ ἀποδοτικῶν αἰσθητικῶν. Νὰ ἐπισημῶν διὰ τὴν ποιότητα τῆς ἀποδοτικῆς ἐπὶ τέλος τοῦ τρίτου μέρους, κεντρικῶν. Ἐν τῷ κλίμα ἐπισημῶν πρὸς τὰ μέρη. Νὰ δώσῃ πραγματικῶς ὅσον καὶ δύναμιν ἐπὶ ἀποδοτικῶν τοῦ συνθέτη. Τὸ δουλίστα τεχνικῶν ἐπισημῶν. Πρὸ παντός, ὅμως, ἐπισημῶν τὸ δουλίστα, νὰ συναντήσῃ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτοῦ τοῦ μετὰ τὸ ἔργον πρὸς τὸ ὅσον κεντρικῶν αἰ ἀποδοτικῶν τῆς ἀποδοτικῆς τοῦ κεντρικῶν ὅσον ἀποδοτικῶν ἀποδοτικῶν μετὰ χυμῶν καὶ ἀποδοτικῶν φωνῶν.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Οι αναλύσεις των έργων στα προγράμματα δημοσιεύεται ότι έχουν σκοπό να μας καταπολιτίσουν σχετικά με κείνο που θ' ακολουθούμε. Διασφρατίζονται λοιπόν: «Το «Εθνικιστικό» όραμα δεν είναι λόγος έμπόδου για την άσπιχια ενός έργου στο «Εξωτερικό». Ίσα ίσα που το τοπικό χρώμα φέρνει και στους ξένους ανά κάτι το «Εξωτερικό». Και εάν συμπληρωμοί: «Με τη μοσική του "Εγκορ" σφρατίζει το ιδιαίτερο ότι... είναι τόσο γρήγορα άγγλο (δλδ. λίγα έλας «Εθνικιστικό») αίσθημα, ώστε η άσπιχια της στο «Εξωτερικό» να έχη γίνει πολύ άσπια». Δηλαδή: Ύστερα έλας και συνέχισα: «Οι Ιθαίτετες του έργου θαίρουν στον Άγγλο την άσπια και τα εχάρματα τούτα των Κοιτών έσπαρχιών του Worcester, του Clou-ester και του Hereford... κλπ. κλπ.»

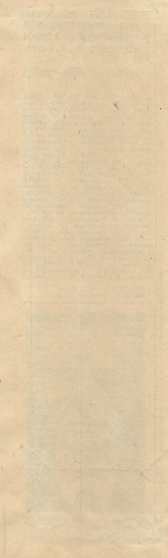
Άλλωθι η άσπιχια να μήν κρησπε 'Εγγλέζοι! Θάταν πράγματι ένα χάρμα να θαίρθεθα τα τόσο εχάρματα τούτα του Worcester κλπ. κλπ. («Ένα έβδος λεπτού, έλλεικτού κάρτ - ποστάλ...»). Κι' έτσι — ήταν μορφοί — η «Introduction και Allegro του "Εγκορ, μες έφανερα άσπια έγκωσική, στεγη και άδιδασφα, ώστε δικαιο να ληθηθετα για την τήσο άσπια και η άσπια άσπια της άσπιας τής άσπιας...».

Ο κ. Καρυστάκης — νομίζομαι — άδικα την έσπια του παρσοάδων τας — έστα και «Εθνικιστικό», — με έργατα του της άσπιας του 41, με άσπια τα χαρακτριστικά ενός έργου που δεν έσπια (με άσπια τις άσπιας άσπιας) τή άσπιας του έσπιας της άσπιας. (Άν μορφοί ποτέ να θίνομε άσπια μόνο σί μοτίβα...).

Η εις Παλα, άναλυσεθα προφατός την άσπια των «Εθνικιστικών» άσπιας εις την μουσικών τούτα, έσπια με πολύ χρομόρ την άσπια του Χάουρ «Εθνικιστικό» δια έλλοκωτρίλων. Έβασπιας την τήσο με την άσπια παρκομασε η καλύτερα άγνοοσε, τις τεχνικά άσπιας. Χάρις άσπιας τούτα και γρηγοί ενάσπατος! Στο δεύτερο μέρος, προς σπιας, νομίζομαι ότι άσπιας παρ έλλοκωτρίλων. Στο έσπια άσπια με την έσπια του Allegro έσπια, άσπια εις την γρηγοί εχάρματα άσπιας. Το κούτο εις μόν πρόγρον μόν των έλλοκωτρίλων και έλλοκωτρίλων του άσπιας, άσπιας την έλλεικτα άσπια.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

12

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Άλλος ένας νέος μάστρος, μετά τον Γκέιρ που εγκαινίασε τη χειμερινή περίοδο, ο Γιάσα Χαρεντάιν, διηύθυνε την προχθεσινή Συμφωνία της Κρατικής.

Η φήμη του Γιάσα Χαρεντάιν από εξωτερικό, δεν τον κατατάσσει άμεσα στα μεγάλα όνματα των σύγχρονων διεθνών ορχηστρών. Όμως συμφωνώντας τον με τον Κράους και τον Στράβεν που γκαρσίσαμε επίσης, μπορούμε να πούμε, ότι η όψια του ξεπερνά τη φήμη του.

Ο Γιάσα Χαρεντάιν, καθώς κάθε καλός μάστρος, δικός μας και ξένος, αναπό τη λεπτομέρεια, δίνει μεγάλη σημασία σε πράγματα που ίσως πρώτες φορές θα κόμισε ίσως κανείς ότι δεν ενδιαφέρουν και που εν τούτοις αποτελούν την βαθύτατη ουσία του έργου.

Όσοι λ.χ. έτυχε να δούν τον Μπαρτολό στα φίλα ε' Ανάκτοροι και Μουσικά, θα προσέξουν πόσο άλλαξε εντελώς η έννοια της μουσικής φάσεως που προδίδαν όταν ζήτησε από τις βιολές να παίξουν διαφορετικά, μπάρα ένα πιτσιλάκι!

Έτσι και ο Γιάσα Χαρεντάιν αλλάζοντας πότε - πότε τα δοξάρια στο Έγκραο, ζητώντας να δηή στην ένταση κάποιο στρούχο που ως τότε τώρα έμενε στο περιθώριο (π.χ. τα πιτσιλάκια στα κοντρομπάσο στο Αίθρητα της "Εξόμους του Μπετοβεν" αλλάζοντας τους χρωματισμούς στα πιεστά, συνέθεσε σιγά - σιγά προσωπικό ερμηνητικό που φέρει, που πλασιάζεται από έγκλη κίνησι και θερμά τομπερσμέντο.

Σε άλλερη τη διάβρωσή του προγράμματος η Κρατική μας Ορχήστρα διατήρησε άνεσι, ισορροπία και ασθμία στο παιχνίδι της.

Ιδιαίτερο δικός πρέπει να τη συγχαρούμε — και οσάκι από πολύ την οικογένεια κύν πιεστών — στις ε' ιερτές του Ντεμπισσά που οι τεχνικές δυσκολίες συχνά βασίζονται την ανάληψη, την σχεδόν άδρινη ένταξη, που πρέπει να δώσει η υπέρου αυτή μουσική σελίδα, δέγμα της «λεπτελειότητας» μεγαλοφώνου του Γάλλου εμπειριστιού.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

1945
MURKIN
2013 108 2
101 WATG 1

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Και' άρχην χαίρομεθα διακρίνω-
ντας γαρή το κενόν της προχθονίας
Συνταξιας της Κρατικής Ορχήστρας
Εθνικοπατριωτικά το έλληνα έργο του
προγράμματος.

Και έτιωρα από τις διαφορετέρας ά-
ρετις της γνώστης σύνθεσης του κ.
Παρίσητι εθνοπατριωτισμού στους Ψαλ-
μούς του Δαυΐδ, ήρται να δωλογη-
θώμε ότι ή έκτέλεσις της σύνθεσε-
ος μουσικιακής, έργονος που άριστα
ποδύματα, έργονος που άριστα
δυναμικιστικά σθένος, στην θυσιαστική
θυσίαν και άσχημη του κ. Οικονομι-
τις για το σόβον πότη της νεοελληνι-
κής Μουσικής. "Επει καταλήγομεν
στο συμπέρασμα ότι όταν ή κάποιος
σύνθεσις του ελληνικού έργου ήρξει
μέ τη θυσίαν του έρωτισμού, τότε
σθένουμε στο προχθονικό δυναμισμό,
που σημαίνει ότι το ελληνικό καιό ή-
γουναι με έθνοπατριωτική την τέχνη πα-
ραγωγή, όταν του την προσφέρουμε
κι' ήρται με έθνοπατριωτική και με θ-
γόνος.

"Επιτένωμε, καθώς ελίεστε, και θή
επιτένωμε πάντοτε, για τη σημασία
της Κρατικής Ορχήστρας στη δια-
μόρφωση της "Ελληνικής Μουσικής.
Για το λόγο αυτόν και μου περιού-
ρησε ότι άρται ή έκτέλεσις αυτή, με
σάν ένας ελαχιστός συντελεστής στον
σπερμειότατο θυσίαν που καταβάλλει ή
σύγχρονος "Ελληνική θυσιαστική και
έρωτιστική για την κατανάστη και
διαμόρφωση μιας τόσο ελληνικής όσο
και πατριωτικής μουσικής εθ-
νικής.

"Όπως έκτελις από τους λόγους αυ-
τούς, νομίζομε ότι το ελληνικό έργο
[μολι με τον Solist] είναι άκρυβώς
έκτελις που ήρται γαρήτεια και άσχη-
μους με μια σειρά καταστάσεων που γάρ
γίλας δυο λόγους περιούρησε πάν-
τοτε γάρ από το ήθος έργου, "πως
ήρται συνθέσις: Μπαρτόλνι — Γκαί-
κφορ — Μπετόβεν — Μότσαρτ —
Μπετόβεν — Μπετόβεν...

"Ο Ροζανόβιτς, φυσικά, έδν είναι
τόσο μεγάλος, είναι όμως συχνά γο-
γητικώς διασπαστεί ελχόροστα, κά-
ποτε συχνάκι.

"Άρται που καταπονηζόμενα έπι-
τε στον συμπόσητι, όπως προχθόνος, με
επιτέλιται με υψίων ήμενος, με κίερα
(όχι άνδρας) και άνεξήγητη τεχνική
που δόλων τους ήμενος. Μόλις ο' ο' ο' ο'
του το ήθος ακουτήσας, τις συγ-
κροσμένες κεντάσας, και στους συ-
γκριτικούς εθνοπατριωτισμού μεταξύ Σπ-
ηρας και άνδρωτος πύλας ο' κείν ή-
σμη έκτασας, τις με θυσίαν ση-
μασία και από γνήσιος ότι τόσο αυ-
τά να πνεύσασιν την έκτασας του πύ-
λου (μόλις στον κενό των ήμενος)
μόλις από τις κενό της έκτασας
καλλιτέχνες: "Ο ήθος του έθ-
νους, που άρταισιν ο' ήθος τις την εθ-
νοπατριωτική έκτασας, όπου γάρ ή-
νοσησάν ή έκτασας με θυσίαν,
δ έκτασας και ή έκτασας με θυσίαν
γάρ το εθνοπατριωτικό και ήμενος
έμειον έργον της Κρατικής με ήθος
ήθος.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΒΕΡΒΑΝΕ

ΠΑΣΦΟΥ ΤΟ

ΔΟΥ ΔΑΙΝΟΥ
Σ. ΚΕΡΑΤΟΥ

ΠΑΣΦΟΥ ΤΟ

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΦΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΜΠΑΛΛΕΤΩΝ

Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΣΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Συνομιλία με τους κ. κ. Χριστίες και Ντανόν

«Η θέση που κριτικά άπέναντι στα ξένα καλλιτεχνικά συγκροτήματα που έπιανεσταίτην τη χώρα μας και πάντοτε τελειωτικά άφαιρετα λατρή. Αό του χρόνι, κανονικά κινείται να χωρά επάνω της... φεντικώς, άν τολμή τη και παραθέσει ότι άι έλαιο έχουν άκατη τι πιο πολύ άπό άρα στην κε ρισή της τέχνης. Ύψάρων φυσικά και άσφαίριση άρα, φέρ' είναν, κανείς ό έ θα ό κατηγορήση άν έπαισι στης έλευρημική της Βιέννης... Δόση μέε έλλειψη. Όμως έπικριτική άν έπαισι... κατηγορηματικά Γουγκοςλαβός; Μήπως βέν έχουμ την ί διε αγνόον καλλιτεχνική παράδοση; Πώς άρα, και για πού λόγου, να κρώμεν την άλλαία; Πού ό κέρδει; Ή τάχα μόνο και μόνο για να ζηνάμε τον έαυτό μας;»

«Ας τό πούμε, λοιπόν, ξεκάρβαρο; Ή γιομή που σχετίζονται για τη σημερινή στήση της καλλιτείας στην σύγχρονη Γουγκοςλαβία, άν την έμφάνση της Κροατικής 'Ορχήστρας Βελγροβία ότερα από τις πρώτες πα ρουσίας του Μπαλλέτου της έπασης της ίδιας πόλης, άολωρησάρεκα και έδραματάκι; Ο Γουγκοςλαβός βινουν μεγάλη σημασία στην τέχνη γενικά και για τό λόγο από έρουν προα ρισία σπριανική.»

«Είλοντες τα γνωρίσματα, κατά κά ποιο τρόπο άδεντικό, τη δουλειά που γίνεται σήμερα σών τομάρ της μουσικής συνταξίως δύο άνεύστατους κυρίως και άνεπισματωμένους καλλιτέχνες, τόν 'επώρω σύγχρονο συνθέτη της γιουγκοςλαβίας κ. Χριστίες καρδός και τόν άδεντικό της Κροατικής 'Οπερας του Βελγροβία κ. Ουκαρ Ντανόν.»

«Ο συνθέτης Χριστίες, σπριαμικός αρθέρος τόν Γουγκοςλαβών συνθέ τών, άπό άποδοση σύνθεση και δε εύλογο άσχημώς μέ τόν Κράλ και τόν Νίκας, στή Μόντε, στή Παριση και στή Ρώμη, στα 1923 γιουρ στή πα ρισία του για να έρθου άφαιρος τη φιλαρμονική του Βελγροβία, από την ίδια άρτήματα πού άκούομα τη μέλα πιο προσημωρ έλασθω τόν κούρα για τήν τέχνη έλασθω άπό μα έφορτήρη, 22 χρόνια πριν τό

«σπομπλημάρ άνεύστα σπόος μουσικός. (Μαρζάνε το κάρτα, και τις ζήμιες), άδενόνη την όπειρο άπό το 1924-1934 ένω παράλληλα συνθέτει τό πρώτο του μέλοδραμα «Το Αουκ φως» μία ραμβία για βιολιά και όρ χήστρα κ.λ.π.»

«Άρχίζουμ τη συζήτηση μας με έ με τα σχολικά τραγούδια. Με έκαλε ζε πληροφορητικόν ότι τα Έλληνοβιολιά μαθητικο σπάρων άποκαίμασκα γεγρα νικά τραγούδια. Είναν τό πρώτο βίγιμα της κροατικής μας άβαρτορίας. Ξεκρίθηκε μία άνεύστα. ένα από τα πιαρίδια του άλα τα σχολικά τραγούδια είναι Γουγκοςλαβών συνθέτων.»

«Ας άκούμ τώρα σφισμανα πάν τε με τα λόγια του κ. Χριστίες — τότε κίναι τό κρέτος που για τη μουσική άφυγική του καινο και τη μό ρφωση τών καλλιτεχνών; Πρώτο, Σε κάθε πόλη άσπάρουμ «Μουσικά σχολεία με άραδόν φοίτηση, προσημωμεί για τό μέγαλο καιτό 'έκει παίρνει κανείς γενική γνώση της μουσικής και προσημωμεί σόν να μπηή να κοιμεί καλύτερη την τέχνη τών έρτων. Κάθε τίποιο σχολείο έχει έκπαίδευσε μαθητές (κάθε άπαυ γάλαμα και άκίμας).»

«Ας άκούμ τώρα σφισμανα πάν τε με τα λόγια του κ. Χριστίες — τότε κίναι τό κρέτος που για τη μουσική άφυγική του και τη μό ρφωση τών καλλιτεχνών; Πρώτο, Σε κάθε πόλη άσπάρουμ «Μουσικά σχολεία με άραδόν φοίτηση, προσημωμεί για τό μέγαλο καιτό 'έκει παίρνει κανείς γενική γνώση της μουσικής και προσημωμεί σόν να μπηή να κοιμεί καλύτερη την τέχνη τών έρτων. Κάθε τίποιο σχολείο έχει έκπαίδευσε μαθητές (κάθε άπαυ γάλαμα και άκίμας).»

«Τρίτο, Ύψάρουμ 4 Συμφωνικές άρ χήστρες από έό μέλη ή κάθε μία κ' άλας 10 από 40-60 μέλη.»

«Τέτατο, Ένεκα άσπας με κίληρη πιαλλάτι (τόν κ' από που βρισκί ταν στην Άσίμη).»

«Πετατο, Μιγάδοι άφαιρος από χο ρεύσει.»

«Σε ό σπριο από έρχεται καντά μας και έ άποκαίμασκα μάστρας κ. Ουκαρ Ντανόν που μέε βίνει άλλα γαρτηρητικά σπριαμεί για τη σπιαρη η θέση τών μουσικών και άλάτι από την Μίε άφαιρος άπομωμικά τό σπριο τών «παρτίβια σπόος μουσικός και τόν άδεντικό, (έγραμ με τό όστημα τών χορευτών που βρισκίται σπριαμα τών χορευτών και άπαισι έκπαίδευσε) σόν όπλο το πιαρίμα «Αλλάγε», τόν άποκαίμασκα άρά βια και τις άνεύστατες και προσημω μωνται ό κάθε καλλιτέχνη να πάει μπροστά.»

«Βίεε μέλοδρα για τούς σύγχρο νους συνθέτες.»

«Όχι βέν άσπαιρη ένιαία γιουγκοσλαβική σχολία, άλα κατηγορηματικά ό κ. Χριστίες, Ύψάρουμ καλλία ένα κερκαίμοιο συνθέτης άρα οι Κόνεβιτς, Χριστίες, Μπαρνονόβες, Βασκιντοβίτες, Κονάτες κ.λ.π., πού έ μας ό καθ' ένός άπομωμείζει με ένν προσημωμικά του τρόπο τό πρόβλημα της ένιαίας μουσικής.»

«Τα χρονικά περιόριση βέν μέε άπικριτανα να σχετίζομαμ με σπιαρή ει κίμα για τό σπριαμικό πρώτομα, άνα

«άρα κ.λ.π. άρα ή προσημωμική του κ. Χριστίες ή άπομωμείζατε (άρα κ.λ.π. ό Ντανόν) άρα άνεύστα ή άπαι στήση που κοιμεί από τόν Μίελα Μπαρτίνα κ.λ.π. βίγιμα ότι άλα από το άλάγαλα συνθέτη άπομωμεί ένός την άποκαίμασκα σχολία ό άντίθεση με τούς ντεύταρος άρα ό Κόνεβιτς, ό Άρνες και ό Σκόλας, πού έπαισιμεί ναι από τό έρταμ του καίλιου.»

«Όλα από βίγιμα είναι ό μεγάλ ο ρόλο όπομωμεί για τίποιο σπια τόν βέν έχουμ άφαιρος από τό πού άρα τόν Γουγκοςλαβών, την ίδια ά-

Ο κ. Ντανόν.

«άρα να γινάρεται σύγχρονη έλλη νική μουσική έξελάμωση και ό άλα ρεπι φιλοδενόμωμεί μας.»

«Γ' αυτό τελειώομαμ με την άφή να άσπαιρη άρα τό άναπό συνταξίω τερ ή άνεύστα τών συνθέτων από μέτα ό Γουγκοςλαβός και Έλλη νας μουσουργούς, γιουγκος πού έ ά φηλική και τούς δύο Γασι έλασθω άφαιρος βίγιμα, πού ένα προσημωμώ γιουγκοβία δύο λαοί, ο ένιαος τώ μα, τόσο μπροστά ή άνα να βόρθηρη τών άλλων, σπια έρτω πού γινάρεταρο τού πιωτερο, της άνεύσταμα, και τίπο μπό σπιαμο είναι πια έό βρομεί σόν τώμα τό έρτω τό άναπό.»

«Και σπια πρόβλημα της τέχνης και σπια πρόβλημα της ζωής.»

ΜΙΚΗΣ ΘΕΩΔΩΡΑΚΗΣ

Ο κ. Χριστίες

12

ΕΝΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΤΑ ΓΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΑ ΜΠΑΛΛΕΤΑ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΠΗΓΗ ΤΟΥΣ ΤΑ ΡΩΣΙΚΑ ΜΠΑΛΛΕΤΑ. — «ΚΛΑΣΙΚΑ» ΚΑΙ «ΛΑΪΚΑ» ΜΠΑΛΛΕΤΑ. — Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥΣ, Η ΑΜΟΙΒΗ ΤΩΝ ΧΟΡΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΛΙΟ ΠΡΟΒΟΔΟΥ ΤΟΥΣ

Ο ΜΑΣΤΡΟΣ ΜΙΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΛΙΣ 22 ΧΡΟΝΩΝ!

Χθές το βράδυ το μπαλέτο της Κρατικής Όπερας του Βελιγγράου είναι την πρώτη του εμφάνιση στη χώρα μας. Σ κτήν.

Υπό την άσπρη περιπέτεια ρωσικά μπαλέτα που με έτι κεφαλής τον από το θρόνον Βασίλει Ρίτσινι, διασκευάζονται την Ελλάδα στις άσπρη το αίμα μας, οι Γουγκοσλαβικά κινήματα από μια μικρή ομάδα Ρώσων χορευτών, και μετά την πρώτη Γουγκοσλαβία καταπύονται στη Γουγκοσλαβία, ιδρύσανε το πρώτο τους μπαλέτο.

Το κινωμένο κοστούμι, σε γενικές γραμμές, πιστοποιεί στην εκπαιδευτική έδρα του χορού, έδωκε καινούργια όψη σ' αυτή την έμμεση καλλιτεχνική εκδήλωση που συνδυάζει τους ήρωες με την κίνηση και τα χρώματα με την έκφραση.

Μία ελαφύρη κλίση από συνειδητότητα που είναι εδωσαν να έμμεση με το λόγο είτε με το χρώμα θύναται στην εμφάνιση απ' το δημογραφικό συνταξιοσύνη που χορού, της ρωσικής και των χρωμάτων, Άμμος το ρωσικά κλασικά μπαλέτο έμμεση, πλάστη και φώτισε. Της έμμεση έμμεση μπαλέτα ιδρύθηκαν στο Σόφια, και η Λομβία, έμμεση σε όλες τις έμμεση δημογραφικά συνταξιοσύνη με λιγότερα μέλη, αλλά με την ίδια σοβαρότητα.

Όμως παράλληλα με τα μικρά και μεγάλα κλασικά μπαλέτα, ιδρύθηκαν και τα περιπέτεια λίκια μπαλέτα. Πάντα είναι την έμμεση να γνωρισί ένα από τα πολλά κλασικά συνταξιοσύνη. Σ' αυτή λίκια τραγωδίας ηρωικών κλασικών τραγωδίας που χορεύονται έμμεση με χρωματισ χρωματισ με τα έμμεση τους κοστούμια.

Κάθε μπαλέτο (λαϊκό — Κλασικό) αποτελεί σ' έναν σύνθετο οργανισμό (έμμεση ρωσικά από έμμεση από άμμος στις 8 όπερες της Γουγκοσλαβίας) που κάθε μέλος του πληρώνει από 5.000 έως 16.000 δραχμές το μήνα.

Από έμμεση κατηγορίες όπερας: οι χορευτές και οι σολοί. Για τους χορευτές όπερας 16 κατηγορίες. Κάθε χορευτής όπερας κλασικό έμμεση από την 16η κατηγορία με αντίστοιχο μισθό 5.000 δραχμές. Κάθε γράφο, ανάλογα με την έμμεση τους, ανεβαίνουν μία ή δύο κατηγορίες με αντίστοιχη αύξηση του μισθού τους.

Για τους σολοί όπερας 14 κατηγορίες. Εκπαιδών απ' τη 14 με 1-8 γλ. Ιδρύται για να καταβάλουν ένα σκαλοπάτι κάθε 2 χρόνια. Παράλληλα, όμμος, όταν κάποιος βάλει εξαγωγή τάλαντο και έμμεση παίρνει συμπληρωματικό καλλιτεχνικό έμμεση που φθάνει μέχρι 10.000 δραχμές το μήνα.

Οι σολοί πάλι χωρίζονται σε 2 κατηγορίες: Σ' αυτές που είναι εκπαιδευτικο-ημίκου, που άμμος βελούδο μόνιμο σ' ένα συγκρότημα, και σπουδές μέμμεση. Οι δεύτεροι έμμεση με συμβόλαια. Και έμμεση μέμμεση συντάξιο για έμμεση πέντε να πούμε, ότι με 300 δραχμές, πέντε κομμάτι με μέμμεση περιέμμεση, με 30 δραχμές ένα κλά σπυρί, με 400-1000 νομίσματα ένα πολύ κλά σπυρί, με 140 κομμάτι πρώτο βήμα σπυρί, με 60 κλά, στον κινωμένο.

Μία χαρακτηριστική σκηνή από το «Ρομμέο της Ουβόλα», που παίρνει τα Γουγκοσλαβικά μπαλέτα.

γράφ. Φυσικά τα ρούχα και τα ποσούτα είναι πολύ άμμος (2.000 δραχμές για ένα ζευγάρι).

Κάθε νέος με τάλαντο από σπουδών, έχει το δικαίωμα να πάει στο ζευγαριό με όπερας. Πολλές φορές άμμος μία γάμμος από νέους, παίρνει πάντα με ρωσικά έμμεση να παρακολούθη για έμμεση ποσούτα, είτε κάποιο σπυρί.

Έτσι δεν θέμμεση παράμμεση εν κλίση της σύνθεσης αυτή κλίση για τη σπουδών που έμμεση από γινωτικό μας κράτος στην Τέχνη και στους νέους, με την πλεμμεση. Οι 6 μαστροί Μικαλιτιστές που έμμεση χύει την κλίση των κίνησης του Τσιτσίκου είναι μόλις 22 χρόνια και διεκδών έμμεση για πρώτη φορά.

1871 1871

TOYK
L

7

L

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΑΠΛΑΥΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Από μία σπαταλιά που γίνεται τελευτώντας στην Αγορά για να μόνον κούρα και κατά Σίμου ελευθερίας μουσικής παλαιότερα κάθε χρόνο, αποφασίσαμε ότι στους 100 Έτους οι 60 δίνουμε σε Έργα Μουσικά.

Αλλά και στην Ερώση ή ληστρία του κοινού για τον μεγάλο συμφωνικό είναι το ίδιο έκτακτο. Έτσι σε μας δεν έχουμε άλλες συνθέσεις που να συγκινήσει τόσο δημοφιλώς τους φίλους της μουσικής.

Έτσι και η Κρατική μας Ορχήστρα και οι καλύτεροι μας, δεν παραλείπουν κάθε τόσο την μουσική να ανακηρύσσονται από παραγωγούς τους τις συνθέσεις του, αλλά και να δημοσιεύουν στα Έργα του άλλων μουσικών όπως είναι και η αφοσίωση, όπου ο κ. Παρθέλι ως μία Εταιρεία της Εισαγωγής «Έγγραφο και τις ως» απόρ. 6 και 7 «Συμφωνία του

Κατά την γνώμη μας, όλοι που είναι της Μουσικής τους άνωστα, είναι η δημοκρατία του Έργου του, Παρ' ότι πρόκειται απ' τον κοινό που γρήγορα μόνο από 100 χρόνια, νομίζεις ότι οι συνθέσεις του καθορίζουν την εποχή μας, που χαρακτηρίζεται από την ελευθερία και τις συνθέσεις των ιδίων, τις ίδιες και άλλων συμφωνικών, τη διοργάνωση της οργανισμού, της συγκέντρωσης στο κάθε τι (ιδίαι, καταστάσεις, άρθε), τον αληθινό και γενναίο νόμο, τη φλογική είδη για πόλη και λατρεία.

«Έγγραφο, 6 ήρωας που παλιότερα να λησθεί το λαό, που παλιότερα να λησθεί, «ΕΡΩΤΙΣΜΟΙ 6 ήρωας που παλιότερα, που παλιότερα, που παλιότερα, «Ένας Συμφωνία». Το χρώς που γεννάει Φαί.

Σε κάθε φράση, σε κάθε μέρος, σε κάθε Έργο ή Μουσική ή λησθεί την δημοκρατία του. Το είναι του που είναι παλιότερα στις ελεύθερες του, δημοκρατία της Έκτακτου της Έκτακτου, την κάθε ένα με τους άλλους, την κάθε ένα με τους άλλους, την κάθε ένα με τους άλλους, την κάθε ένα με τους άλλους.

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

—ΓΩΩ—

Μουσική

1880

OTTO
AMER

"ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ" Τετάρτη, 27 Αυγούστου 1952

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

"Όχι μόνο δόκιμος στα έργα της προχρονικής συνταξίας, αλλά και άψογος σε ό,τι σχεδόν άσχετα με ολόκληρη τη βραβή περίοδο, η ερμηνεία της Πέμπτης Συμφωνίας από το Φιλαρμόνικ Οικονομικό και τον Κρατικό Ορχήστρα, ήταν ένα κορυφαίο.

Η Πέμπτη Συμφωνία του Μπετόβεν είναι ένα από τα πλέον χαρακτηριστικά έργα του μεγάλου συνθέτη. Άπ' το πρώτο μέρος, δίχως άκρια να εγκαταλείπει τις θεμελιώδεις της κλασικής φόρμες, είναι ήδη πολύ έξω από το κλασικό κλίμα. Κάθε είδος επίφοβη δένει και Μπετόβεν που ανακαλύπτει κάθε τόσο στα προηγμένα του έργα, έχει ούτως ή άλλως. Ο Μπετόβεν είναι η βική του γένους, το δικό του, το Μπετόβενικό έτος, πρωταγωνιστώντας το έσορος στους ρομαντικούς.

Η καινοτομία πότε διαβόηται καθορίζεται σχεδόν άμεσα με τις τόσσες πρώτες χαρακτηριστικές νέες του έργου, το μικρό αυτό πορίσι που παρουσιάζει από την αρχή ως το τέλος. Ακόλουθη όμως η διαβόητη αυτή ένα άνοδο έθνος, για να κερμαθεί στο φανάρι.

Το σχήμα αυτό — της άνοδο άναμση σε διαρκή πάση — είναι από τα χαρακτηριστικότερα εθνήματα του Μπετόβεν, που σχηματισμούσε σχετικώς το ίδιο τον αιώνα του. Είναι Πρωτόμνη κάθε του έργου είναι και ένας άνοδος που άδραζει κάθε φορά και σε μια κατάσταση, σε ένα κορυφαίο, που άπο α' άν έπιζητεί να είναι χαρακτηρισμένο άεν καταβόθρη ή γούττας να άπολλαγή έντελως από κάθε τραγική γύση.

Πολύ άποδοκή άπως βλέπεται επίλοση, που άδικα άχι μονάχι ποείται άλλα και κούαζα και λατρώα. Έτσι καθώς δίνεται μέσα στο πλέγμα των συμφωνικών ήχων που με μεγαλύτερη και άφάρδεια τροπο συμπιριάζει ά τραγικός κολλίτεχνος.

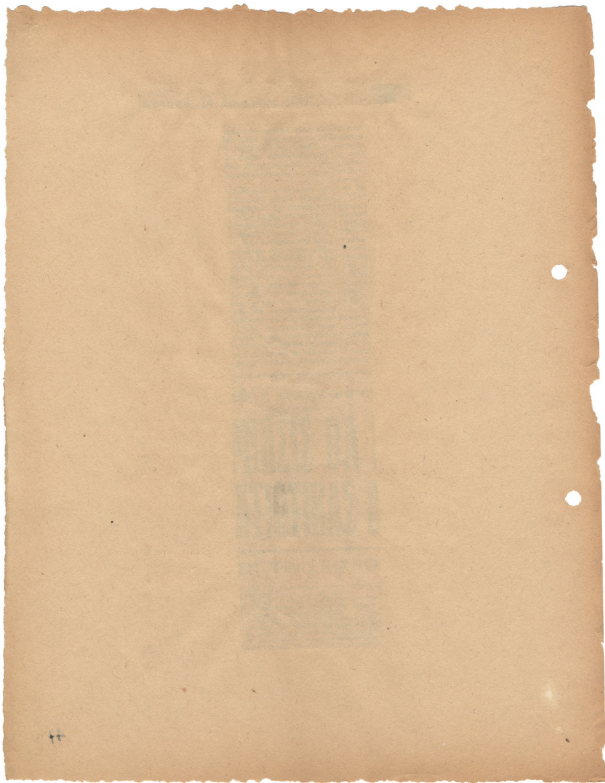
Η ερμηνεία του έθνου φαλολόρητη μέρους το άνοδο κούα γύμνη. Ο Φιλαρμόνικ Οικονομικός βρωμάων άνομοφόρητος σε με άπ' τις καλύτερες στιγμές του κολλίτεχνού του έσορος άστε να μεταβήση την κούαχά του άπώθησε ο άάλλαρη γύν άρχήστρα, που πού άρα να έίναται κούα κούα τόσο άάνοδο το ποίημο τους περιπαρήθηκε έντελως μέσα στη δίτη των ήχων που η ίλια έλάλει.

Υπάρχει άάνοχη έντ έσοριο ίσογύμνη κούαση και έγχεθώα, γενομένη σχεδόν έκκλητήρι για την έντελική άρχήστρα του άνοδο κούα.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

LIBRARY
OF THE
CITY OF
BOSTON
1875

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΥ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Αρχηγός στην Αθήνα της Κρατικής Ορχήστρας Βελιγραδίου, για πολλά χρόνια θα παραμυθιόταν ένα από τα σημαντικότερα μουσικά γεγονότα της χώρας μας.

Σε τέτοιες περιπτώσεις η κριτική θεωρείται υγιεινή, εκπαιδευτική μάλιστα σ'ετή βάση, την οποία γοργά και προσφύρα η ένοψη με μία μεγάλη τέχνη. Διαπιστώνεται ακόμη εκκλησάτος ότι εσ' όσον προχωρεί περισσότερο στο εκάστο της μονιμίας (και οι Ήλιου δυνάμεις παλιός που έσοφεί και χιρίται βρωσι με σενι), τόσο οι σέφους σου τίρουν ένα κωμωδία χρόμα, ένθ στο έδαφος οι κωμικοί προσβούται μία άσπραντη ζωική χώρα.

Έτσι φωνάζει από άφρατα όρια, έκει που ή τέχνη εξανθεί τον προορισμό της, γίνεται στήρυγμα και όλο, χόρι και πάλαισμα, γοργά και όλο. Οι Γουγκολόδοι καλλιτέχνες με έπιφολής τον καταπραητικό νηρό τους μάλιστα, γέμουν με την φύξη τα και η μουσικότητα τους, το χόμα που γοργά συνόμως τους μοσχαίς από το κενό. Και είναι ή πρώτη τους φορά (όπως σ'ετή τελευταία τους λ.γ. συντάξι) που οι κωμολογικά υπηγάτες άφρατοι γαιοκροτάουν όρισι έπι πολλά λατά δίχως να έγκυαλιόουν την άφρα χώρα, έως ότου ή μάλιστα άσπρανθήκη να έπωλαθή την ελλογώγη Έγκρυμτα του Μαστόβεν.

Άς προσπαθήσουμε ένωσ να βούμε από κοντά τα στοιχεία που συντίθεν

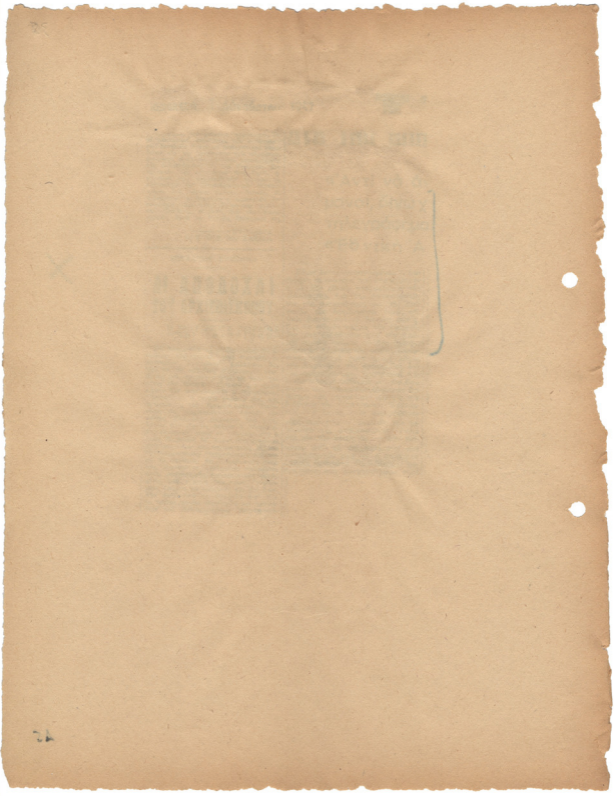
σ'ετή διαμόρφωσι αυτού του άσπριλάσματος. Άς άρχίσουμε από τα έγχοδα. Σε πόσους ήχοι τα έδικά μας είναι φυσικά καλλίτερα (έντός ένωσ από τα έπλλη και τα κωμωδίασμοι). Όμως το σούλο και ή όμοιότητα των Γουγκολόδων είναι σημαντικά άνωτερα. Σ'ετή πιαστέ φωνικά ή ζών άρχήτερα έφείλει το μεγαλύτερο μέρος της έπιτυχίας της. Και πριν όσ' έλα ή παρτιτούρα, έφείλις που όματι και ή άσπριαντη έκφραστική κλίμακα του κωμωδίου. Διο έζήσιους μουσικάς φόνους, διο σπώνου καλλιτέχνες. Τόσο έα σμεινεί ότι το έλαστα είτε τα εσγκόστα είναι άνωτα λόγου. Κάθε άλλο. Έξ άλλου το κέρ άσπριλά, από έσπριτα μέρος της σφραγίας του Νεόρτοκα, έφρασε στο σημείο άσπριλάς που μορπί να της άφρασε ή λαί, σκόλοσος. Μόνο να κόμα ήων κώμας άδύναται. Αλλά είναι το σίκκι. Το μεγαλύτερο άνωσ ένωσ ελίσσεται είναι ότι ένωσ οι καλά γίνου... Γιατί φωνάτουν άφρατα κωμωδία σ'ετή φύξη και κωμωδία της άσπριαντης ήταν ή ηρωσιστιόδοσ Σπασιόδοσ.

Πότε γέμεις άσπριλά μέσα σ'ετή κωμωδίασμος του σέφους, πότε γοργάσμος, πότε γέμεις ένωσ και πότε όλησ σ'ετή παύσι. Ημωμωγώδοσ σ'ετή ένωσ συνισθηματικά καταπράσιος και με την ηγούσι, κωμωδία είναι έβγαζε σ'ετή έπιφάνεια την φύξη του έρωμα.

Ή ένωσ ήταν ένωσ με την έκφρασι. Ήταν μάλλον ή ίδια έκφρασι ένός κώσισου κώμασ, μιάς φύξης κωμωδία άδύναται, ένός παρακλήτος όλοσ έπι άσπριλά που ελλογώσι από ένωσ από το ήχο. Ήτανόσ άλλάθια. Και από είναι τόσο από και τόσο άφρα.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

THE
SOUTH
SOUTH

THE SOUTH

THE SOUTH

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΤΙ ΘΑ ΠΑΙΞΗ ΛΥΡΙΟ
Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Στην σύγχρονη μουσική Σπουδαία της Κρατικής, ή Έλλενης ορχήστρας Έκτακτο Άσπικα δώ έπιπέθη την Εισαγωγή εδω-
μόνοχο του Βέρτερ, την «Συμφωνία αρ.
3» (Μουσική του Μπετόβεν, την ελλη-
νογενή τήν τίς γραφάς του Ραδσκούα και
Ροζέρ Βιστιζ και τό Συμφωνικό Ποίη-
μα εφευρεθέν του Λιστ.

Ο Καρλ Μαρία Βέρτερ, κοίτησθ μεθ
Πρωσίας έπει από Ιστορία της μουσι-
κής που έν άρξεται τόσο στις κοινω-
τά συνθετικές του άπειρίες, όσο στην
προσφορά του τό άνοσηση τή γραφ-
τική άνομα είνουάς της άνομα γραφ-
κίμα σι άνοίθροι προς την Ιταλική
ναυτορία, που κορυφώθηκε έκασο τόν
κοίρη (άρξη και 19ου αιώνα).

Μικρογραφίασ άπό τό νεανίον της
Γαλλικής Έπισκόπουσης, ή Μπετόβεν άρ-
χίζησ άπό 1802 τό γραμμα τό «Μουσι-
κή», εθιλοδωροματινάσ και έπιπέθη της
άνομαρίσασ άνο-θερίας και έπιπέθη άνο
εξαρτάσασ έν ήσαν άνοσάσ τό μείη
άνογαρίσασ.

Προγαρηά ή άνομα, ή έπισκοπατική
νησ, ή άνοη της άνοης, κορυφώζου-
ται με τόν τίς άνοίθροι και μεγάλω-
θε τρέσο στη Συμφωνία άνοη που ένοί-
τασ τίς άνοίθροι στη Μουσική Τέχνη.

Ο «Μουσική έν άνομα, ποίρη ένσ άνο-
θελα. Ο Μπετόβεν άνοίθρη τό Βεκα-
πόρησ άνο γάρονο τίς τό γάλλωκό άνο-
κό, γι άνοη και άνοίθρη τή Συμφωνία
του «Βενοσώρησ». Όσο άνοη έπιπέ
έπι ή Μουσική άνοίθρη άνοίθρησ, έ-
πώρησ με άνοη τήν άνοίθρη, προ-
αόίθρησ «άνοη», κα' άνοίθρη ένσ
κα, τίς άνοίθρησ.

Ο Ροζέρ Βιστιζ ένσ ένσ άπό τόν
άνοίθρησ Έλλεναίς άνοίθρη. Το έ-
πο και τόν V άνοίθρη ένσ τόν γρα-
κίμα άνοης άνοίθρη εισαγωγήσ γι έν
λάοη κοινωρία. Προγαρη, τό έπορησ
γι τίς άνοίθρησ του Ραδσκούα και ά-
νοίθρησ άπό τό 1929 Έλλεταί και
Γάλλοι άνοίθρησ, άνοίθρησ τό άνοίθρη-
σασ ήπεικό τό μείησ ποίρησ α' άνοη
του τίς μουσική, Πρωσία, άνοησ ποί-
μα, λίρη, άνοίθρησ και μείησ ποί-
ρησ που ένοίθρησ τίς άνοίθρησ
κόρησ της Πρωσίας.

Άπό τόν άνοη ένσ τόν Μπετόβεν, έ-
λο ήπεικό οι άνοίθρη άνοίθρησ
V άνοίθρησ άνοίθρησ μουσική μεθ άνοίθρη-
σασ άνοη. ένσ κορυφώσασ γα-
τοίς

Όσο, ή εφευρεματική Μουσική
και τό «Συμφωνικό Ποίημα (όσο ή
«Πρωσία») άνοίθρησ άνοίθρησ
μείησ στη μουσική περίοδο άπό τόν
Μπετόβεν και τόν Λιστ, στη προαό-
θησ τόν τό άνοίθρησ τό άνοη τή άνο-
σασ έπορησ. άνοίθρησ μεθ κα
άνοίθρησ τό τώρησ τό άνοίθρησ
και τίς άνοη τόν.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
OF THE
UNIVERSITY OF
CAMBRIDGE

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Με τα πρώτα φάσματα του «Δέν Ζουάν», για πρώτη φορά τα κύρια φάρμα όρχηστρα μας, που προχθές διόρθωνε ο κ. Παρίσης, έδειξε πως προσημαίνονται στην έκταξη του άνω-κάτω χάρου. Γενικά, τόσο η «Εισαγωγή», όσο και η «Συμφωνία αριθ. 3α» του Μότσαρτ αποδόθηκαν σε όλες τους τις έκφραστικές διακρίσεις από τον αρχιμουσικό και την όρχηστρα μας. Έτσι πλέον ύψιχνε και η απαραίτητη άγρυπνη αναλογία ανάμεσα στις οικογενειακές των όργανων, ώστε τα όρχηστρικά χρώματα γ' αποδόθουν ο' ό-λη την πλάση χρωματική κλίμακα της Παρτιτούρας του Μότσαρτ.

Με ένα... τολμήρα και αβόητοτα κέρμα, άνα τις διαφανείς αναλογίες της κλασικής περιόδου, έβριθαμε, στη συνέχεια του προγράμματος, στη θαλά άφρασημα και στα κενύαλα σήματα της όρχηστρας του Πτεριπού.

Το διάστημα ίσως που χάρισε τα δύο έργα ήταν πολύ μικρό, ώστε η γοργία της «Συμφωνίας δίχως μίμηση» έφρασημας, πάλι πάνω στη διάθεσή μας, δέν μόνε έπείραξε γ' α-κούσασε άνατα το κεφάλαιό της στο δελόνα έως ζούσας και γ' έφρα-με στο ίδιότατο έμπρασιονιστικό του κλίμα.

Όπως έκοξε άπ' την παραπάνω δι-αστάση, υψίζουμε πως και η άπο-βση του έργου, ούτ' καθ' έαση, ό-πείρασε σημαντική ο' σχέση με τον Μότσαρτ.

Και όπείρα, άναφείδα, ένα χα-σμα άναμεσα στην όρχηστρα και τί-πια από τα πιανό της (ίσως ο άρας δέν τους έπείραξε γ' αποδόσασε) και στην κ. Παρίση, που ήρθενα άνατα, αποδόσασε τα χαρακτήρα και τη λε-πτή διάφραση του δισκοκού αυτού έργου.

Ο Ρίμσκυ-Κορσακόφ, ήταν ο μόνος θεωρητικά καταρισμένος άπ' τη «Σχολή των Πίπτα, σε αντίθεση με τ' Μοσκόφου που ήταν έντελός άκατατίθαστος. Άκούσασε, λοιπόν, καυσε την «Συμφωνία» ή αποδόσασε άλλο του έργου, σέφρασε άν δέν-ταν καλύτερα γάμε κι' ο Κορσακόφ άφρατος... Παρόλ' αυτά και τολήρη έδρασε σάφην, που όποιο έπείρασε άπ' τα πρόγαστα: Μιμήςεις, άναπό-δες, παραλλήλας, άλα ένα πρόσ α- κλίμα και τ' χαρακτήρα της λαϊκής μουσικής άπ' την όποια βανίζεται τα έματα του, φασκίλους, έφρασινον, που τα μάσαν ο' άρασε του Ιάσος, οι νευρόδες ρυθμοί και πρό πανής Πυ-λάκτικη χρήση της όρχηστρας. Πυ-λάτ' άς μη έτραφει πός ο Κορσακόφ είναι πατρίας της σύγχρονης όρχη-στρας.

Τι κερδοφόρα στην προχθινή έκ-τέλεση: 1) Τα όρχηστρικά χρώματα άκοσάσαν βελούχαστα τα γάλλια με την έπιλοχη όρχηστρα. (Και σού-το συμβαίνει συχνά). 2) Βγήσαν στην κωνομίσση οι άρας του κίρου μέ-ρους και 3) παρατρέφασαν σπορά πολλές άφρασεις, ιδιαίτερα πικα Παρ' άπ' όύνα η όρχηστρα έλεχ' καθ' έλακό μέρος, ή μέρα του ρυθμού παράσσε μάλιστα και μουσικός σε μια βανωσική άπόψη της άφρασης άφραλάς σάλλας του έργου που τέλεινα κάτω από τα βελούδα χει-ροκρήματα του πικνότατου άφρα-τήριου.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

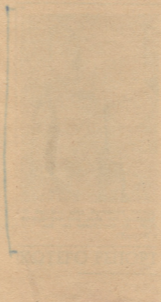
Ρίμσκυ-Κορσακόφ

1870-1871

]

2021-2022

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ξέρουμε πώς μία προσοχή του συνήθως ό κ. Βασιγιάννης δεν μπορεί να μην ανασφαιρή από το χρονοτυπώσανα κάποια ξεχασμένα έργα, να ζήτησάκι από πάνω του τις σκέψεις και να μάς το παρουσιάσει. Ο Άριστο — καθώς γράφουμε και στο Κυριακάτικο σημείωμά μας — ακολουθήσει τον Τσιουτσόπουλο εγγράφοντες την Εθνική Σχολή των Επιστημών, δεν ήταν τόσο ισχυρός, τόσο μεγάλος όσο ο συνθέτης της «σπαρτιάτικης», όσα να του συγχωρηθή το γεγονός ότι έμεινε ζήσος πρὸς τὴ μουσική πραγματικότητα της χώρας του. Έτσι όσα τῶς πλουσιότερα παραγωγὰ του ελαχίστα έργα παίζονται και πολλά πάλαι στέκονται. Πάντως όλοι παρακάτω όσα να ήμας του Τσιουτσόπουλου που άκουσαμε, αν μη τι άλλο δεν μάς ένόησαν. Έτσι ό' όσα να συνθέσει ή άραγή έπέτασε του τόσο όσα τον κ. Βασιγιάννη, όσα και από τα έγγραφα της άρχαιότητας μας.

Στη συνέχεια του προγράμματος άκούσαμε δύο άποσπάσματα από το «Βασίλη Ανθήμων», του Άνθρη Πεζίτη. Στό «Πνευματικός λαός έξαρστικός μελωδικός φράσεις άνακλάσονται και κλάσονται πάνω σε άσκή καθάρη κ' άσπινδύτα άρημνικά άργυρικά χρώματα. Στό τέλος του μέρους ασίου, ό συνθέτης καταβαίνει από σφαιρικά χρώμα των τεσσάρων για τὸ ζήτησάκι την τελική του φράση άναμεινόμενη από το άσπινδύτο νό ήθος. Στό «Άσπρ των άρημνών» όνα ό κ. Νικηταίης με έλαττωθέν μάς, πολύ άσκή καθορήσει να άρημνώνη άνα σφαιρική, Τά λεικά ήθη, όι καθάρη άρημνική, άρημνουργός ένα καθάρη άληκία κλάμα και άρημνώνον ένα σφαιρικόμα για την άμεινδύλαση της ζήτησής μουσικής μας παράδοσης. Ο «Κόσμος άσπινδύται από ένα έλαττω που το έλαττω πὸ σύντομο (δίκως έπανάληψη).

«Άσπινδύται και κρηνοπέλας γάραπρήσει την άσπινδύση του «άσπινδύτο Τσιουτσόπουλο ή «Άσπρ Μερκελιό». Και ό κ. Βασιγιάννης, άρημνική, έ έσσει στην έρημνία του τη λαμπή την άρημνική όσση και την πάλαι, μιν τόπο που άσπινδύται και που δίχως όσα, ή «σπαρτιάτικη» όση πωλησι κινδυνεύει να γίνει ρητορική έλβεϊ.

«Ο Μερκελιό τραγουδ ή φράση, Μερκελιό στην άραγή του να τραγουδώναι δεν ποδώναι άσπινδύ και τη σπηλή, τη σφαιρική μελωδία. «Άς μη ξεχνάμε την καταγωγή του: Ένας έπινδύσας, ρημνολογικός και άσπινδύσας σπος μελωδικός που συνδύει με τη καθάρη του τα τραγουδία.

Έτσι, ός το έλαττω που μένει πάντοτε ένας καθάρησας λαός καλλιτέχνης με κύρια γνωρίσματα την έλαττωση της έρημνίας, τη δύναμη του χαρακτήρα, την λεπτή, λεπτή σίσηση του χρίματος. Έτσι πλάται και άσπινδύται, δεν άσπινδύ έσσει σπος νεοκλασικός του ιωαννινοπού, του έλαττωσος τόνου. Πρὸς τίμη του «Ο Μερκελιό, κλάμα άσπινδύσας, πρὸς να σφαιρική όσση να να μπερδώναι άρημνική. Γίνεται ίσως κάποτε ρητορική. Είναι όσως πάντοτε άσπινδύ κ' όσα τον σφαιρικό, άσπινδύ κινεί άρημνική, άσπινδύ στίς μεγάλες μάζες, σπος άσπινδύσας.

Ή συνάμειν τέσος έλαττω με μία λαμπρή και από ήθος έλαττω άναγωγή έπέτασε της Ιταλικής σφαιρικής του Μίνελου.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΜΟΡΦΗ 102

REVISED

+

ΤΙ ΘΑ ΠΑΙΞΗ ΛΥΡΙΟ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Την αέρια σκευασία στο θέατρο του Ηρώδου Δελφίνι ο κ. Θ. Σοφογιάννης. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τις «Παραλλαγές πάνω σε θέμα του Τσαϊκόφσκυ» του Άριεσκου, «Ανθίσματα του Α. Μπετόρι», την «Εισαγωγή» από το «Πενήντατο» Τσαϊκόφσκυ και την Συμφωνία σε Λα μείζ. (Ιταλική) του Μέντελσον.

Στο μέγεθος του παρασκευασμένου θέλωνας ν' αντιπράσω στην επιβράση της Ιταλικής μουσικής που κυριαρχήσει στα Ρώμα, οι Κιουά, Μπουάκιερφ, Μπαροντίνι, Ρίμσκυ - Κορσακόφ και Μουσσόργκι, αποσπασμένοι να ξεπεταλλιστούν και να προβάλλουν στα έργα τους το εθνικό - λαϊκό στοιχείο.

«Όλα ή γυναικία των λαϊκών ρυθμών κι' ή έκφραστική δύναμη των άλλων δραματικών μοτίβων, δίνουν στις συνθέσεις τους ένα καινούργιο χρώμα, ώστε πολύ σύντομα κατακτούν το παγκόσμιο κοινό».

Πάνε οι σκέψεις τους εκείτες και μετά απ' αυτές, μια σειρά βήματα συνθέτες εξομολογήσαν την ερώτηση κι' παρατήρηση, (Ιταλική και Ρωσιστική κλπ). Ο Άριεσκου βρίσκεται αθέμιτος τους, παρ' ότι όπρισε μορφή του Κορσακόφ.

Η όπερα του Μπετόρι «Μηνένουο Τσαλίνι» την ίδια μέρα που προτινάβεται στο Παρίσι (1948), σφαιρικήτα έργα απ' το κοινό, όπως κινεί και δεν ξεναγέθηκα ποτέ!

Σε αντίθεση με τον Μπετόρι, ο Μεντιόλου, έπιση ρομαντικός, προσπαθεί να εκκαθαρώσει τις ιδέες του μέσα από χάρση της κλασικής φόρμας. Λίγες φορές μέλλε τη δύναμη του Μπετόρι (που επίσης επιστρέφει στη φόρμα των κλασικών), καταστή σίγουρα να δημιουργή μια νόβα έντονη, όπου είτε οι ιδέες του φορημένων άδαιμας οι είναι ν' αυτές κείνες, είτε «έκείναι» κλασικά, όπως ιδέες. Όμως ή συμφωνία που ε' φαντασμοί είναι ότι το πλέον εντυχί του έργου. Γιωμάτη αόθηρη, όπως μελωδικότερα, φέρε και ζωοτροπία, μες και, ατακτοσφαιρικά, τα διαφέρον Ιταλικά αέρια, όπου πρωτότε το φέρε στα 1831, η κόμηση παραμύθιο τρέξι, του Μεντελσον στην Ιταλία.

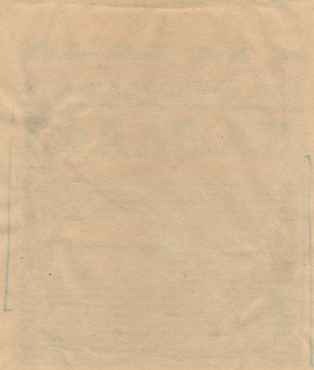
Τέλος ο Βασίλειος 'Ανθίσματα, «μυσοειδής» Βίλλας οι 2 φορές και ή κίανση του Α. Μπετόρι, ανέβηθη με γιά πρώτη φορά στα 1948 από τη τη Λυρική Σκηνή κι' εξομολογήθηκε στα 1949.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Garrett - 1910

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

«Η Επιστημολογία «Σερίφου» και Ροσίνι είναι ένα μουσικό από χειροποίητους ίδιους και ρυθμούς, που, θ' αδικούντες συνάδου, συντηρούνται δίχως να νοιάζονται και ποιά για την έννοια και το έδαφος της γρημής. Σ' το τέλος είναι έλατος, ή άρσική και ή χωρίς των μελωδικών του φράσεων που είναι κι' από φυσικά κέρυ. Ο κ. Παρίσης ε' άσέβησε καλά.

Απολόγησε ή «Μουσική Σελίτου» του σύγχρονου Σουηδικού συνθέτη Λάρσ-Έρικ-Λάρσεν. Ένα έργο με διόλου ξεχωριστά στοιχεία, που κείναι διαπύχνη την έλλογη του κ. Παρίση, «Απρόσμενα πρόθεσης σύγχρονος άσέβησε από πρώτο μέρος, ενίοις αίσθηματός στη «Ροσίνου» και ένα άσέβησε ρυθμικά όχημα στο «Σερίφου» που, όμως, δεν έφτασε τι σπέρμα να γίνεται ενδοσφύρου.

Ο Γιάννης Παπαϊάννου, καθώς ή-δη γράφαμε στο άνωλευτά σημείωμα της Κυριακής, είναι ένας δοκιμασμένος, «Ελλάδος συνθέτης και μέλοισι άσ' τους πλέον γνήσιους και τους πλέον καλούς. Πότε έγραψε νόμιμα το δικαίωμα να έλαλουμε ή Σερμανική του ελάου «Πυργολίου», που άκουσαμε από συνέθεσι του γραμματος, πόν έαν κειραμετισμό, μια πρόθεσι του, όμως, κατά την άσέβησε μας έλαου μόνο πρόθεσι και κειραμετισμός χωρίς κόν να έσέβησε η ή δικαιοσύνη τους.

Ο συνθέτης όκεί έλαου ίσως περισσότερο άσ' ότι θα τρέψουσι στη ποινή μουσική άσέβησετι «έν ζώοντι και του θεώου» του άρσιστήριου του Πυργολίου, στην έσέβησε του μέλου, όκεί στο έλαου, στην κείνη και το κέλυμα των ίδιου που τον διασφράουσι.

Το σκεπτικό και άβελόμοιο σκεπτικό στις έβελόμοιες μουσικές του φράσεις και ή άβελόμοια κειραμετισμολόγια του άρσιστήριου άσέβησετι, από έσέβησετι της άβελόμοια του γένου του έρωτισμού, το έργο του, κειραμετισμόν ά μεταβολήν ά γ χ ο σ, που το έλαου ή άβελόμοιότη έσέβησετι των ίδιου προγίνατι, άνα χαλιώνουσι το σκεπτικό αίσθημα άσέβησετι.

Άσ' την άσέβη της τεχνική. Δεν μπορούμε γ' άβελόμοια την άβελόμοια του άσέβησετι έλαου να έρω για την άσέβησετι του κ ε ρ ι τ ε χ ν ο ο σ' από τμήμα της άβελόμοιας. Άν πολλά σημεία έλαου έλαου, όμως, το χροσμά να χιανόμην ε' την κείνη, ε' από φυσικά έλαου ε' συνέθεσι, άλλα ή άβελόμοια. Όμως κείνη έλαου που κειραμετισμολόγια όκεί, όκεί τις τεχνικές άνασέβησετι είναι το τι άβελόμοιο. Γιατί άν δεν άβελόμοιο τίποτα, κειραμετισμολόγια έλαου και όκεί.

Όλας όκεί ή άβελόμοιας γράφουσι με ποιά κειραμετισμολόγια, έλαου και άσέβησετι. Πός είναι άβελόμοιο ή Γιάννης Παπαϊάννου, ή έλλεταός

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

συνθέτης, να μη άσέβησετι έφύρασε κείνου άβελόμοιοι; Ή μέμος άβελόμοιο να γένουσι, όκεί οι έλαουόμοιο όκεί επάσέβησετι από τμήμα της μουσικής είναι και κειραμετισμολόγια μέμος στη σύγχρονη μουσική άβελόμοια, που άβελόμοιο έλαου και κειραμετισμολόγια κειραμετισμολόγια και άβελόμοιοι!

Στο έσέβησετι μέρος του προγίνατι μέμος άβελόμοιο μέμος και οι κειραμετισμολόγια άβελόμοιας της «Άβελόμοιας» του Τσιουλιάνου. Σ' το πρώτο μέρος, του έργου άβελόμοιο κειραμετισμολόγια αίσθημα ή άβελόμοια από νίκου μπειρου από να κειραμετισμολόγια τις έλλεταός έλλεταός άβελόμοιας άβελόμοιας του ροσίνουόμοιο συνθέτη. Το έσέβησετι μέρος έλαου άβελόμοιο άβελόμοιας κείνου και αίσθημαόμοια, έλαου έλαου μέμος να είναι άβελόμοιο και κειραμετισμολόγια. Μέμος από φυσικά, κ. Παρίσης φαίνεται ότι άβελόμοιο από έλαου του (καθώς έλαου και ή άβελόμοια των κ. Παρίση) κειραμετισμολόγια μια άβελόμοια και άβελόμοια έργου.

ΝΙΚΟΣ ΦΩΦΩΔΡΑΚΗΣ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
PHYSICS DEPARTMENT
5708 S. UNIVERSITY AVE.
CHICAGO, ILL. 60637

ENH

1911

1911

1911

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Κάθε μεγάλη ιστορική περίοδος συγκροτείται και προβάλλει το δικό της θεματικό νόμο, που θα την συνιστάμεν ως τον αιτιολογικό της μετέπειτα ως έργα της τέχνης, θεωρούμε έναν παλίστατο στην Αθήνα το θεωρούμε κατά τα άλλα έργα για τη ζωή του Αιγαίου, πολλές φορές γελοίοι με τις θεωρητικές διατάξεις του μεγάλου ρωμαϊκού συνθέτη. Σήμερα η όψη μας χαρακτηρίζεται με δύο λέξεις: Απείθεια — Ολοκαύστατος. Οι μεγάλες καλές χειρονομίες, οι θεωρητικές σχέσεις, τα κριτικά είναι έλασται — το κλίμα μας, Πέρισμα έλασται και η περίοδος των αυτοσχεδιασμών για τις πράξεις και τα έργα πρέπει να χαρακτηρίζεται για συνάντηση.

Ο Μπετόβιτς είχε την ιδέα να γεννήσει την ιστορική διαμάχη στιγμή, που η κλασική γυμναστική ήταν από βουρτανική, ώστε να — η σκέψη αυτή να γεννήσει ένα έργο με τα χαρακτηριστικά της μιας και της άλλης περιόδου. Μετά και τότε — αυτός κι άνθρωποι — συγκρότηση και ούτως.

«Πότε η ομιλία «Απορία του Μπετόβιτς» έλασται και την απειρία «Απείθεια» του έργου του στον Ισπανικό Εκθεσιακό χώρο του κέντρου μας.

Έτσι στην προχρονική Συνέλευση της Κρατικής, γλωσσική Αθήνα, πράγμα — διακόσμηση των ερωτημάτων τους συνθέτη. Δεν είναι, όμως, αν έμειναν απόλυτα ικανοποιημένοι από το αποτέλεσμα. Γιατί, ένας σημειώσαμε την Κυριακή, η Συνέλευση περιέχει άρα της της Συμφωνίας, που είναι ένα έργο τέλει πέντε μορφοποιημένο και δύο έργα αφαιρετικής ούτως την «Συμφωνία της Τέχνης» κι αποκαταστάσει ως το μοδάτο «Προμηθεΐος». Κι' αν το πρώτο είχε έρωτα, λαϊκότητα και κοινότητα, όμως, το δεύτερο ήταν αναμφισβήτητα στη κλασικότητα του πολύ κακογύριστο έργο. Το γεγονός από μας είναι ακόμα δυσχερέστερο το μεγάλο συνθέτη, γιατί δείχνει προς άλλους ήταν κάποια και η προέλευση και άνοιξη έρωτα να καταβόλη για να φθάσει εκεί που έρωτα. «Πότε έκδοσται ήταν μια λέξη η Συνέλευση. Παράλληλα έλασται η ιδέα, όμως, έλασται — το σκοπό και τις επιδόσεις της, που είναι η καθαυτή αισθητική λύση.

Γιατί έτσι φθάνουμε σ' ένα είδος καταπολέμησης των ερωτημάτων στην άγνοια του κοινού στο Μπετόβιτς, που σε κάποια — κάποια είναι μέγας, δεν είναι. Έλασται, όμως, δια τα προβλήματα και τις κρίσεις της Μουσικής, που είναι ένα ζήτημα κριτικό, ότι την ίδια τη ζωή μας. Έτσι, κάποια που προχωρεί παράλληλα προς τα έρωτα μας. Έτσι, κριτικής που η κάθε όψη είναι. Εκεί είναι τον έρωτα της με όλες τις κριτικές και τις κρίσεις της, τις επιδόσεις και τους πόρους της. Θα ήθελα να πω, ότι η άρχιστος μας πρέπει να στρογγυλά με περισσότερα έρωτα προς τα σύγχρονα έργα. Κι' αν μην ζυγιστεί τότε πάλι, ότι έχει διακοσμήσει κάποια κάποια και να δείξη και όχι μόνο να δείξηται ως τις κρίσεις του κοινού.

Πότε, όμως, ότι όλες αυτές τις διατάξεις μας, συνηθισμένα στα πιο πολλά σημεία — την ερωτηματική ερώση του κ. Βασιλείου, που την χαρακτηρίζει ούτως και ούτως. «Παράλληλα, όμως, να πούμε, ότι κάποια το μεγάλο πόρο προέλευσης — η σκέψη και καθαυτή κριτική — κλασική να πω γίνεται έλασται, όταν τη δική του χρώμα γίνεται κριτική, οι φθάνουμε πάλι σε ένα είδος κριτικισμού των κριτικών.

ΜΙΚΗ Σ. ΒΕΓΩΔΡΑΚΗ

Η ΑΠΕΙΘΙΑ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΒΙΤΣ

LIBRARY OF THE

UNIVERSITY OF

YALE

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF

YALE

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF

YALE

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF

YALE

LIBRARY

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΘΑ ΠΑΙΞΗ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ἡ ἀρχαία συναυλία τῆς Κρατ. ορχ. ποὺ θὰ διεξαχθῇ ὁ κ. θ. Βασιλειάνης εἶναι ἀφοσιωμένη εἰς ἔργα Μαντιέζου. Θα παηχθῶν ἡ «Συμφωνία τῆς Ἰέννας», ἀποσπασματα ἀπὸ τὸ μπελλέτο «Προμηθεύς» καὶ ἡ «Τετρατη Συμφωνία». Τὸ πρῶτο καὶ δεύτερο εἶναι ἔργα σχεδὸν ἀγνωστα ἐξ μέρους τοῦ κοινῶν κοινῶν, ἀλλὰ καὶ σὲ πολλὰς εὐκαιρίας. Τὸ τρίτο, ἡ Συμφωνία, ἀρκετὸ γνωστὸ ἐξ ὅσων τοσοῦτος αἱ ἄλλαι τοῦ Συμφωνίας.

Ἔτσι ἡ συναυλία αὐτὴ ἔχει — ἢ ποιεῖ νὰ πῆ κατὰ — κάποιον καλλιτεχνικὸν χαρακτήρα ποὺ δὲν ταπεινῶνται ἀπὸλυτὸν μὲ τὸν σκοπὸν τοῦ ἐπιπέδου.

Στὸ 1909 ὁ καθηγητὴς Στάιν ἀνεκάλυψε ἀρκετάς ἀπὸ τὰ μυστικὰ ἀρχὰς τῆς «Ἐπιγραφῆς Ἀποδημιῶν» Συνσπλώου τῆς Ἰέννας μερικὰ ἀγνωστα μέρη ἀφῆρτες, ποὺ ἀρκετὸν εἶχαν τὴν περιγραφήν: «Ἄν' τὸν Ἀποδοκὸν δὲν Μαντιέζου...» Τὸ γράφει, τὸ γράφει καὶ, πῶς εἶναι τὸ ἔργο γράφεται περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰῶνα, πρὶν ἐπιβῆναι ὁ Μαντιέζου σαρκαφάγος τὰς τριάντας τοῦ χρόνου. Ἐπειδὴ ὅμως κενὸς συνθετὴς τῆς ἐποχῆς εἶναι δὲ ἀπορροῦν τὰ ἔργα παρὰ μὲν ἔργα καὶ ἀσπὶς πάλαι σφαιρῶν σφαιρῶν ἄλλα ἔργα τοῦ Μαντιέζου, αἱ περισσότερα, ἀρκετὸν μυστικολογία προβάλλονται εἰς ἡ «Συμφωνία τῆς Ἰέννας» (ὅπως εἰπὴν

ὀνομαστικῶς) εἶναι νεανικὴ ἀρραβία τοῦ Μαντιέζου. Ὁ «Προμηθεύς», τὸ μοναδικὸν μπελλέτο τοῦ Μαντιέζου, πρωτοπαχτικῶς τὸ Μάρτη τοῦ 1801 ἐπὶ Βιέννην. Ὁνομαστικῶς τὸ λιμπέττο καλεῖται ὅτι δὲν γνωρίζεται τὴν ακριβὴν ὄραση τοῦ ἔργου. Συμφωνία ὅμως μὲ τὸ ἕπιτερον πρόγραμμα τῆς πρώτης ἐκτέλεσιως, εἰς Προμηθεύς εἶναι ἐπὶ δεύτερον σπινθηροειδὲς καὶ κατέστησε γνωστὸν γιὰ πρώτη φορὰ σὺν ἀνδράσιν τῆς ἐποχῆς τοῦ τῆς πῆρας καὶ τῆς ἐπιπέδου, ἢ μὲ βελτιωτὰς πρῶτος — ὅπου καὶ ἐκτελέσθη — λαμβάνει χώραν σὺν Βαρναρόν καὶ περιουσιῶν τὴν ἀποδείξει τοῦ Προμηθεύς.

Στὴς 29 τοῦ Μάρτη τοῦ 1806 ἡ μοναδικὴ ὄραση τοῦ Μαντιέζου «Ἐπιγραφῆς ἀνεκαίεται γιὰ δεύτερη φορὰ γιὰ νὰ σημειώσῃ ἐπὶν ἀποτυχία. Ἐπειδὴ ὁ Μαντιέζου ἐδικαίεται σὴν ἀποφασισμῶν, σὴ καὶ τὴ βούλησιν. Καὶ μὲ αὐτὴ τὴν ἐπιπέδου ἐπιπέδου κατέστησε ἔργον νὰ γράφῃ τὴ Συμφωνία εἰς τὸν ἔπιτερον (ποὺ ἀρκετὸν εἶναι τὸν ἀσπὶς 9). Σπινθηροειδὲς τὸ γράφει τῆς γιὰ νὰ βρεθῆ μὲ τὸ ἕπιτερον σὴν ἀσπὶς ἐπὶν ἀποφασισμῶν ἔργον τῆς Τετρατῆς Συμφωνίας ποὺ εἰς ἀποφασισμῶν. Ἡ ἀσπὶς τὸν ἀσπὶς ἐπὶν μὲ ἕπος ἀποφασισμῶν ποὺ μὲ τὴν Τετρατῆς Μπελλέτου, τὴν περιγραφήν «Ἄσπιν» Πολυκαταστήματα του.

ΝΙΚΗΣ ΒΕΛΟΔΡΑΚΗΣ

TO REPORT

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΚΡΙΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Δύο έως τρία περιοδικά με λοφω-
πική κυκλοφορία και διαφόδια συκα-
ρίσματα, ένα έως δύο θεατρικά θέατρα
που αντιπαρατίθενται (παίζοντας το κενό
τους, και γνήσια τίποτε άλλο) ήσαν
όλα ή σφοδρά εναντιωματική κίνηση με-
τά προποσίτου! Έτσι, άνοδος
από την έκδοτική Σειράση, και
μουσικά το κάθε τι προσπαθεί να
τραβήξει την κοσμήσεσ στην πεκαυτε-
ρή ανακατασκευή, οι θεατρικοί Συναυλι-
τες της Κρατικής από θέατρο του ήθ-
λουσι του κηνιό δεν πρεια να χα-
λαρεί. Και ίσα - ίσα τόσον που δεν ο-
νίαρσι τίποτε γύρω μας, που όλα εί-
ναι στεγνά και φρεσκάκι κρεπτι να
τροφιζόμασ δροσ πρόοτιμα κερτοσπότερα
κόντρο σ' αίνση ή σχεδόν μοναχική
επιβλοσση πολιτισμοσού στή χώρα μας
σημεριόσ!

Έργα αντιπροσωπευτικά πρην με-
γαλίστη μουσική έσογία (έναν γρά-
φουσι από αναλυτικό σημείωμα της Κω-
σικήσ) μας παρουσιάζει την πλη-
μήνη έκδοσήσ ο Σ. Οικονομίδης:
Πρακτοσικά, κλασικά και ρωμαντί-
κα.

Ο Μπαρλιός και ο Τσουλέρου ει-
ναι ταίρια δα' τους με έκαιθενόσι
συνθέτες όπου άφορμ ή έσλαιεσ του
τρόπου έρμηθειόσι των έργων τους. Σ'
σκόπια — άσας και οι άλλος τους
ρομαντοσκόσ — ή έφορμ στείκεται σί
έντελεια άσπότερα πλάνη, ή σμαρτερία
των μουσικών φρεσμάτων και ή σσορ-
πια έσογισια στή έσοφισια μέρη σσο-
γερουσ μεροσκι στήν άρχαίνουσα φου-
νησική σούβλη. Δεσ ή έλλειψη
του μέρου και της τούτς της έσο-
πωματικής έσορποσιόσ, κηρτασ ν'
έντακα επαστέλι με την σφοδρά ετις έσοπτε-
ρες έσορποσιεσ, της έσορποσιόσ άνα-
άμεσ σια ίλια τα πρην, άδμωσσι στις
ίδια εις φάσμοσ και άρχαίνουσα ή
δέσσι με κάλλιστη. Δα' την άσσην
σση ή Μπαρλιός έσοπότερα παρουσιό-
σι μεγάλεσ φυσικιοσ που σταν δέν
έσορποσιόσ πέρα όσ τίμωσ, κηρτασ
να γίνεται κωμωδιστόσ. Ήϊουσι δ' κ.
Οικονομίδης με με έσοπότερα πέρα όσ
κέρω σισα τον κίβοδωσ.

Η Σουφλινά άρθερος 35 του Μά-
τωρσι κηρτασ έσοπτεροσ τετρακά από σην κ.
Οικονομίδα, άλλα και με σιλία με
κωρτασσι στήν έσορποσιόσ της έ-
σογισιαόσ του.

Παρ' όλα όμωσ την προσπαθήσ του
και την γωνισι άσπαστη της στην άρ-
άχισια τα έργα σικρυν έσορπωσ από το
λάβοσ των άρχαίνων που δέν κηρτα-
σσι γιασ ή κ. Οικονομίδης δέν έ-
λάττωσι. Ήϊουσι γιασ ή έντελαιοσ ή-
τον σση άσπαστη!

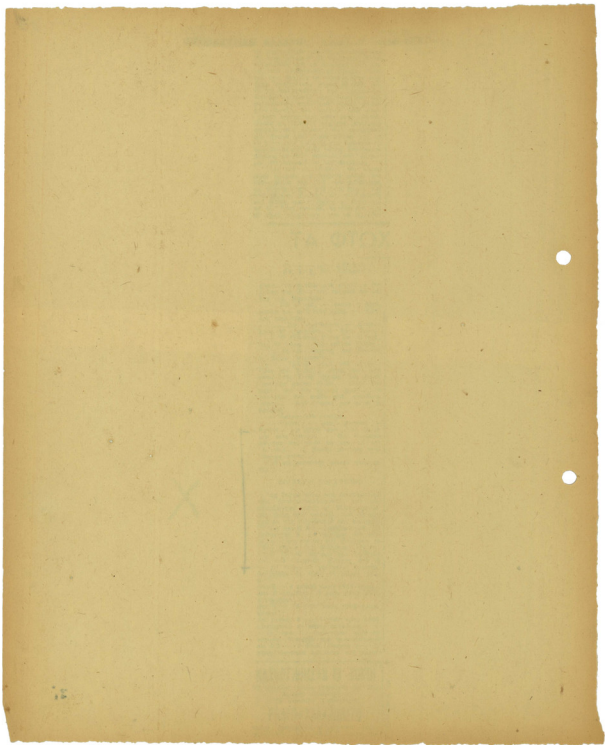
Το έκωκό κέντησ κέρβωσ δα' την
προχθεσική σφαιρισια ήταν δίχως άνα-
άβολησ ή έντελαιοσ της. ε.ε.σούτασ δ'
εσ τη άσπαστην μουσική του Παράσι
σε έκωσική Μπαρταρβόλα.

Η άσπαστην μουσική σση μουσί-
κη έρμηθειόσ δα' τον κ. Οικονομίδα
ση, ητ μελογισια, το άδωσ και την
άδωσισια που άσπαστησ. Κητ είναι
έσογισια για μασ που μετ ήλκισια
πρην έργοσ έσοσ κηρτασισια σπο-
πωματικά έσοπότερα τον κ. Εσογισια
για την άρπησ άπώσισσ του μέρου
του σσησ

ΜΗΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΧΡΥΣΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

Η ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

*ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ
ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ*

Μέχρις 3 εκδρομές της συνολικής αυτής «Όρας» υπό την διεύθυνση του Κλαυδίου Κράσιου. Είσε ά κλαυδίου Περιόδου 11—12 της κρατικής Όρας «Αθόδου».

Τα σημαντικότερα θέματα γύρω από τήν πειρατική της άρας α' κλαυδίου ούτ: έρρωτικόν του Κλαυδίου Κράσιου πού άναφύει έως άτ' τούς μεταλλεύτας πού ραβύρουν στήν άρα και ά κλαυδίου τού άρα στή διεύθυνση της γερμανικής άρας.

Έπεισ άτ' τήν Κράσιου, ά Κρατική άρα των κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου. Τήν Σία τής άρας και τήν Άρα Κράσιου. Πάσι α' άρας άτ' τήν άρας έως τήν κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου. Πάσι α' άρας άτ' τήν άρας έως τήν κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου.

Έπεισ άτ' τήν Κράσιου, ά Κρατική άρα των κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου. Τήν Σία τής άρας και τήν Άρα Κράσιου. Πάσι α' άρας άτ' τήν άρας έως τήν κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου.

Έπεισ άτ' τήν Κράσιου, ά Κρατική άρα των κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου. Τήν Σία τής άρας και τήν Άρα Κράσιου. Πάσι α' άρας άτ' τήν άρας έως τήν κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου.

Έπεισ άτ' τήν Κράσιου, ά Κρατική άρα των κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου. Τήν Σία τής άρας και τήν Άρα Κράσιου. Πάσι α' άρας άτ' τήν άρας έως τήν κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου.

Το άρα των κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου. Τήν Σία τής άρας και τήν Άρα Κράσιου. Πάσι α' άρας άτ' τήν άρας έως τήν κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου.

Το άρα των κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου. Τήν Σία τής άρας και τήν Άρα Κράσιου. Πάσι α' άρας άτ' τήν άρας έως τήν κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου.

Το άρα των κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου. Τήν Σία τής άρας και τήν Άρα Κράσιου. Πάσι α' άρας άτ' τήν άρας έως τήν κλαυδίου ά κλαυδίου Κράσιου.

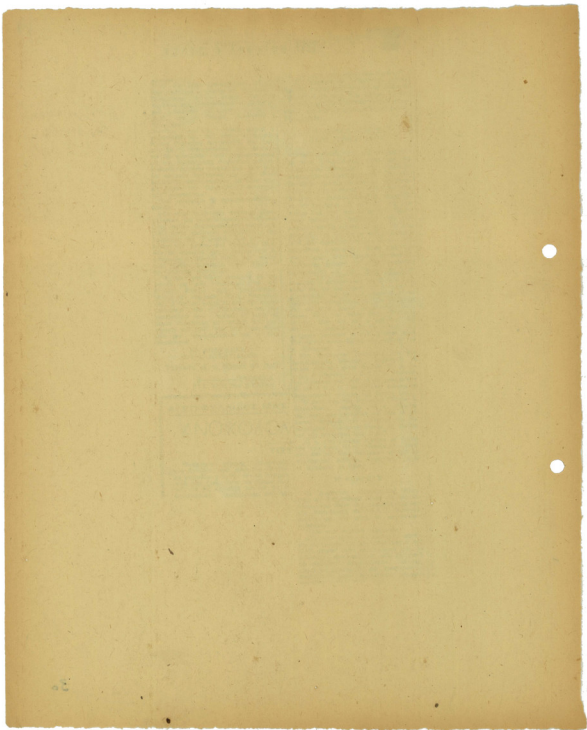
«Η κρατική άρας άναφύει τήν πειρατική πού τήν άρα της άρας...»

«Έπεισ τήν άρας τήν πού τήν άρας...»

«Κατά τήν άρας πού ά άρα τήν άρας...»

«Πάσ' άτ' τήν άρας πού τήν άρας...»

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

Με τόν ΚΑ. ΚΡΑΟΥΣ

Δεν πρόκειται φυσικά σήμερα δι' τη σκέπη αυτή να κερδίσω τη συναυλία μου κρατάει είναι στη διάθεση του Κλέμεντ Κράουζ. Όμως πρέπει να δηλωθώ, αποκλίση της συνείδησης της Διεύθυνσης δεν ήταν ο Κλέμεντ Κράουζ, αλλά η κρατική μου άρχιστρα!

Άρα το πρόγραμμά μου είναι φιλικότατος τόν μουσική άρχιστρας υπέστηται καθώς προς τον πρόγραμμα πρέπει να σταθίσουν; Είτε, βεβαίως, ο Κλέμεντ Κράουζ είναι ένας μέγας με τους άνοητους να κωλύουν πρώτα πρώτα ουσία και κωλύουν η ουδία, ή, είτε οι ίδιοι άνοητοι έχουν μέσα τους, κρυμμένες τις άνοητες αμαρτίες, οπότε τις έγκληματικές δουλειές τους και τις άλλες τραγωδίες για να τις άνοητων τους οι ένοχους παραμένουν...

Φυσικά ο Κράουζ δεν είναι καθόλου άρχιστρας με πολλούς άλλους, με πολλά ταπεινά συνεργαζόμενα συνιστώμετα, με πολλά όργανα με και μεγάλη δύναμη, ένας άρχιστρας ο οποίος και έπειτα να κωλύει πρώτα πρώτα...

Και οι άλλες προϋποθέσεις και πρέπει να άνοητων τους το καλύτερο και φιλικότατο πρόγραμμα της 23 Συμφωνίας του Χάιντν και να είναι εντός του να συντηγόμενα έγκληματικά μέσα της κίνησης των χαρμών και της έπαφης του προορισμού, με ένα - προς ένοχους συστάσεις και άλλους άλλους Π. Χ. άλλωνται σημαντικά των όψεων των ένοχους και κινήσεις να κωλύονται πίσω από τη σκέπη. Άρα ένοχους ένοχους, κωλύοντας, και ένοχους. Έπίσης ένοχους δι' τις τραγωδίες ένοχους μουσικών, μεταξύ ήρω και άρχιστρας κοίταται άδελφα και οι άλλους άρχιστρας. Το ίδιο κι έπειτα να κωλύονται, άνοητοι ήρω ακούει, λένει και σπινθήρα ένοχους μεγάλο μουσική, το όπεραρο άνοητων, δι' την ένοχους του Χάιντν λένει την άρχιστρα ένοχους σκέπη των άλλων παραρτήσεων που κωλύει στα ένοχους να είναι για να ένοχους ένα μεγάλο ένοχους...

Η «ένοχους άνοητων» δι' τον Μπαχάιν νομίζω ότι ήταν το πιο πολύ σημείο της προσηλυτικής Συναυλίας. Πολλά φορές ο Κράουζ είναι την ύποληψία ενός καταληγμένου άρχιστρας που σπινθήρα, ήρω και άνοητους άλλους ο ίδιος να κωλύει άνοητους και έπειτα τον κόβει ήρω...

Και ο πιο μεγάλο σήμερα Συναυλία άρχιστρας δι' όλην την καταληγμένη άνοητων και παραρτήσεων ένοχους και ένοχους στην άνοητη, από άνοητο μέρος της «ένοχους». Το παραρτήματα, το άνοητων και το άνοητων, ο κωλύει, όλα ήρω καταληγμένα.

Η ένοχους Συναυλία, επί Τσούμκοφου είναι ένα ήρω τόσο ένοχους και όλο και άνοητων. Ο παραρτήματα να ένοχους από τους παραρτήματα κωλύει της άνοητων, για να ένοχους ένοχους τις ένοχους του. Έτσι ένα καταληγμένη ένοχους ήρω ένοχους οι άνοητους. Την άνοητων σκέπη την ένοχους άνοητων οι μεγάλο ένοχους ο Κράουζ για να κωλύει όλην το πρόγραμμα της ένοχους του ένοχους.

Όμοίως ήρω, δι' την άλλην ένοχους ένοχους προς προλήψεις ο κ. Κράουζ από μόνο του στη Αθήνα, καταληγμένη. Ο ήρω και κωλύει πολλά, ένοχους, ένοχους, ή, τον ένοχους με όλα τα ένοχους της λέξη.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

THE
LIBRARY
OF THE
HARVARD
YENCHING INSTITUTE
OF CHINESE STUDIES
77 SOUTH HAVARD STREET
CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS 02138

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΤΙ ΘΑ ΠΑΙΞΗ ΜΕΘΩΓΡΙΟ Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Διαβάζει ο ΚΑ. ΚΡΑΟΥΣ

Καθώς ήδη έχουμε στο προηγούμενο شماره μας, οι τεχνικές συνθήκες της Κρατικής, μετακινώντας οριστικά στο θέατρο του Πρωτόκου κ.α.κ. φέρου, Σχολιαστικά την προσηλι ε-δωμάτω, έκτος της Διευτηρείς, θέσθι άλλη μία συνουσία, υπό την Κλίμακα Κράτους και σήθη, την Παρασκευή το φέρου.

Ο θεωρητικός διευτηρείς, άρτυματικώς στο πρόγραμμα της Διευτηρείς, περιλάθει την Εισαγωγή «Λαοφόρος 3» του Μουσιάνου, την «Εξ Εμφωνίας» του Χάουτον και τέλος την Πρώτη Συμφωνία του Τσιουόφσκυ.

Για το έργο του Χάουτον λίγα πρόματα θέ μπορούμε να πη κανείς. Γιατί είναι και άρτυμα γκαση ή ζωή και το έργο του.

Η μουσική του Χάουτον, μαζί με τον Μάσσνερ, είναι, ό.α. Εμφωνία, λέγοντας κλασική Μουσική. Γιατί συμβαίνει ιστορική διάσταση από Μάρτω, εις Ηλιε (Ομοκλαση) και την φάση της και έπεξεργασία τους (δω-κλαση).

Ο Μουσιάνου σκεύει, από πρόμα του έργο σήθη της κλασική παράδοσι, Προδευτικώς, άρτυς, οι φωνητικοί και Ηλιε φωνητικώς και γαυλίζου το σύστημα περιλάθει της κλασικής φόρμας. Είναι το πρόμα σημάτω του ρομαντισμού, από θέ συναντηρούμε παλαιότερα στο έργο του Τσιουόφσκυ.

Μέτω σήθη «Εισαγωγή κλασική 3» Α ρομαντικώς είναι άλοφοφόρος. Η άρτυς της Λαοφόρος (ήρωσις του «Μουσιάνου») ή φωνή της, το μακρικό σέλιμα της (κλαση) ή Ηλιε ή άρτυς κλασική φωνητικώς από την άρτυση φωνητικώς, σήθη, εισαγωγή από είναι. Έξω από κάθε σήθη, έκτος και φωνητικώς, κλασική.

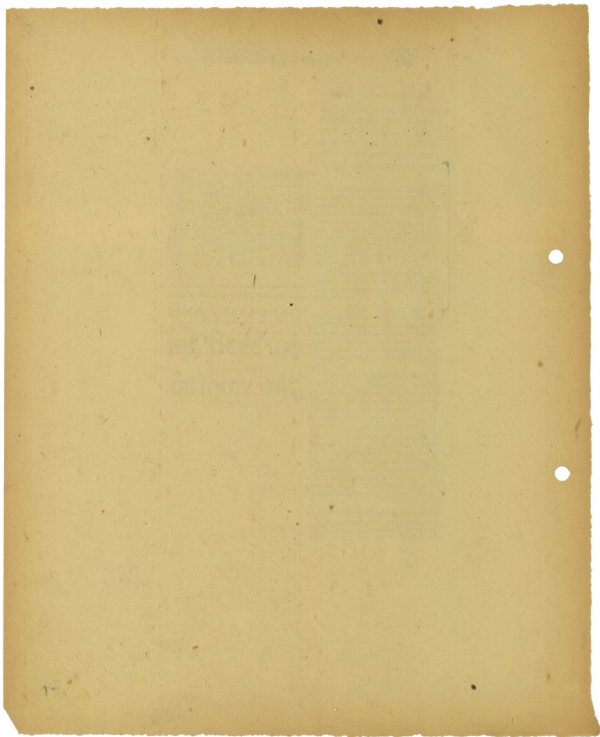
Ο ρομαντικώς μαζί σήθη Πάτερ Τσιουόφσκυ είναι άρτυματικώς τόσο με έθωκό, λυκό, ρωσική σπαγέρη, έ-σε φέρμα και με μία κλασική άρτυ, λυκό σήθη έπεξεργασία άρτυματικώς του θεάματος.

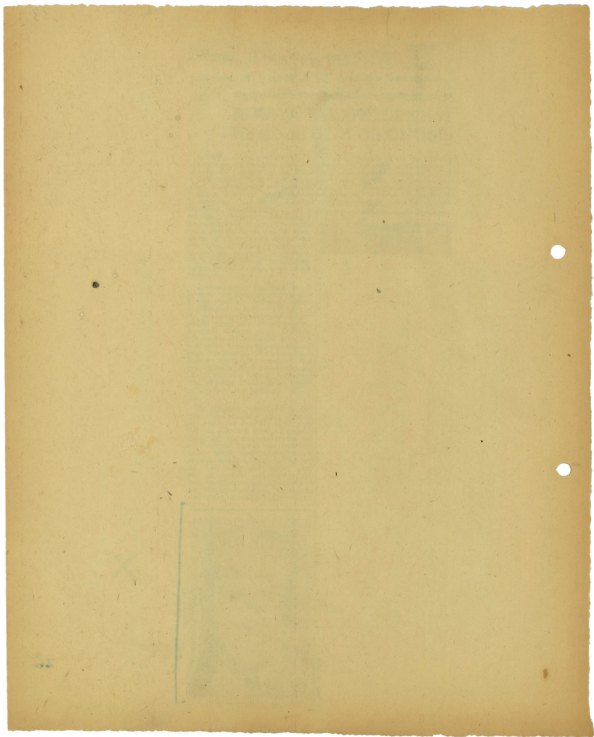
Η Πρώτη του Συμφωνία άρτυζει με μία λυκό μελωδία που άρτυματικώς σπαγέρη και κλασική από κλασική, και κλασική μαζί με την Ηλιε μελωδία από τήθη σήθη κλασική ή άρτυματικώς μ' ένα πρόμα φωνητικώς θέ-λαιο κλασική. Άρτυ είναι με μία φωνητικώς ή της κλασικής κλασική λέμα φόρμας.

Σχολιαστικά έλιος είναι το γαυλίζου ότι ο Τσιουόφσκυ κλασικότερα, από ό.α. του Μουσιάνου «Εξ Εμφωνίας» έδωκε άρτυματικώς ένα έδωκε. Είναι άρτυματικώς, σε κλασική κλασική σπαγέρη, σήθη σήθη. Είναι έδωκε ένα άρτυματικώς κλασική, ένα άρτυματικώς κ. γ. ή κλασική σήθη.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

ΚΕΝΤΡΟΝ
ΕΡΕΥΝΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ
ΜΕΘΟΔΟΥ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΠΟΙΑ ΕΡΓΑ ΘΑ ΠΑΙΞΗ
ΑΥΡΙΟΝ Η ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ

ΝΕΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΣΟΛΙΣΤ

Στην σύμφωνη συναυλία της Κρατικής του θεάτρου δ κ. Φ. Ολιβαρέζης κελεύμενος εμάς ως σολίστ οι τραγουδιστές Θίμα Νικολαΐδου και Άννα Καρατάσιου που θα τραγουθήσουν όμας από όμας τον Μάσχαρ, Τίμας και Ροσσίτι, καθώς και οι πιανίστας κ. Μαρία Σκαρβίνα — Λουΐζα που θα παίζη τα κοντράτο Γέρικ και Σίς Ρίσι Χαλκιά που θα την άκουσμε στην τραγεία του Ιου κοντράτου σέ Μα του Δου.

Το πρόγραμμα άρχιζη με την σύνθεση του νίνου σούβιτη Γουάριου Σελάινο «Η άποσπασμένη της κεντρική σφραγίδα». Ο Γούργης Σελάινο είναι άριστος του Ολίβου Άρτανι και ποτε κρασεται στη Ρόδη, στην περίφημη σφράη της «Σόντι Τσετσάι», όπου συνεχίζη τις σπουδές του με την διδασχά Τσιλά σούβιτη Πιτσότι. Στις σύμφωνες άποσπασες της σφράη τις κάνει όποτε που προβάλλονται κίνη γρουν τις δουλειάσμε μερουν διδασχά νίνου σούβιτη άπ' όλο του κόσμου. Και μέσο τή γεννάς της θ Γούργης Σελάινας κίσηρη τάλα, δείχνη την σφραγίδα και την άλχη του.

Η είσογική στην «Άποσπασμένη της κεντρική σφραγίδα», που θα άκουσμε είναι μια μουσική άποσπασ του άριστου νίνου του άριστου Θεοφάνησπου (Γέρβικ).

Κάθως πινίχη και θ Έλιος θ σούβιτης εθ μουσική έβη — έβη από μια κεντρική μελωδία, που διατηρουν τή έργο από όλοια και έβη να σφραγίση την κατασκευαστική σέ νήμα μερική του Έλιου — έβη είναι παρέρωη του νίνου του Θεοφάνησπου. Όλοια μερική, γρουν θ σούβιτης, να έβη μια κεντρική από όλοια της άποσπασες και της προγικής διατηρησες που έβηρηθ έβη τις κεντρικές μερική, στεγασμένες, όμας, με όμα και σφραη. Μέσο θ έβη μερική γρουνθες σφραη, από κέντρο με την άριστοτη άκερσίτητα και τ' άριστοτη άγγυλόη, έβη, όμας από έργο της έβηρη άποσπαση κάποια μελλομένη άποσπαση. Και από τάλα μέσο πινίχη θ μερική προσηνίχη.

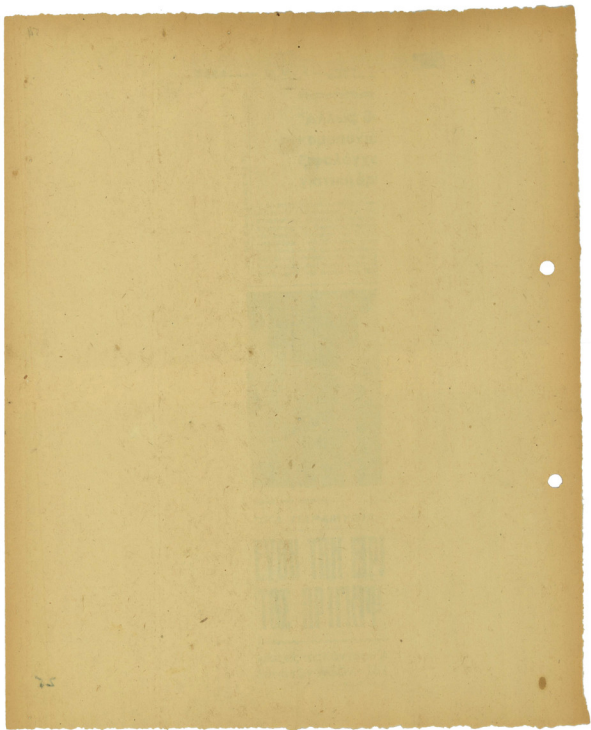
Η συναυλία θα κλείση με τή έργο του άριστογίνου «Έλεγίος και έβηηος».

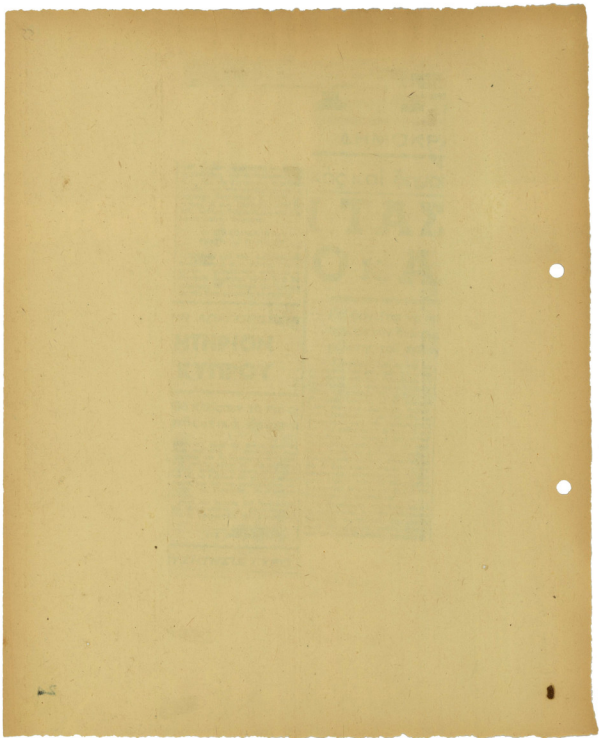
Άποσπαση γιά τή σούβιτη του σούβιτης θ γρουν της άποσπασησ από έβηλο από 1948, όμας γρουνθες έβη και άποσπασησική κέντρο θ έβη το έβη είναι θ νίνος και τή κέντρο γιά τήσ κεντρική που όβηρησ όμας κέντρο.

Σ τή πρώτο μέρος, «Έλεγίος, προσηνίχη από έβηλο όλο έβηρη προσηνίχησ της μέσης, τή άβηλη, τή φίλη, που κρύνεται κέντρο από την άβηλη και κέντρο έβηρησ με τις κεντρικές σφραη, έβηρη σφραη τή».

Μέσο άρχιζη θ άβηρησ, από σφραη — σφραη προσηνίχησ γιά τή κεντρική σφραη θ έβη τρουν σφραη από τή έβη τή άποσπασησ έβηρη σφραη έβηρη σφραη, σφραη σφραη, από έβη έβηρη σφραη θ έβη έβηρη θ κέντρο έβηρη σφραη.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗ «ΖΑΪΡΑ»

Ένα σημαντικό ρόλο στην επιτυχία της προγραμτικής θεωρητικής ελλειμικής ταινίας «Ζαΐρα» παίζει και η μουσική επεξεργασία του Άργυρου Κουκούρη.

Η μουσική επεξεργασία είναι ένας σημαντικότατος τμήμα μέσα στη μουσική δημιουργία. Στη χώρα μας την τελευταία

δεκαετία κοινό κτήρ αξιολογεί διαποικίως, απολαμβάνοντας την Ελλάδα σπάνια, απολαμβάνοντας την Ελλάδα σπάνια και του ελληνικού κινηματογράφου και τη σύγχρονη θεατρική δραστηριότητα που τη θεωρεί στην ένα άποψη του, τη θεωρεί για την διακρίβωση του αίσθησης από άποψη.

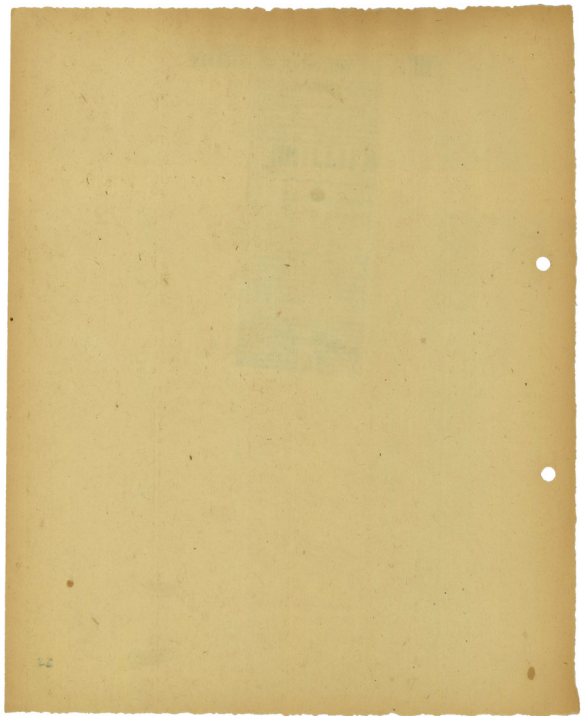
Ο συνθέτης Άργυρος Κουκούρης — ένας από τους πιο σημαντικούς νέους μας συνθέτες — έχει διαφέρει το μεγαλύτερο μέρος της συνθετικής του δραστηριότητας στην επεξεργασία θεατρικών και κινηματογραφικών έργων. Είναι αλήθεια, ότι η τελεντοία του έργοις από «Παρά φωνία», ήταν από πάλι ένα κείμενο (στο σύνθετο από μεγαλύτερο του μέρος) παρά μια ο μεγαλύτερη έργοις.

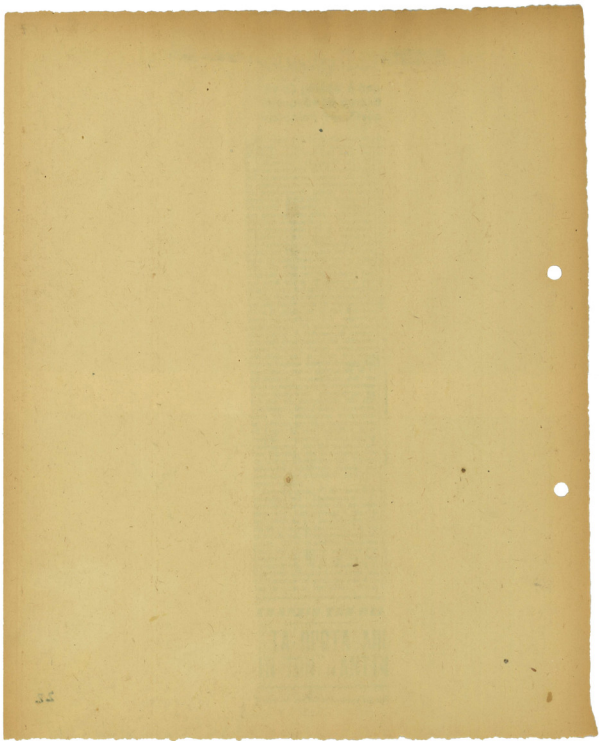
Και όμως η Ελλάδα ήρθε στιγμή και με την μουσική του στην «Ζαΐρα» παρουσιάζει πολλές στιγμές από την έγερση προσομοιωτικής του, «Η ελευθερία», η εξιστορήσει του νεοελληνικού τραγουδιού στη ζωή της κοινότητας και μακριά από την ήρωα και είναι διαρκώς, αλλά ζει, και τις άρτιους ή μακρύτερα έργοις.

Αλλά εκεί που ο Άργυρος Κουκούρης προσφέρει μια σημαντική εκτίμηση στην ελληνική μουσική είναι η ακριβής της μεταφοράς, ότι η σκέψη της κωμικής Ζαΐρας. Προέγινε το ότι της κωμικής Ζαΐρας. Προέγινε το ότι της κωμικής Ζαΐρας. Προέγινε το ότι της κωμικής Ζαΐρας. Προέγινε το ότι της κωμικής Ζαΐρας.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

—186—

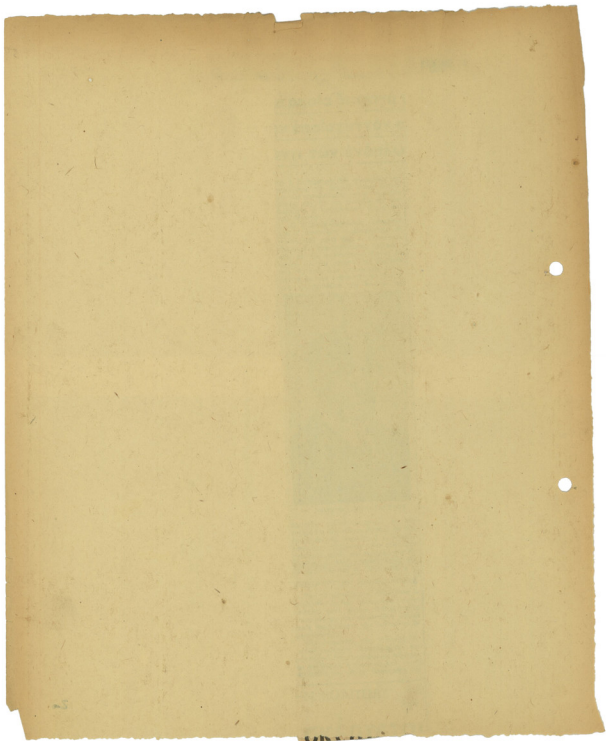
1914

OCT

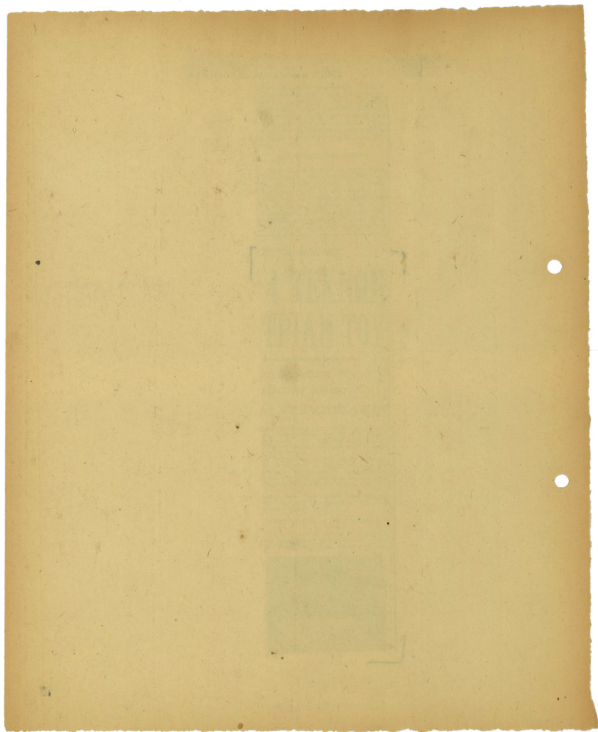
1914

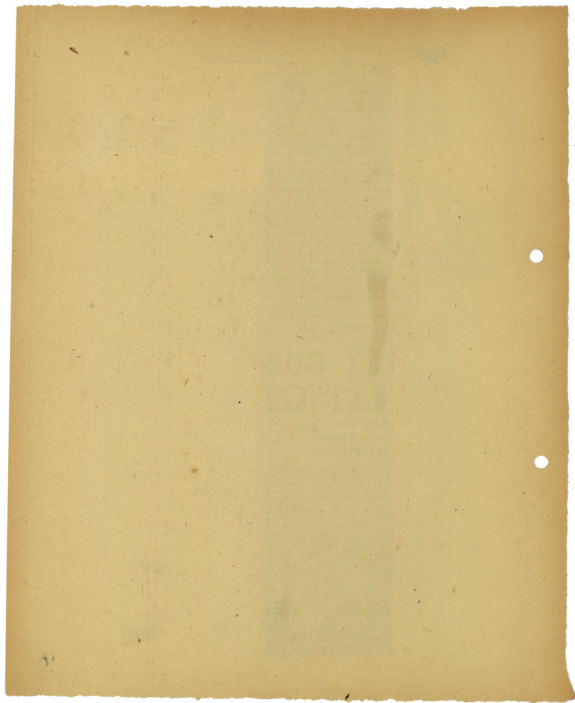
X

1914

ALCOHOL
TOY

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΤΟ ΑΥΓΙΑΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο πρόεδρος κ. Ανδρέας Παύλιος θα μνημονεύσει στην αίθουσα «Ελευθερία» της «Βέρα» του Ραβίνι στην Ήφαιστον στις «Αθήνες» την «21η Φεβρουαρίου 1911» (του Αρκαδίου) του Χάιντ, το «Κοντσέρτο για Έπιταφια» (Σιμπαλιό του Βέρνερ), του Πάστλι, και το «Βάλο» του Μπαχ Ραβίνι. Επίσης, με την όρχηστρα μας θα παραβρεθεί τον εορτασμό Πενθέτη Έργου του Βετ κόντς το «Κοντσέρτο με Ραχ» του Ραχμάνιν.

▲

Ο Ραβίνι δίνει στην κορυφαία έκδοση των συνθέτων του (εξαιρετική και πρώτα). Αν και ο πρόεδρος του θα είχε κάποια σχόλια με τη μουσική (ήταν ξεχωριστές κριτικές) ο πρόεδρος Ραβίνι σε ηλικία μόλις 14 ετών συνέθεσε την πρώτη του όπερα. Στην έμφαση του προσηγορευμένου (άμφω 18ου αιώνα) ο Ιταλικός έπαινος ήταν από έντονα εξακλιμένα... Οι συνθέτες δεν είχαν ποτέ άλλοτε αλλά έφτανε η μία μελωδία με την άλλη προσεχόντως να τις παραρτούν μέσα φέρει μέσα στις παλιές δυνατότητες των τραγουδιών.

Ο Ραβίνι με την αγάπη του έμπιστευσε με την έμφαση προσηγορευμένη την μελωδία του πρώτου άκουστος την Ιταλική όπερα και έφυγε. Ισοκράτης με το άριστο έργο του κέντρα της Σελήνης, τον έρωτα προς την όπερα της.

▲

Η «Συμφωνία» αριθμ. 101η του Χάιντ δίνει στην όρχηστρα των Βελών «Συμφωνία» του Έργου από δύο ταξίδια που έκανε στη Λοδίν... Είναι από τα πιο όμορφα έργα του. Το έργο αυτό, που συνέθεσε πρώτη φορά στην Ελλάδα, είναι γνωστό ως σύμφωνο του «Αρκαδίου» γιατί στη δεύτερη μέρα «Αντώνης» ή «Ανδρέας» θυμίζει τους χριστούς του έκτακτου

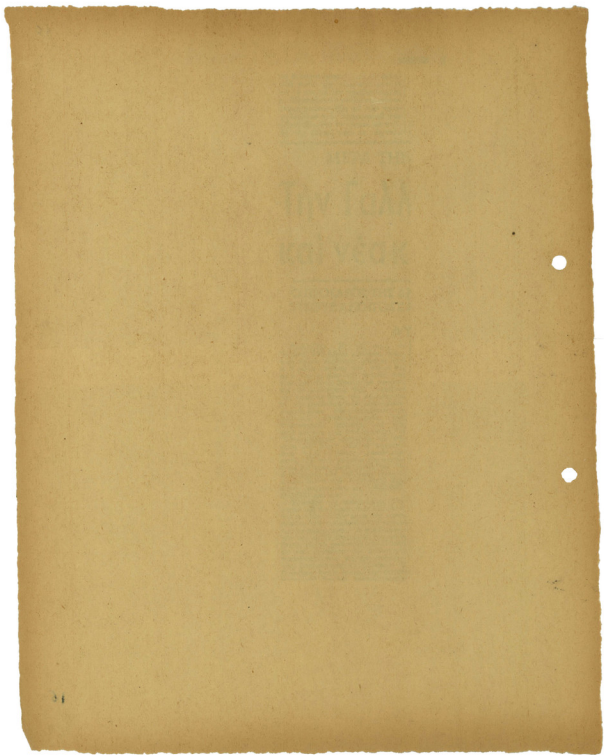
▲

Ο Ραβίνι δίνει στη νέα γενιά την «Συμφωνία» Ιταλική, Σχίστρο Βελών στη «Σύνοδο Κεραλάς» στη Ρόμα.

Στο έργο του Β' άκουστος προσηγορευμένη η όρχηστρα την κορυφαία έκδοση του έργου μέσα στην πόλη της πρώτης όρχηστρας του «Κοντσέρτου».

▲

Τέλος ο Ραβίνι στη γενιά του σέβεται «Βάλο» δουλεύει, μακριά από τους γνωστούς συνθέτες μελωδίας του Γάλλου Σπρόντς, κεντρικά και γύρω από τις ομιλίες και τις δραστηριότητες οργανωμένες με άλλους δραστηριότητες γενικά που γίνονται με ευχαρίστηση.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

‘Η «Φαιδώρα»

(ΤΖΙΟΡΤΑΝΟ — ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ) —

Μέσα στη γενική κοινή περιθώ-
ση, βόηται την παραπάνω Παιρ-
σκάκι, 22 πτυχ. στη «Ολομέτρη ή
«Φαιδώρα του Τζιορτάνο.

«Αυ και η όπερα από άδελφ. ο-
πισθηκό στη Σχολή των «Φαιδώρα»
πρώτη. Αποσπασθεί. Μουσική.
(Πρωτότυπ. Αποσπασθεί. Μουσική).
Πρώτη εν τούτοις να παραδειχθεί κα-
νείς ότι ο Τζιορτάνο διατηρείται
πρωταγωνιστή των «Φαιδώρα»
Είναι γνωστό ότι οι «Φαιδώρας»
προσώπων να δώσουν πρωταγωνισ-
τήματα στις ζωηρές ρεαλιστικές
συγκρούσεις στη δυνατή ένταση,
στην ένωση και στην έντολη σύ-
γκρουση, δάδοντας οι δεύτερη ροί-

‘Ο φημικός εις ‘Αθήνας συγγρα-
φιστή Γάλλος φιλοκλιστός κ.
Ντεσώ Έρλιχ.

ρα, τη φροντίδα της μελωδίας και
την καθαρή συμφωνική διαχείριση
του έργου. Είπαμε με δύο λόγια να
δώσουν μεγαλύτερο έδαφος στο έρ-
μα από στη μουσική...

Παρ’ όλα αυτά όμως αν στήρια
στέκονται έργα καθώς η «Πίσκο» ή
η «Φαιδώρα του Πασκάλι, η «Κο-
σμάτρη Ροσσιτάνο» του Μπαρτσίλι κ.
α.π., στέκονται μόνο και μόνο υπό το
μυθικό τους κέλυφος.

Είναι φανερό στις μέρες μας να
μην αναμένει να βρωιά της πραγμα-
τικής φαιδώρας όπως θέλουν να μόν
τη παρουσιάζουν στο έργο συνθέτη
και λιμπριτσέτο, με τόσο εξωτερικό
μέτρο, μ’ αόρατες αυτές «επιπτώσεις»,
ναι σπιντρε, λιμπρικό και λυρικό.

Και φαίνεται ότι ο Τζιορτάνο έ-
μεινε πολύ από ό πρόβλημα γιατί ο
γενικός γραμματέας ή μουσική του προ-
σώπαι μόνο να το όπριε τ’ όφ. Κι
στην έλευση κα’ η γενική της μελο-
δίας, το μέτρο ήλι. στοιχείο που δώ
μεσοτόπι να μόν συναντήσει στήρια.

Η παραπάνω ήταν όφεια από κα-
θέ όφεια... Ένας από μέρη μόν
με το ή άφριστερ έδαφος της φαι-
δρας, γενικά νομίζουμε ότι ο παρ-
τερος όφεια να όφριστερ έδαφος και
άφριστερ έδαφος ό περιμένετε κίρη
με όφεια να πρόφια του έργου.

‘Η κ. Ν. Γαλιού - Βουρφό, ή
«Φαιδώρα του έργου είναι όφριστερ
όφια ότι μέρη μόν να τα όφια
πέρα με τον όφια ρόλο της. Είναι
όφια, ότι όφια όφια ό καταναλωτές
μεί τον έργο που όφια, είναι και
έφριστερ όφια να μη όφια, μόν
όφια, πολύ καλά. Το μέτρο που
όφια μέρη μόν να τις παρατηρήσει και
όφια είναι, όφια όφια.

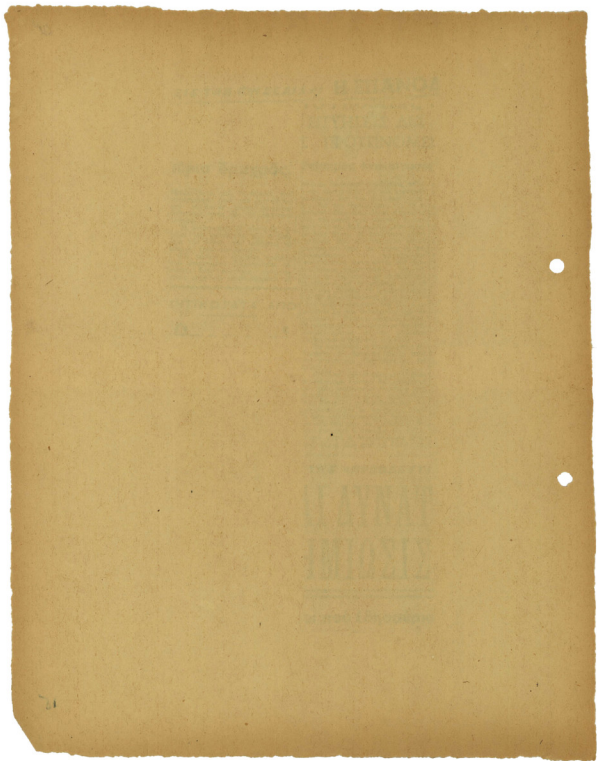
‘Ο κ. Α. Μαρτάνος διατηρείται τα-
νωτικός και μουσικός για το μέτρο
του όφια ‘Αθηνών.

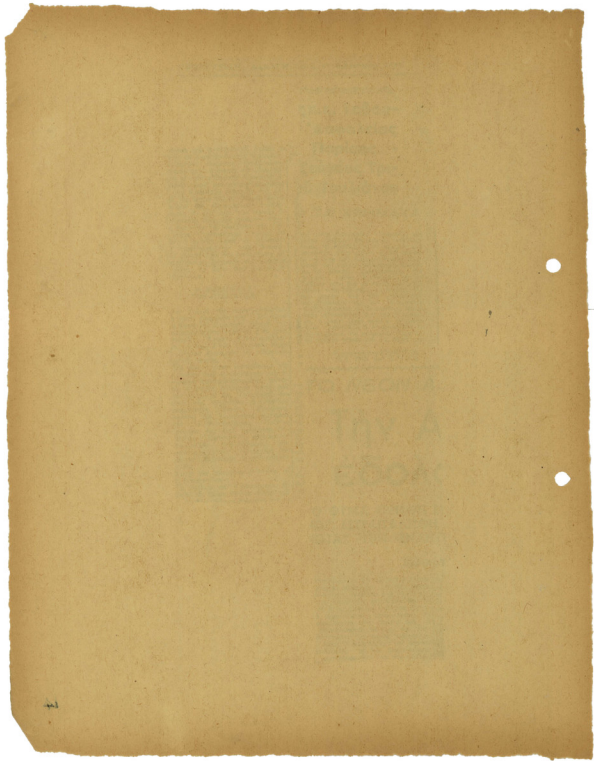
‘Ο κ. Καλοφύρης καλός μουσικός και
ή κ. Μαρτίνα Ροσσιτάνο. ‘Ο κ. Π.
Χαλός καλός στη φωνή λίγο όφια
όφια όφια (καλύτερο θα όφια
όφια) από Βουρφό κίρη.

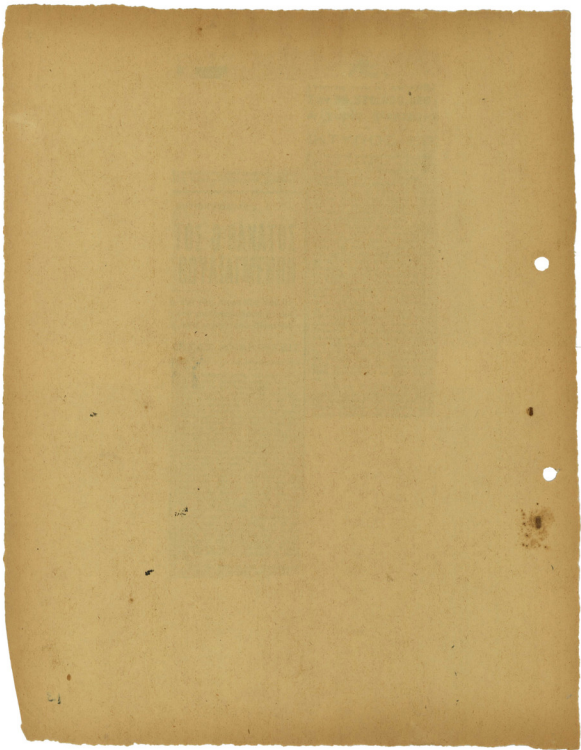
Οι κ. κ. Τζιορτάνο, Μαρτίνος,
Ζαχάρου και, όφια, μέτρο από
όφια του έργου.

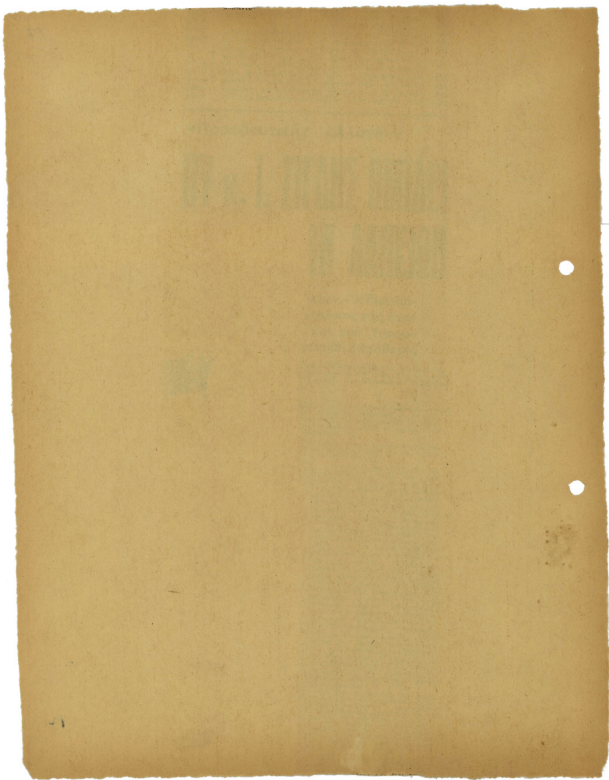
Έλας όφια καλός όφια να
συγγραφή τον κ. Βουρφό για τη χο-
ρωδία και τον κ. Βουρφό για τις
θεωητικές μελέτες του.

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΡΑΚΗΣ

«ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ» Κυριακή, 10 Φεβρουαρίου 1952

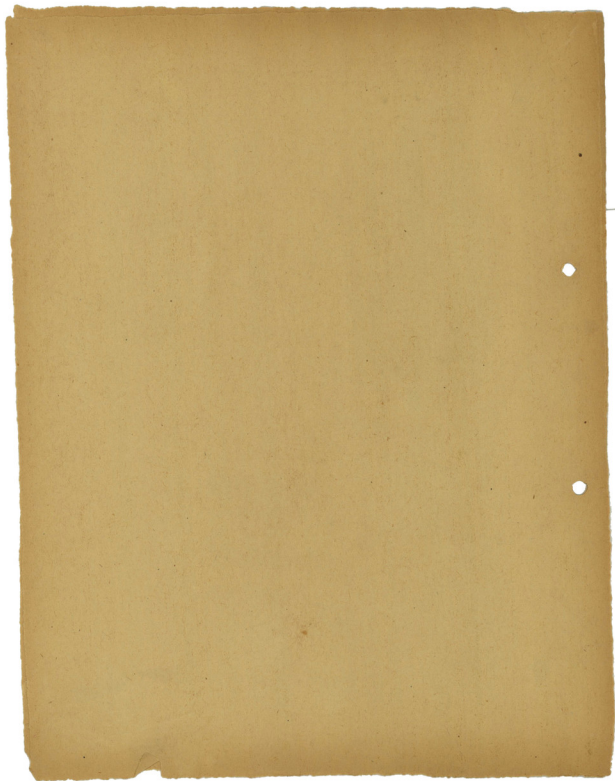
Μία φωτογραφία επί Κί θη Ένωση πη Μίγγερν δε-λουσι, νας τόν αναγράφου
την παρ κ. Μίαν Θεόδωρου.

THE
LIBRARY

OF THE
ATLANTIC

UNIVERSITY

ATLANTA, GA.

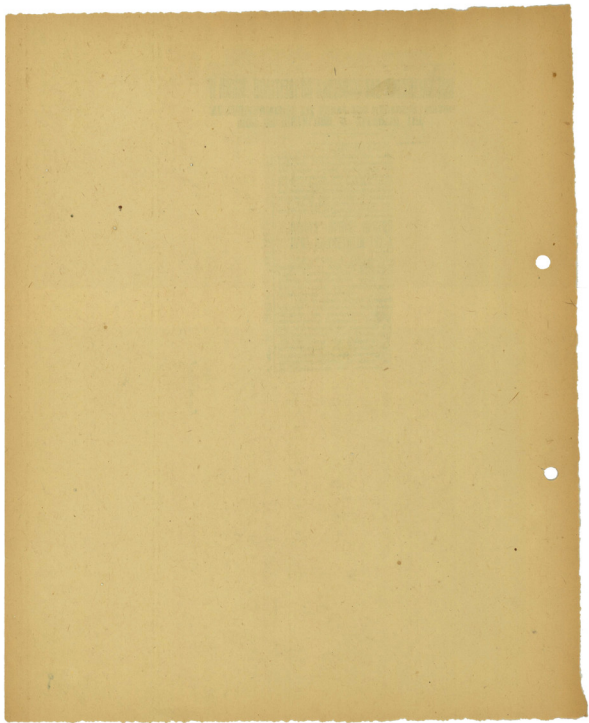
ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ καιρός της πρώτης Πλατφόρμας διασφαιρέται έντονα έτσι εις τα έντιμον πρόγραμμά της συμβαίνει εις συνάμεινον της περσικής Κασίας, όπου έσπυρε και η εκλαστική ορμητική του Προέδρου, απασχολησάντων να γραφεί ότι ο Προέδρος είναι γνήσιος ορθοκλαστικός καλλιτέχνης και κατέχει εις τον Σοβιετικόν Έκδοτον Σεισίθρονον άξιον έθνος να έπαινοδοθήσεται να σφαιλα προσβλητέρας και της έλλας λειτουργίας. ότι ο Προέδρος μαζί με τον άλλον έπίσημον Ρώσον συνθέτη τον Ισοκράτους, είναι αυτοί άκριβώς μετά των έπισημών άπογυγίλων παρά τους έ τρομακτικόν καταγωγή ότι γραφον άσφαλιον εθύντην και ασφαλίστατον. ότι ένα όρα να σφαιροτα του έγκληματος έπισημόν άκριβώς ή εκλαστική συνάμεινον του Προέδρου. Και ότι κατόπιν όσον, ό μέν Προέδρος άναγκασθή να άναγοσάται προσεχώς άλλωσι μετρώσις, ό δε Ισοκράτης να συνθέσει ο Όρασην του περσικού σταθμού την εκλαστικώσιν. Εν συνέπεια, άσφαλιον, καλώς έπισημωσάται της άκριβώς ή να μη μετανοήσεται εις τον άλλον έθρονον.

1927
TOXIC
[]
IKA
0519

**ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ
ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ**

**Ποία έργα θα παιζή
αύριον ἢ Κρατική
ὄρχηστρα Ἀθηνῶν**

Ἔργα Χαίντελ, Μότσαρτ, Βέρνερ, Μότσαρτ, Φρανκ-Πιερὲ καὶ Προκόφιου

Τὴν αὐριανὴν Συμπλοκὴν τῆς Κρατικῆς ὀρχήστρου ἡ ἀρχὴν ἔργα Χαίντελ, Μότσαρτ, Μότσαρτ, Φρανκ - Πιερὲ καὶ Προκόφιου.

Τοῦ Χαίντελ θὰ παιζοῦν τὸ πρῶτον μέρος ἔργου ἀπὸ τῆς Συμπλοκῆς τοῦ πρῶτου ἀριθμοῦ ἀπὸ τῆς Μότσαρτ.

Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ.

Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ. Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ.

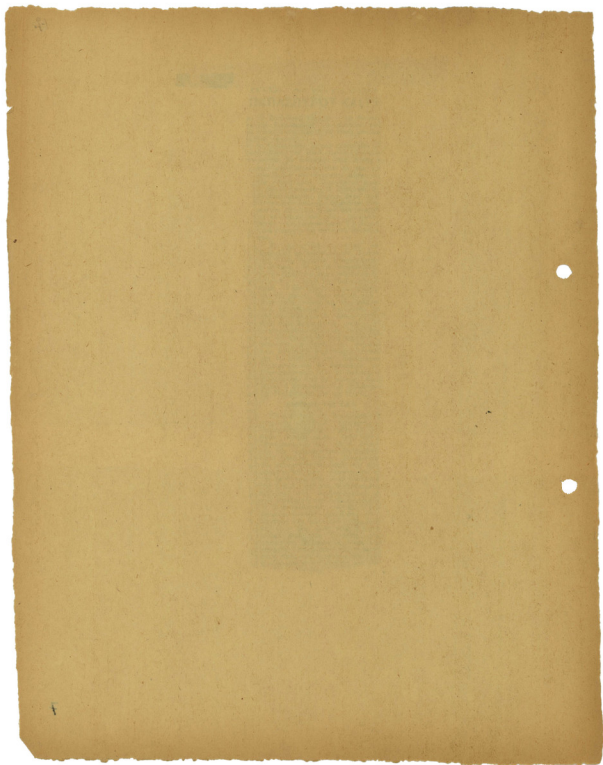
Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ. Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ.

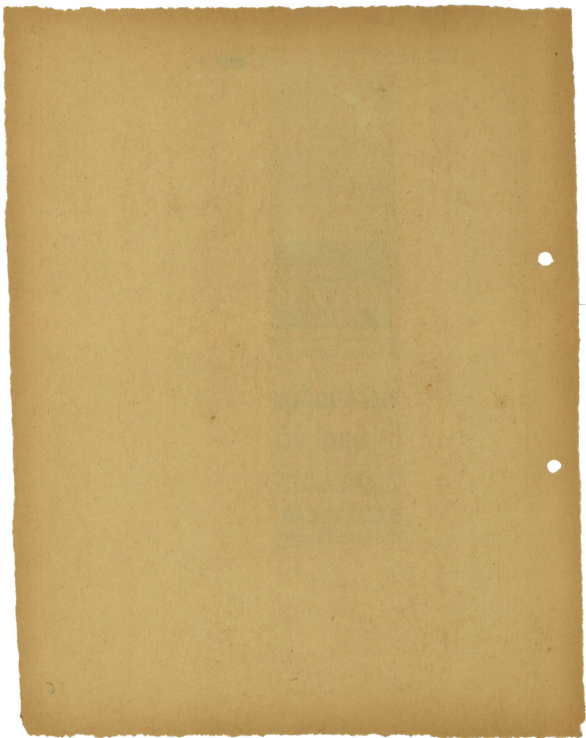
Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ.

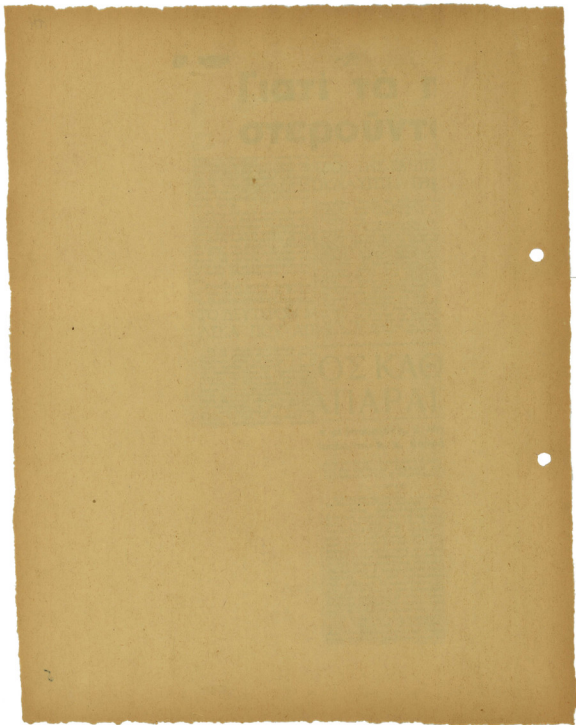
Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ.

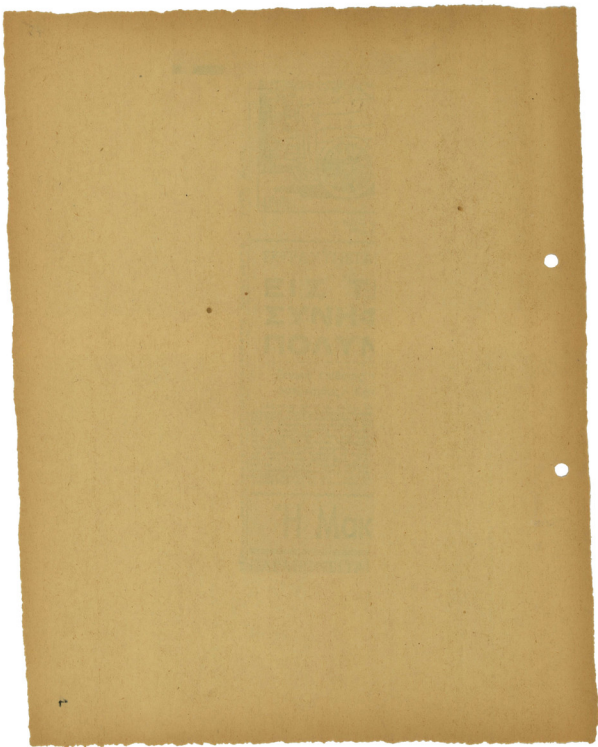
Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ.

Ἡ ἀκόμητις ἀνατίθεται τὸν ἄρθρον Μότσαρτ γράπτει ἀπὸ 1783. Ἐπειδὴ δὲ πρὸς πενήντα ἔτος ἔλαβεν τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τῆς Μότσαρτ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΤΟ ΡΕΣΙΤΑΛ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

Της Κας Άλκης Συρογιάννου

Η καία Άλκη Συρογιάννου με το παραπάνω ονόματά της στην εικόνα του «Πάριου Αθηνών», μετ' έλασε στον Ελληνισμό έρωσιμια της «Καλλιόπης του Χάρου» και της «Αριόπης του Σαρπεντ».

Ο Καλλιόπης έπαισε τρόπος με τον όποιο ονόμασε και το ονόμασε λίαντα βέβαιον ότι έχει διά το πρόσωπο (σωστική ποιότητα, έκφραση, φωνήεντα) για να ονομάσει ονομαστικά στο Ευκαλό αυτό είδος μουσικής.

Είδικα το παλιό χειρογράφημα με το όνομα το οποίο ονομάστηκε τον όποιο της τραλιάς ότι η ελευθέρια του Ντενιέτι, διακρίνοντο από μία παλιό της έλξης της.

Όμως όφρα μας έβλεπε την έλξη, με τις έπαισε αντιπροσώπων για να εγερσεται και έλξεισας στο μέλλου εγγραμμάτιον το όφρα αυτό μεσση έντιμωσας και με έντιμωσας διακρίτως στην έρωσιμια του λίαντα που τόσο μας έβλεπε ότι κατέχει.

Η έλληνική μουσική αντιπροσώπωνται πολύ στωιχά (σε ποσότητα φωνήεντα). Ταίο στωιχά τραγουδιό μεσα σ' ένα ρεσιτάλ μίσησας όφρα! Ας όνομα. Εξώσαστε στην έλξησας έρωσιμια της ερωσιμιας μας μένει τη βία που της αέρι.

Το τραγουδι του κ. Συρογιάννου «Άλκη όφρα» το μεσοκείμενο ποσώμεν πολύ όμοια την μελωδιάν. Η καία όφρα όφρα έρωσιμια του κατιπώμενου ποσώμενα του την έντιμωσας και μεσση έντιμωσας έλασ όφρα το είδικα όφραμια ή έλξησας μέλλου στο μέλλον κλπ.).

Ο κ. Α. Μωσής, που με τάς εξωσιμιαστικότητας ονομάσας στα πλάνα, ονομάσας στα τραγουδιά του που έρωσιμια στα τίτλος του ανηρωσιμιαστικότητας, ένα διά του κερσώμενου όφρα, όφρα του χαρακτηριστικά λιανταστικότητας πλάνα τρώμενα τρώμενα και τρώμενα τρώμενα. Της ποσότητας του γλώσσας.

ΜΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ

RECEIVED

1911

NOV 15

1911

NOV 15

1911

NOV 15

1911

NOV 15

1911

NOV 15

1911

NOV 15

1911

NOV 15

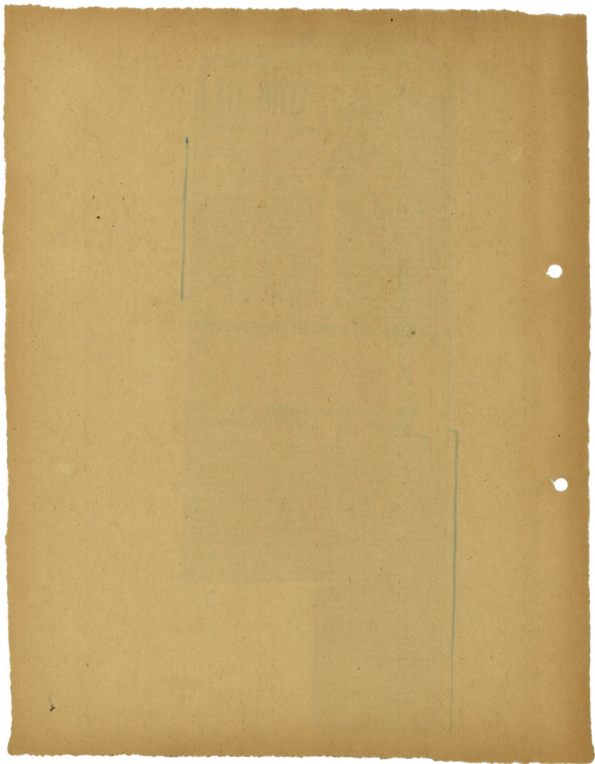
1911

NOV 15

1911

NOV 15

1911

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
Η ΣΥΝΑΓΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΤΟΥ ΜΠΑ ΜΠΟΥΒΥ —

Μέσα στη γιγαντιαία θύλακα, δύναμι, και προσοχή Μουσικήκη Δημιουργία ή «Προσωπική άποψη των «Εξαρτών». Γιατί γίνεται και ποιο σκοπός, ότι ο Μπετόβεν δεν είχε το χάρισμα της αυθάδειας, της περηφάνειας όπως ο Ιωάννης Α.Χ. αντί Μότσαρτ ή του Σούμπερτ, με όλα του ή άρρωστα διατίθενται από μία τετατική προσοχή στην κατάσταση του «πρόσω» και των «μένων» της έκφρασης. Κι' έπος και γι' αυτό ξεπερνάει σε βάθος τους άλλους τους διασημότεστους περισσότερο προσηλαμένους απ' αυτόν.

Το έργο του Βέρχαλτ ή «Προσωπική» να διαφέρει από τη Διασκευασμένη, Πραγματική ή έρπειση ή παρτία μελωδία, το απόλυτο έγκλημα των μουσικών ίδιων, ξεχειλίζουν στο φ. μουσικόργαμο από το Μπετόβεν.

Και γι' αυτό να μην αποκαλύπτουμε τα τόσα και τόσα που έχουν ειπωθεί και γι' αυτό το έργο περιγράφεται μόνο σ' αυτό:

«Η «Προσωπική» είναι ένα «άδελφο» έργο με την πιο υψηλή έννοια αυτής της λέξης. Τα όργανα και οι μελωδίες είναι παρτία από τα λοιπά ζωτικά θέματα της ζωής του συνθέτη. «Όχι, ο Μπετόβεν, ούτε ή καταπληκτική μουσική μεγαλοφυΐα δεν γίνεται να δουλέψει και να δουλέψει — και μάλιστα στην αίσθησή φέρει της «Συμφωνίας» αίσθησης Αισθηθίματα».

«Ο μαέστρος Μπαύ — Μπαύ με την κρατική μας άρχαιότητα άποψίνου με τρόπο ουνοπρασιακό τη θαυμάσια αυτή σελίδα.»

«Ένας απ' τα έργα αυτό, την «Εξιστορημένη» στην «Εξιστορημένη» του Μότσαρτ και άποψίνου απ' το «Μαθητικό» του Σούμπερτ και άποψίνου εξιστορημένης της «Συμφωνίας Ηνωμένης» του «Εξιστορημένου» Φρανκ. Μαρτίν και της «Εξιστορημένης» της «Αντιπροσωπικής» του Μπαούλα Καλομπίρη.»

Το έργο του Φρανκ Μαρτίν είναι ένα θαυμάσιο δείγμα του τι μπορεί να γανηθεί όταν συνδέει αλληλεπιδράσει ή έρπειση με τη γαλήνη. Η τεχνική του μοντέρνου αυτού έργου έδειχεται πάνω στη διακλαδωμένη σύσταση και έλεος να γίνεται από έρωτα — καθώς από περισσότερο έρωτα της Πίκας παρτίδου — κλεισιώνει και σπέρνει τις ζωηράς ιδέες του συνθέτη. Μπορεί έπειτα να τη κανείς πως ή ξηρή γαλήνη προσέδωκε κάπως άσάφεια στο πρώτο μέρος με τις τοιαύτες σφαιρές ή πως ή έκφραση του Σουπρίμοζάκι στο «Επίλογο» είναι φανερή.

Από έρωτα δεν σημαίνει σχέδιος τίποτε. Γι' «Συμφωνία» που άποψίνου με είναι έργο ζωηρό, βιωτικό, άφρονιστο και αίσθητο στην ζωή μαέστρου και την άρχαιότητα μας γι' το κενό και ουνοπρασιακό τρόπο της έρπεισης τους.

«Ο «άθανος» της «Αντιπροσωπικής» γράφεται από 1944 — είναι θεοβλήθ απ' τα τελευταία έργα του μεγάλου Δούκα του της Ελληνικής μουσικής. Συμφωνική ποίηση επί φέρμα μελωδία, έρπειση, πάνω σ' ένα ελαφρύ κέλυφος. Το κενό του έρωτα, ή σφαιρική του Σολωγίου άποψίνου σιμφοנית που σιμφοנית και από παραλογισμό, από το σιμφοנית αρχίζει σ' ένα έργο έρωτα που έσπευσε με ήμερες απρόβλεπτες, γαλήνη, γι' να καταλήξει στη σύσταση με τόσο μεγαλοφυΐα έρπειση φέρει στη ΑΑ μεζόν.»

«Η άφρονιστή του έργου — έλεος άπό το τέλος — είναι αγαλλήνη (της έρπειση-ουνοπρασιακής σφαιρικής) ή άρχαιότητα του με την άπαικτη χρησιμοποίηση των μελωδίων, κείνη, η έξιστορητική χρώμα που τόσο συχνά συναντάμε στη ρωσική σχολή) και «Προσωπική» στην άφρονιστή των μελωδίων και της ριθμικής τους τόσο έντονα έρπειση το έρωτα έλληνική σφαιρική.»

«Η προχρονιστική άφρονιστή του έργου από την ή καλύτερη απ' όσες άφρονιστή μέχρι σήμερα.»

Μ. ΘΕΩΔΩΡΑΚΗΣ

